

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Høring vedrørende Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter – COM (2012) 788 Final

**BRITISH AMERICAN
TOBACCO**
DENMARK

British American Tobacco Denmark A/S Høringssvar af 7. februar 2013

British American Tobacco Denmark A/S er en del af British American Tobacco Plc. – en global fortune 500 virksomhed med en portefølje på over 200 forskellige brands, der bliver solgt på flere end 180 markeder verden over. Koncernen beskæftiger mere end 55.000 mennesker og køber tobaksplanter fra omkring 200.000 tobaksbønder verden over.

British American Tobacco Denmark A/S er den største cigaretvirksomhed i Danmark med varemærker som Prince, Kings, Cecil, Pall Mall og LA. I 2008 opkøbte British American Tobacco Plc. House of Prince A/S fra Skandinavisk Tobakskompani A/S.

Indholdsfortegnelse

1	INDLEDNING	3
2	SAMMENFATNING	3
3	KOMMENTARER TIL DIREKTIVFORSLAGETS BESTEMMELSER	6
	3.1 INGREDIENSER OG EMISSIONER - KAPITEL 1, ARTIKEL 3 - 6	6
	3.1.1 FORBUD MOD MENTOL	8
	3.1.2 INDRAPPORTERING AF INGREDIENSER	10
	3.2 MÆRKNING OG EMBALLERING - KAPITEL II, ARTIKEL 7-13.....	10
	3.2.1 RETTEN TIL VAREMÆRKER.....	12
	3.2.2 VAREMÆRKERS FUNKTION & FORMÅL	13
	3.2.3 DIREKTIVFORSLAGET ER I STRID MED VAREMÆRKERETTEN.....	14
	3.3 SPORBARHED OG SIKKERHEDSFEATURES, ARTIKEL 14	18
	3.4 SNUS - KAPITEL III ARTIKEL 15	20
4	KOMMENTARER TIL FORMALIA	21
	4.1 INTET INDRE MARKED FOR TOBAKSVARER	21
	4.2 MANGLENDE HJEMMEL TIL AT VEDTAGE DIREKTIVFORSLAGET - TEUF ARTIKEL 114.....	22
	4.3 SUBSIDIARITETSPRINCIPPET - TEUF ARTIKEL 5	25
	4.4 PROPORTIONALITETSPRINCIPPET.....	26
	4.5 DELEGEREDE RETSAKTER - TEUF ARTIKEL 290	27
	4.6 SMART REGULERING	28
	4.7 WHO'S RAMMEKONVENTION OM TOBAKSKONTROL ("FCTC")	28

1 Indledning

British American Tobacco Denmark A/S ("BAT") har modtaget Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbydes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter ("Direktivforslaget").

Direktivforslaget skal afløse det nugældende direktiv 20037/EF ("Tobaksvaredirektivet").

BAT takker for muligheden for at svare på høringen på direktivforslaget. Vi er klar over, at Kommissionen er af den opfattelse, at der er tale om en revision af det nuværende TPD, men set med vores øjne er der reelt tale om en fuldkommen forandring af direktivet. Det er Kommissionens ret, men det forslag, den har fremlagt, ligger så langt fra de overvejelser, der fremgik i EU-Kommissionens høringsproces i 2010-2011, at der er tale om en radikal omskrivning.

Det skal indledningsvis understreges, at det er BAT's holdning, at tobaksrygning medfører sundhedsrisici, og derfor skal tobaksprodukter være underlagt regulering. Men det er i såvel samfundsmæssig som forretningsmæssig interesse, at reguleringen er proportionel og målrettet, dvs. har en dokumenteret effekt.

Dette høringssvar fokuserer indledningsvis på de enkelte bestemmelser i Direktivforslaget og efterfølgende på formalia og processuelle forhold omkring Direktivforslagets tilblivelse.

2 Sammenfatning

BAT vil i dette høringssvar fremhæve syv primære problemstillinger, som, vi mener, er væsentlige for behandlingen af Kommissionens forslag. De syv primære problemstillinger viser; at forslaget beror på spekulation frem for videnskabelige fakta, at forslaget er i strid med gældende lovgivning og, at forslaget tilfører Kommissionen hidtidigt usete beføjelser i strid med grundlæggende EU-retslige principper.

BAT gør for det første gældende, at **forslaget om forbud mod mentol er et udtryk for spekulation og på ingen måde funderet i videnskabelige fakta. Det vil endvidere med ganske stor sandsynlighed medføre øget illegalt import af mentolcigaretter fra lande uden for EU.** BAT støtter Danmarks ønske om et forbud mod slikcigaretter, som henvender sig målrettet til unge. Men BAT finder forbuddet mod mentolcigaretter fejlagtigt, da det hverken vil mindske unges rygning eller omfanget af rygerelaterede sygdomme.

BAT gør for det andet gældende, at **den foreslåede detailregulering af mærkning og emballering strider mod grundlæggende lovgivning. Direktivforslaget medfører så drastiske indgreb i tobaksproducenternes rettigheder, at selve varemærkeretten til lovlige produkter bliver meningsløs og dermed reelt ikke-eksisterende.**

Varemærker, der ofte har en stor økonomisk værdi, bliver med forslaget reelt værdiløse for varemærkeindehaverne. Konsekvenserne af Direktivforslaget og indgrebet i varemærkeretten vil således være til stor skade for varemærkeindehaverne, men det vil også være til skade for forbrugerne, som ikke længere vil være i stand til at skelne produkterne fra hinanden eller blot opfatte, hvor produktet egentligt stammer fra. Ligeledes er ønsket om, at pakkerne skal formgives helt ens, f.eks. når det gælder kanter/runde kanter, er der tale om en detailregulering uden nogen som helst rimelig begrundelse.

BAT gør for det tredje gældende, at det er **meget besynderligt, at Kommissionen ikke benytter lejligheden til at ophæve forbuddet mod svensk snus**, som er det mindst skadelige tobaksprodukt. Svensk snus har medført en væsentlig reduktion i antallet af tobaksrelaterede sygdomme i Sverige, fordi forbrugerne har haft mulighed for at vælge et mindre skadende tobaksprodukt. Et totalforbud er en aldeles uproportional måde at sikre indre markeds funktion på og afspejler, at forslaget i høj grad beror på tilfældigheder og spekulation frem for videnskabelige fakta.

Tilfældigheden kommer blandt andet til udtryk ved, at næsesnus, som er meget udbredt i Tyskland, og en lang række andre røgfri tobaksprodukter ikke er genstand for Kommissionens indgriben.

BAT gør for det fjerde gældende, at **EU ikke besidder den nødvendige hjemmel til at vedtage direktivforslaget.**

Direktivforslaget har reelt alene til formål at forhindre unge i at begynde at ryge. BAT støtter det formål. Vi mener, at rygning er for voksne, der kender til risici forbundet med forbrug af

tobak. Men foranstaltninger, til at sikre dette formål, kan imidlertid ikke gennemføres efter TEU artikel 114, stk. 1, hvorefter alene foranstaltninger, der medvirker til det indre markeds oprettelse og funktion, kan gennemføres.

Kommissionens direktivforslag har til hensigt at give et højt beskyttelsesniveau inden for bl.a. sundhed, men det ændrer ikke ved, at artikel 114 alene kan anvendes, hvor foranstaltningerne reelt vedrører det indre marked. Hertil kommer, at TEU artikel 152, stk. 4, udelukker enhver harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der tilsigter at beskytte og forbedre menneskers sundhed. Kommissionens forslag er således i strid med eksisterende lovgivning.

BAT gør for det femte gældende, at **Direktivforslaget er i strid med subsidiaritetsprincippet i TEU artikel 5**. Kommissionen har ikke dokumenteret, at medlemsstaterne ikke i tilstrækkelig grad kan realisere målsætningerne, og dermed ikke dokumenteret, hvorfor dette skal gennemføres i fællesskab. Direktivforslaget bygger således på en række spekulationer om, hvad der får cigaretter og andre tobaksvarer til at være attraktive for unge, men disse subjektive opfattelser er selv sagt forskellige fra person til person og i de enkelte lande. For eksempel er ønsket om at detailregulere længde og tykkelse på cigaretter ikke alene kuriøst, men også irrelevant ift. direktivforslagets erklærede hensigt.

BAT gør for det sjette gældende, at **store dele af Direktivforslaget udgør hidtil usete og ganske vidtrækkende indgreb i lovlige virksomheders grundlæggende rettigheder, hvorfor Direktivforslaget er uproportionelt**. Grundlæggende immaterielle rettigheder forsøges tilsidesat, og op til flere steder indfører der "harmonisering" i form af totalforbud, som fx forbud mod mentol og "tynde" cigaretter. Igen på baggrund af spekulation uden nogen form for videnskabelige fakta.

BAT gør for den syvende gældende, at **Kommissionen ved at tillægge sig nogle særdeles væsentlige beføjelser, som vedrører absolut essentielle kerneområderne for salg af tobaksvarer og for tobaksproducenternes fundamentale immaterielle rettigheder, forbryder sig mod TEUF artikel 290**. Efter artikel 290 kan Kommissionen alene få delegeret beføjelse til at vedtage retsakter, der udbygger eller ændrer "*visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt*", hvilket særligt vil være bestemmelser af teknisk karakter o.lign. Og det giver desuden anledning til almen bekymring for, hvorledes Kommissionen vil fortsætte denne linje til at tillægge sig lignende beføjelser for eksempelvis fedt, alkohol og sukker.

På baggrund af de syv fremhævede pointer, skal BAT opfordre til, at det danske folketing afviser Kommissionens forslag. BAT er enig i mange af de hensigter, som Kommissionens forslag påkalder sig, men de konkrete forslag beror på spekulation frem for videnskabelige fakta, flere initiativer er i strid med gældende EU-lovgivning, og forslaget tilfører Kommissionen hidtidigt usete beføjelser i strid med grundlæggende EU-retslige principper.

3 Kommentarer til Direktivforslagets bestemmelser

3.1 Ingredienser og emissioner – Kapitel 1, artikel 3 – 6

Kommissionen konstaterer, at der i dag ikke er en harmoniseret EU regulering af, hvilke ingredienser der er lovlige i hele EU. Derfor anbefaler Kommissionen, at der indføres forbud mod tobaksvarer med "kendetegnende aromaer", som f.eks. frugt eller chokolade¹. For at vurdere om der er tale om "kendetegnende aromaer", skal Kommissionen bistås af et testpanel af smagsdommere.

Når Kommissionen er optaget af "kendetegnende aromaer", skyldes det begrebet "attraktivitet", som Kommissionen indførte i forbindelse med høringsprocessen. Normalt vurderes ingredienser i tobaksprodukter ud fra om de a) gør produkterne mere *sundhedsskadelige* og b) *øger afhængigheden*². Begge disse begreber er velindarbejdet i det videnskabelige samfund, mens "attraktivitet" ikke er det.

SCENIHR, der er EU's uafhængige komite for sundhed (Scientific Committee on Emerging and Newly Identified Health Risks), er en ekstern enhed af eksperter fra en række videnskabelige discipliner, der rådgiver Kommissionen i videnskabelige anliggender. I 2009 bad DG SANCO, EU's eget sundhedsdirektorat, SCENIHR om at evaluere den videnskabelig bevisførelse i relation til ingrediensers funktion i tobak i forhold til afhængighed og sundhedsskade. Ifølge SCENIHR er ingredienser i tobak ikke en faktor, der gør rygning mere farlig eller gør rygerne mere afhængige³.

Rapporten fra SCENIHR understreger således manglen på videnskabelig dokumentation for at lave et forbud mod bestemte ingredienser.

¹ Jf. Kommissionens begrundelse side 5

² Se SCENIHR: Addictiveness and Attractiveness of Tobacco Additives, 2010, side 1-8. (http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenih_r_o_029.pdf)

³ Se SCENIHR: Addictiveness and Attractiveness of Tobacco Additives, 2010, side 8. (http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenih_r_o_029.pdf)

BAT er enige i den danske regerings høringssvar om ingredienser fra marts 2011. Heraf fremgår det utvetydigt, at Folketinget og Regeringen opfordrer Kommissionen til i sin revidering af tobaksdirektivet at forbyde slikcigaretter.

Som en ansvarlig virksomhed producerer, markedsfører eller sælger BAT ikke slikcigaretter. Cigaretter er et nydelsesmiddel for voksne, og vi mener, det er forkert at tilsætte meget store mængder sukker, eller sukkerlignende stoffer, til tobakken med det ene formål at sløre smagen af tobak. Ligeledes vender vi os stærkt imod tilsætningen af meget kraftige smagsstoffer, som sammen med de store mængder sukker er med til at sløre/fjerne smagen af tobak. Slikcigaretter med 20 – 30 % tilsat sukker (mod maksimalt 3 – 5 % i normale cigaretter) og kraftige smagsstoffer ses i nogle dele af verden. I Danmark har den legale industri ikke ønsket at markedsføre disse produkter, da det opfattes som uetisk.

Kommissionen synes at dele opfattelsen for så vidt angår slikcigaretter, men dens ordlyd i Direktivforslaget rammer meget langt fra målsætningen. Kommissionen ønsker således at forbyde en række tilsætningsstoffer, som indgår i konventionelle cigaretter, der ikke har en ungdomsappel. Dette sker ikke ud fra en faktabaseret vurdering, men baseres alene på cigaretters "attraktivitet" – i Direktivforslaget indført via termen kendetegnende aromaer. Forslaget om at lade et testpanel af smagsdommere vurdere, om der er tale om "kendetegnende aromaer" gør retstilstanden helt utilfredsstillende. Den legale industri vil have meget svært ved at vide, hvad der vil gøre en ingrediens, eller mængden af en ingrediens ulovlig. Det kan næppe betegnes som god regulering, og det skaber absolut ikke den retssikkerhed, som Kommissionen selv bruger som begrundelse for en omfattende regulering på EU niveau⁴.

I over hundrede år er der tilsat små mængder ingredienser til tobaksprodukter. Ingredienser såsom lakrids, kakao og sukker tilsættes for at balancere den naturlige tobakssmag og dermed give hver enkelt mærke dets unikke smag og aroma. Samtidig erstattes den sukker, som forsvinder i tørringsprocessen, og der tilføres fugt. Dette betyder ikke, at vores produkter smager af slik. Vores produkter smager af tobak. Andre ingredienser, der tilsættes tobaksprodukter, har tekniske funktioner såsom f.eks. at sikre fugtighed og fungere som bindemiddel. Der er altså ikke tale om "kendetegnende aromaer".

BAT er meget varsomme og påpasselige med, at alle ingredienser, vi anvender, ikke øger sundhedsrisikoen udover den allerede kendte risiko forbundet med tobaksforbrug.

⁴ jf Direktivforslagets begrundelse pkt. 3.9.2 sidste afsnit

Endelig finder vi det stærkt bekymrede, at ingrediensreguleringen også omfatter røgfri tobaksprodukter, herunder særligt svensk snus. Svensk snus er et meget anderledes tobaksprodukt, hvorfor det fremstilles på en måde der er fundamentalt anderledes fra cigaretter. Kommissionen fritager fx pibetobak fra ingrediensregulering, da det også er fundamentalt forskelligt fra cigaretter. Denne praksis burde også omfatte svensk snus.

BAT støtter regler og forbud af ingredienser, som videnskabeligt er påvist at forøge giftigheden af tobak, forøge nikotinens naturlige effekt eller påvirker unge mennesker til at starte med at ryge (fx slikcigaretter).

Hvis de ønsker det, har voksne forbrugere det valg, at de kan købe cigaretter uden tilsætningsstoffer i tobakken, hvilket knap 2 % af de danske rygere benytter sig af. I Storbritannien vælger ca. 40% af forbrugerne at ryge cigaretter uden tilsætningsstoffer. Det skyldes historiske og kulturelle årsager, men det betyder ikke, at Storbritannien har færre tilfælde af tobaksrelaterede sygdomme.

3.1.1 Forbud mod mentol

I Danmark vil et forbud mod mentol være stærkt indgribende i forbrugernes valg, og vil med al sandsynlighed medføre en kraftig stigning i antallet af ulovligt indsmuglede varer. Samtidig vil et forbud ikke være en fordel for folkesundheden ligesom et totalforbud ingeniunde skaber bedre vilkår for det indre marked.

Der er til dato foretaget ganske omfattende undersøgelser af mentolcigaretter. Dette har i størst omfang været koncentreret om risikoen for kræft, men der har dog også været store og omfattende undersøgelser af effekten på hjertekarsygdomme.

Konklusionerne af de studier (uafhængige af industrien), der indtil dato har været publiceret om dette emne er, at der ikke ses en øget risiko forbundet med rygning af mentolcigaretter sammenlignet med almindelige cigaretter. Dette understøttes bl.a. af kontrollerede videnskabelige forsøg, som viser, at optagelsen af en række skadelige stoffer fra røgen er uforandret mellem mentolcigaretter og almindelige cigaretter⁵.

⁵ SCENIHR: Addictiveness and Attractiveness of Tobacco Additives, 2010, side 8. (http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenihr_o_029.pdf) samt Federal Drug Administration, USA, The health effects of menthol cigarettes as compared to non-menthol cigarettes, 2012

Rygning af mentolcigaretter er i høj grad kulturelt betinget. I Europa er der således meget få personer i Sydeuropa, som ryger mentolcigaretter, mens Nordeuropæere i meget høj grad holder af mentolsmagen. I Finland og Polen ryger over 25% af forbrugerne mentolcigaretter, mens Danmark og Sverige ligger på 12%. Der er ingen særlig logisk grund til disse fordelinger, da mentolrygning primært skyldes vaner og kultur. I Danmark er den typisk mentolryger over 45 år, og det er kun ganske få af de 18-29 årige, der vælger at ryge mentol.

Mentolrygere adskiller sig markant fra andre rygere, da de frem for alt er trofaste overfor mentolsmagen og kun i mindre grad mod særlige mærker. Denne trofasthed overfor mentolsmagen medfører også, at vi nærer en begrundet frygt for, at et mentolforbud vil medføre en markant øgning af det illegale salg drevet af ønsket om mentolsmagen. En del af mentolrygerne vil formentlig vælge at rulle cigaretterne selv, hvor de så kan tilsætte den mængde mentol de ønsker. Hermed vil der opstå et markant hul i Kommissionens besynderlige forbud, men det vil også medføre et hul i den danske statskasse, da tobak til hjemmerul er beskattet en del lavere end fabriksfremstillede cigaretter. En lang række mentolrygere vil med stor sandsynlighed vælge at købe illegale mentolcigaretter. Allerede i dag sker der en vis indsmugling af cigaretter til Danmark, men et forbud mod mentol vil virke som en markant ketchcup-effekt på det illegale salg.

Et forbud mod mentolcigaretter vil derfor markant øge risiko for illegal handel og medfølgende kriminalitet, da efterspørgsel efter mentol produkter ikke bare fjernes gennem forbud. Det er med andre ord en meget farlig kurs, Kommissionen er slået ind på – specielt da dens egen uafhængige videnskabelige komite SCENIHR ikke kan påvise en øget sundhedsfordel ved et mentolforbud.

Kommissionen påstår, at den ikke forbyder ingredienser, herunder mentol, men blot vil sikre sig, at tobakken skal smage af tobak. Dette skal ske igennem såkaldt sensoriske analyser, hvor et antal rygere smager cigaretter og skal derefter tage stilling til, om de anvendte ingredienser er karakteristiske eller ej. Givet DG Sanco's meget aggressive sprogbrug overfor ingredienser oplever vi ikke, at den form for regulering på nogen måder en hensigtsmæssig og da langt fra baseret på videnskabelig dokumentation. Det er en form for "smagsdommeri", som ikke harmonerer med EU's principper for god forvaltning.

<http://www.fda.gov/downloads/AdvisoryCommittees/CommitteesMeetingMaterials/TobaccoProductsScientificAdvisoryCommittee/UCM228102.pdf>

På baggrund af ovenstående bør Regeringen og Folketinget opfordre Kommissionen til at ændre bestemmelserne for ingrediensregulering. Kommissionen kan med fordel lade sig inspirere af den australske delstat South Australia's regulering af ingredienser i tobaksprodukter, der forbyder produkter med en "distinctive fruity, sweet or confectionary-like character" (slikcigaretter) , men som udtrykkeligt undtager mentol cigaretter fra dette forbud.⁶.

3.1.2 Indrapportering af ingredienser

Efter en frivillig aftale mellem tobaksproducenterne i Danmark og Sundhedsstyrelsen blev det i 2011 besluttet, at tobaksproducenterne fra 2012 indrapporterede alle ingredienser igennem det såkaldte EMTOC system. På den baggrund er BAT grundlæggende meget positivt indstillede overfor indrapportering i et fælles elektronisk format

Det skal dog bemærkes, at både BAT og en række andre tobaksproducenter i den forbindelse påtalte, at EMTOC systemet ikke rummer tilstrækkelig sikkerhed for beskyttelsen af værdifuld og konfidentiel data. Kort fortalt indrapportere vi på to måder: 1) En indrapportering kun til de nationale myndigheder, hvor vi indrapporterer samtlige ingredienser 2) En indrapportering som offentliggøres på Sundhedsstyrelsens hjemmeside, hvor alt på nær aromastoffer med en vægt på under 0,1% af cigarettens vægt indrapporteres. Disse sidste aromastoffer, som kun anvendes i meget beskedent omfang, er centrale for vores mulighed for A) at differentiere vores produkter fra vores konkurrenter B) at beskytte os mod forfalskninger af vores produkter. Der er med andre ord tale om forretningshemmeligheder, som vi ønsker maksimal beskyttelse af. Vi finder ikke, at Kommissionen i nærværende forslag tager tilstrækkelig højde for beskyttelse af disse meget kritiske data.

3.2 Mærkning og emballering – Kapitel II, artikel 7-13

Af Direktivforslaget fremgår det, at 75 % af ydersiden af både forsiden og bagsiden af pakkerne og evt. ydre emballage skal være dækket af sundhedsadvarsler. Siderne af

⁶ Act means the Tobacco Products Regulation Act 1997; fruit or confectionary flavoured cigarette means a cigarette - (a) that possesses, or the smoke of which possesses, a distinctive fruity, sweet or confectionary-like character; and (b) that is advertised in a way that might encourage young people to smoke, but does not include a cigarette the flavouring of which is primarily of a menthol character;. See <http://www.legislation.sa.gov.au/LZ/C/R/TOBACCO%20PRODUCTS%20REGULATIONS%202004/CURRENT/2004.243.UN.PDF>

pakkerne skal have en generel advarsel og informationsmeddelelse trykt på siderne af og dække 50 % af den overflade, de er påtrykt.

Informationerne må på ingen måde må være skjult eller brydes, heller ikke af banderoler, prismærkater, "tracking and tracing"-mærker, sikkerhedsfeatures eller nogen anden form for indpakningsmateriale, punge, omslag, æske/kasse eller anden anordning eller ved åbning af pakkerne.

Endvidere skal alle pakker med tobaksvarer være mærket med en entydig identifikator samt sikkerhedsfeature på 1 cm², som ikke på nogen måde være skjult eller brudt, heller ikke af banderoler eller prismærkater eller ved åbning af pakningen, jf. art. 14, stk. 1 og 8.

Herudover fremgår det af artikel 12, at pakkerne ikke må indeholde såkaldte "*falske, misvisende eller vildledende*" oplysninger, og herunder er også vildledende farver forbudt. Cigaretter med en diameter på under 7,5 mm anses for at være vildledende. Altså et forbud mod tynde cigaretter

BAT har vedlagt en grafisk prøve på hvordan tre danske mærker vil komme til at se ud, således at det er muligt at se, hvordan alle disse krav i realiteten udmøntes.

Med Kommissionens forslag vil pakkerne være så grundlæggende ændrede, at vi som varemærkeindehaver ikke har mulighed for at differentiere vores produkter fra konkurrenterne. Det er et meget alvorligt indgreb i vores ejendomsret. Samtidig bliver det meget svært for forbrugerne at finde deres produkter, når de køber ind, ligesom de ansatte i butikkerne kun vanskeligt kan navigere imellem mærkerne. I vores øjne er dette forslag reelt et varemærkeforbud (også kendt som generiske pakker), som Australien indførte i 2012.

Endvidere rummer Kommissionens forslag også mulighed for, at medlemslande kan indføre et fuldt varemærkeforbud, hvis de ønsker det.

Vi støtter fuldt ud enhver form for fakta baseret regulering, men der er ikke noget bevis, der tyder, på at tobaksprodukter i generisk indpakning vil være effektivt i relation til at sikre, at unge ikke begynder at ryge eller til at forhindre, at eksisterende rygere holder op.

Faktisk forholder det sig sådan, at generiske pakker vil betyde en forværring af et i forvejen stort problem med illegale handlen, og det vil have en række andre utilsigtede negative

konsekvenser, så som at drive priserne nedad, hvilket vil lede en nedgang i skatteindtægter for staten.

BAT vil beskytte vores værdifulde varemærker og vores ret til at konkurrere på det globale marked som en legitim kommerciel virksomhed, der sælger et lovligt produkt – baseret på en fuldt ud legal anvendelse af vores ejendomsret.

Kommissionen har på ingen måder godtgjort, at dette meget vidtgående indgreb har en videnskabeligt dokumenteret effekt, hvorfor der er tale om spekulationer.

3.2.1 Retten til varemærker

Retten til at opnå varemærkeret er fastsat i varemærkelovens § 1 og følger tillige af EU-retlige regler, jf. varmemærkeforordningen (forordning (EF) nr. 270/2009) og varemærkedirektivet (direktiv 2008/95/EF), hvor muligheden for at opnå en varemærkeret fremgår forudsætningsvist.

Endvidere har Danmark siden 1894 været unionsland til Pariserkonvention om beskyttelse af den industrielle ejendomsret, herunder varemærker.

Af konventionens artikel 1, stk. 3, fremgår, at varemærkeret skal kunne opnås også til tobaksprodukter⁷. Og TRIPS, som Danmark ratificerede i 1994, indeholder tillige regler om tildelingen af immaterielle rettigheder, herunder varemærker og inkorporerer i artikel 3 Pariserkonventionen.

TRIPS indeholder særligt følgende bestemmelser af relevans for vurderingen af Direktivforslaget:

Af artikel 15, stk. 4, fremgår, at produktet eller tjenesteydelsens karakter ikke skal have indflydelse på, om varemærkeret kan opnås.

⁷ "Industrial property shall be understood in the broadest sense and shall apply not only to industry and commerce proper, but likewise to manufactured or natural products, for example, wines, grain, tobacco leaf, fruit, ..." (egen kursivering)

"The nature of the goods or services to which a trademark is to be applied shall in no case form an obstacle to registration of the trademark."

Herudover fremgår det af artikel 20, at varemærkerettigheder ikke må hæmmes urimeligt ved krav omhandlende eksempelvis indgriben i varemærkets adskillelsesfunktion:

"The use of a trademark in the course of trade shall not be unjustifiably encumbered by special requirements, such as use with another trademark, use in a special form or use in a manner detrimental to its capability to distinguish the goods or services of one undertaking from those of other undertakings. ..."

Af artikel 17 følger et proportionalitetsprincip ved indgreb i varemærkeretten:

"Members may provide limited exceptions to the rights conferred by a trademark, such as fair use of descriptive terms, provided that such exceptions take account of the legitimate interests of the owner of the trademark and third parties."

Endelig fremgår det af TRIPS artikel 30 sammenholdt med praksis, at mulighederne for undtagelser til de ifølge TRIPS tildelte rettigheder ikke må fortolkes udvidende.⁸

3.2.2 Varemærkers funktion & formål

Varemærkeretten beskytter bindeleddet mellem den erhvervsdrivende virksomhed og dens kundekreds. Varemærkets funktion som bindeled kan være af forskellig beskaffenhed og varemærket tillægges som hovedregel fire funktioner:⁹

- Oprindelsesfunktion
- Adskillelses-/ individualiseringsfunktion
- Garantifunktion
- Reklamefunktion

En af de væsentligste af disse funktioner er at garantere varens eller tjenesteydelsens oprindelse overfor forbrugerne.¹⁰ Oprindelsesfunktionen indebærer ganske enkelt, at mærket på den ene eller den anden måde kendetegner sædvanligvis producenten eller

⁸ Marshall *Review of intellectual property law*, HeinOnline 2010-2011, s 460

⁹ Riis *Forretningskendetegn og varemærker med egenverdi*, NIR 1/2000, s 20

¹⁰ EU-domstolen i de forenede sager C-236/08-C-238/08, *Google France og Google mod Louis Vuitton Malletier SA m.fl.*, afsagt den 23. marts 2010, pr. 82

udbyderen af varen, således at det med mærket angives, at varen oprinder fra det samme sted som andre lignende varer, der bærer det samme mærke.¹¹

3.2.3 Direktivforslaget er i strid med varemærkeretten

Indledningsvist bemærkes, at der allerede eksisterer en gennemgribende regulering af reklame for tobak, jf. tobaksreklamedirektivet (direktiv 2003/33/EF), hvorfor én af varemærkets funktioner, nemlig reklamefunktionen, allerede er blevet frataget varemærkeindehavere af varemærker i relation til tobaksprodukter.

Emballagen for tobak er derfor stort set den eneste eksisterende mulighed for producenterne for at benytte deres varemærke.

Der gøres opmærksom på, at udover de af direktivets fastsatte krav til produktpakningerne, gælder der i Danmark tillige krav om, at pakninger med cigaretter og røgtobak, som er beregnet til forbrug i Danmark, skal forsynes med stempelmærker (banderoler) jf. Tobaksafgiftslovens § 2, som bevis for at punktafgiften er betalt.

Af SKAT's juridiske vejledning 2013-1, afsnit E.A. omhandlende punktafgifter, fremgår det, endvidere, at stempelmærkerne skal udformes efter specifikke krav¹², og at stempelmærkerne

"....som hovedregel anbringes således, at pakningerne kun kan åbnes samtidig med, at mærket brydes. På pakninger af hard box-typen, dvs. papæsker med låg kan mærket dog anbringes på pakningens bagside."¹³

For det første skal det derfor i forhold til de danske bestemmelser om banderoler og deres samspil med Direktivforslaget noteres, at hvad angår pakninger, der ikke er af hard box-typen, vil det ikke være muligt at overholde begge regelsæt på én og samme tid.

Det danske krav om, at banderolerne skal anbringes således, at pakningerne kun kan åbnes samtidig med at mærket brydes, betyder reelt, at banderolen skal sidde øverst på produktpakningen. Imidlertid fremgår det af Direktivforslaget, at de kombinerede

¹¹ Riis *Forretningskendetegn og varemærker med egenverdi*, NIR 1/2000, s 20

¹² Stempelmærker til cigaretter leveres i format 25 x 44 mm på ark á 60 stk og 19 x 45 mm på ark á 90 stk, SKAT's juridiske vejledning, afsnit E.A. 10.1.6.1. Stempelmærker

¹³ SKAT's juridiske vejledning, Afsnit E.A.10.1.6.1 Stempelmærker

sundhedsadvarsler skal være anbragt ved overkanten på enkeltpakningen, jf. artikel 9, stk. 1, litra e, og at disse på ingen måde må være skjult eller brydes heller ikke af banderoler.

For det andet vil Direktivforslagets mange krav til produktpakningernes mærkning og emballering samt de danske stempelregler medføre, at den plads, der faktisk er tilbage til varemærkets placering, vil være yderst begrænset. Dette vil i sagens natur få særligt følgende alvorlige konsekvenser for varemærkeindehaveren:

Mange af de registrerede varemærker, som tobaksvaremærkeindehaverne allerede besidder, vil ikke længere kunne benyttes, da disse er designet og registret til brug for anvendelse i et andet format, end det der vil skulle anvendes på de nye pakker, såfremt Direktivforslaget vedtages. Eksempelvis vil hverken det fulde Prince eller King's varemærke kunne anvendes, da pladsen tilbage på pakken begrænses signifikant. Størstedelen af de nuværende varemærker vil således skulle re-designes, og dermed genregistreres. Den indarbejdelse, der er tale om til den eksisterende udformning af mærkerne, risikerer derfor at gå tabt.

Hertil kommer, at det slet ikke vil være muligt at anvende varemærket i overensstemmelse med dets oprindelses- og adskillelsesfunktioner på den tilbageværende meget begrænsede plads på produktpakningen. Når alle kravene tages i betragtning, reduceres varemærkernes synlighed, og hermed produktkarakteristika, nemlig således, at det ikke bliver muligt for forbrugerne at skelne mellem de forskellige produkter.

Toppen og bunden af pakningerne er ikke egnede til varemærkebrug overfor forbrugerne. Pakningernes sider er reguleret af Direktivforslaget og giver ikke nok plads til varemærkebrug. På hard box pakningerne vil banderolen dække de 25 % af bagsiden, der ikke reserveret til de kombinerede sundhedsadvarsler. Tilbage er alene de 25 % på forsiden. Dertil kommer, at når produktet står på hylden, vil den del af pakken, der er forbeholdt producenten, blive skjult helt eller delvist af hyldeforkanten. Konsekvensen heraf er, at Direktivforslaget vil få en effekt, som var der tale om et egentligt forbud mod varemærker, dér hvor forbrugeren træffer sin produktvalg.

At det således ikke vil være muligt at anvende varemærkerne i overensstemmelse med deres formål og funktioner - oprindelses, adskillelse og garanti - vil betyde, at varemærkerne, der ofte har en stor økonomisk værdi, reelt bliver værdiløse for varemærkeindehaverne.

Konsekvenserne af Direktivforslaget og indgrebet i varemærkenettet vil således være til stor skade for varemærkeindehaverne, men det vil også være til skade for forbrugerne, som ikke

længere vil være i stand til at skelne produkterne fra hinanden, eller blot opfatte, hvor produktet egentligt stammer fra.

Da varemærket reelt ikke vil kunne benyttes i overensstemmelse med nogen af dets funktioner, bliver varmemærkeretten beskåret til en ren negativ forbudsret.

Det kan imidlertid ikke være formålet med tildelingen af varemærkerettigheder, at disse blot skal være udtryk for en forbudsret og ikke selvstændigt kunne skabe rettigheder for varemærkeindehaveren. Det fremgår således af førnævnte dom fra EU-Domstolen i sag C-491/01 (se punkt 4.2), hvor BAT m.fl. bestred gyldigheden af Tobaksvaredirektivet, præmis 132, at:

"Derfor har fællesskabslovgiver ikke ved i direktivets artikel 5 at forhøje procentsatserne for de flader, der skal dækkes af disse oplysninger og af advarsler på visse sider af tobaksvarepakkerne, i et forhold, der lader et tilstrækkeligt areal forblive tilbage til, at fabrikanterne af disse varer dér kan anføre *andne forhold, navnlig forhold vedrørende deres varemærken, ovenskudt grænserne for det skøn, der tilkommer fællesskabslovgiver på området.*" (egen kursivering)

Og videre, jf. præmis 152:

"Selv om det er korrekt, at artikel 7 indebærer et forbud, der er begrænset til tobaksvarers indpakning, mod at anvende et varemærke, der omfatter en af de beskrivende tekster, bestemmelsen nævner, forholder det sig ikke desto mindre således, at en tobaksfabrikant, *uanset forbuddet mod denne beskrivende tekst, fortsat på pakningen kan individualisere sin vare med andre særlige kendetegn.*" (egen kursivering)

Det fremgår af ovenstående, at EU-Domstolen lægger til grund, at der er en grænse for, hvor meget plads der kan fratages til pligtoplysningerne, i forhold til at det stadig skal være muligt at udnytte sit varemærke og dets funktioner. Der gøres opmærksom på, at de regler som gælder i dag, og som der refereres til i ovenstående citat, opererer med langt mindre procent-grænser for sundhedsadvarsler.¹⁴

¹⁴ Kravene i dag er således i Danmark, 30% på forsiden, 40% på bagsiden og 10% på hver af siderne, jf. artikel 5 i Tobaksvaredirektivet

Det yderst begrænsede areal til brug for varemærket, der følger af Direktivforslaget og de danske regler om stempelmærkning, kan under ingen omstændigheder udgøre "et tilstrækkeligt areal", hvorpå varemærket kan anvendes i overensstemmelse med dets funktioner. Formålet med at besidde varemærker til tobaksprodukter bliver således meningsløst, hvis Direktivforslaget vedtages.

Det følger imidlertid ikke kun af EU-retten, at de tildelte varemærkerettigheder tillige indeholder en positiv brugsret for varemærkeindehaveren. Det fremgår således af litteraturen omhandlende TRIPS (og hermed også Pariserkonvention), at også TRIPS og reglerne vedrørende varemærkeret indeholder en positiv brugsret for varemærkeindehaveren.¹⁵

Af tidligere nævnte dom fra EU-Domstolen i sag C-419/01 fremgår tillige, at såfremt ejendomsretten, herunder varemærkeretten, indskrænkes, så skal indskrænkningerne være proportionale, jf. præmis 149:

"Hvad dernæst angår spørgsmålet om direktivets gyldighed i forhold til ejendomsretten bemærkes, at denne ret ifølge Domstolens praksis hører til fællesskabsrettens almindelige grundsætninger, men den udgør imidlertid ikke nogen absolut forrettighed, idet den skal ses i sammenhæng med sin funktion i samfundet. Udøvelsen af ejendomsretten kan derfor underkastes *begrænsninger, forudsat disse er i overensstemmelse med de formål, som Fællesskabet forfølger i almenhedens interesse, og ikke henset til det tilstræbte formål udgør et uforholdsmæssigt og uacceptabelt indgreb, der krænker selve de garanterede rettigheders kerne.*" (egen kursivering)

Med Direktivforslaget gøres der netop indgreb i varemærkerettens kerne, da rettens væsentlige funktioner, nemlig oprindelses- og adskillelsesfunktionen - som også i høj grad er formålene og baggrunden for besiddelse af varemærker - reelt fratages varemærkeindehaverne. Varemærkerne bliver dermed i bedste fald overflødelige; de har længe ikke kunne anvendes i reklamer, og vil såfremt Direktivforslaget vedtages heller ikke længere kunne anvendes på produkterne i overensstemmelse med dets funktioner, hvilket på ingen måder kan være udtryk for et proportionalt indgreb.

¹⁵ Johnson *Trade Marks without a Brand: The proposals on "Plain Packaging" of Tobacco Products*, EIPR 2012(7), s 463 og EC - Protection of Trademarks and Geographical Indications, ds290, WT/DS174/R at (7.664)

Også af TRIPS følger der et proportionalitetsprincip som ikke må fortolkes udvidende ved indgreb i varemærkeretten, jf. artikel 17 og 30.¹⁶

Af Direktivforslaget fremgår det, at baggrunden for indførslen af det nye direktiv bl.a. er ønsket om et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. I relation hertil kan det påpeges, som anført af Marshall¹⁷, at Direktivforslaget:

"... will eliminate tobacco trade marks' distinctiveness, would cause confusion on the part of the consumers, thus jeopardizing another public interest just as important as public health protection."

Der gøres i den forbindelse opmærksom på, at der *ikke* findes klart og tydeligt bevis for, at såfremt der stilles øgede krav i forhold til at over 50 % af produktpakningerne skal indeholde advarselsbilleder og tekst, vil det automatisk medføre til et højere sundhedsniveau. Her kan henvises til EU-Kommissionens RAND-rapport af september 2010, skema 8.4.2.

Direktivforslaget opfylder således ikke proportionalitetskravet og øvrige varemærkeretlige betragtninger, da basale elementer af varemærkebeskyttelsen helt fratages tobaksproducenterne /varemærkeindehaverne samtidig med, at foranstaltningerne ikke kan forventes at føre til et højere sundhedsniveau. Direktivforslaget medfører så drastiske indgreb, at selve varemærkeretten til lovlige produkter bliver meningsløs og dermed reelt ikke-eksisterende.

3.3 Sporbarhed og sikkerhedsfeatures, artikel 14

Direktivforslaget indeholder som overskriften indikerer dels en beskrivelse af et sporingssystem, samt en beskrivelse af sikkerhedsmærker til tobaksemballage (f.eks. cigaretpakker).

Indledningsvis skal det bemærkes, at BAT støtter initiativer, der imødekommer og bekæmper den efterhånden ganske omfattende handel med illegale og forfalskede cigaretter i EU. I 2012 blev der solgt ca. 65 milliarder illegale cigaretter i EU. Illegale og forfalskede cigaretter er et meget stort problem for såvel medlemslandenes skatteindtægter, som den legale tobaksindustri indtjening.

¹⁶ "Members may provide limited exceptions to the rights conferred by a trademark, such as fair use of descriptive terms, provided that such exceptions take account of the legitimate interests of the owner of the trademark and third parties.

¹⁷ Marshall *Review of intellectual property law*, HeinOnline 2010-2011, s 464

Omkring en måned før offentliggørelsen af Direktivforslaget, blev der i Seoul på WHO's COP5 mødet vedtaget en Anti-Illicit Trade (AIT) protokol, og der er tidligere i 2010 indgået en aftale omkring dette mellem EU og centrale aktører i tobaksindustrien (bl.a. BAT).

Det skal bemærkes, at Direktivforslaget er langt mere vidtgående end både WHO's AIT protokol og aftalen mellem EU og industri.

Både Direktivforslaget og AIT protokollen indeholder krav om et springssystem – der er dog væsentlige forskelle på de 2 systemer. Nedenfor er de vigtigste forskelle beskrevet:

- 1) Ifølge Direktivforslaget skal springssystemet indeholde data for alle mellemhandlere indtil butikken; hvorimod WHO AIT protokollen kræver sporing til og med første led efter tobaksproducent (typisk grossist).
- 2) Ifølge Direktivforslaget skal tobaksproducenter stille sporingssystem til rådighed for alle led i forsyningskæden gennem 3. part; WHO AIT protokollen stiller ikke krav herom, idet der ikke skal spores længere end til første kunde.
- 3) Direktivforslaget stiller krav om et 1 cm² sikkerhedsmærke på emballagen; WHO AIT protokollen stiller ikke krav herom.

Et springssystem udover første kunde er dels virkningsløst i forhold til illegal handel, og desuden en meget omkostningstung byrde. Illegale tobaksprodukter i EU skyldes primært ulovlig indførsel af cigaretter fra Ikke-EU lande, og i meget mindre omfang intern EU-handel. Derfor vil Direktivforslagets udvidede springssystem være uden virkning. WHO's AIT protokollen vil få langt større effekt, da langt flere lande bliver en del af denne, herunder de lande, hvor illegale cigaretter kommer fra. Dermed kan vi afsløre, hvem der laver de produkter, der senere ender ulovligt i EU.

Forslaget i Direktivforslaget om et 1 cm² sikkerhedsmærke er efter BAT's opfattelse ligeledes virkningsløst i forhold til illegal handel. Illegale producenter eller forfalskere vil hurtigt kunne lave en efterligning, og dermed er effekten væk. Den bedste sikkerhed er, efter vores opfattelse, den unikke kode, på hver enkelt pakke, der ifølge WHO's AIT protokollen bl.a. skal indeholde producent, fabrik, dato, første kunde m.m. Den unikke kode er klar til at blive implementeret.

Med baggrund i forskellene mellem WHO's AIT protokollen og Direktivforslaget opfordrer BAT til, at artikel 14 udelades eller alternativt omformuleres til teksten fra WHO's AIT protokol.

3.4 Snus – kapitel III artikel 15

I Direktivforslaget opretholdes det nuværende forbud mod snus med den begrundelse, at Kommissionen ønsker at holde et produkt, som er vanedannende, har sundhedsskadelige virkninger og virker tiltrækkende på unge, indføres på det indre marked, jf. præambelens pkt. 29.

Snus er et traditionelt tobaksprodukt i hele Skandinavien, selvom mange danskere mest forbinder det med Sverige. I Sverige og Norge er det langt mere udbredt end i Danmark, og her har man en række gode erfaringer med produktet ud fra en sundhedsvinkel. Flere uafhængige sundhedsekspertter mener, at det at snuse er mindst 90 procent mindre sundhedsskadeligt end at ryge cigaretter. Karl Erik Lund, der er forskningschef hos norske SIRUS (Statens institut for rusmiddelforskning), har i en række kronikker og debatindlæg talt for, at den norske stat bør anbefale snus, som det mest effektive middel til rygestop.

Snus er nu mere udbredt i Sverige end cigaretter blandt mænd, og Sverige har det højeste forbrug af røgfri tobak per indbygger i verden. 13 procent den svenske befolkning snuser regelmæssigt, mens kun ca. 9 procent ryger. I Danmark ryger ca. 17 procent af befolkningen. Sverige har den laveste forekomst af tobaksrelaterede dødsfald i Europa, selvom tobaksforbruget er ligeså stort i Sverige som andre Europæiske lande. Langtidsstudier viser, at forekomsten af lungekræft blandt svenske mænd er en af de laveste i verden, og forekomsten af mundhulekræft er en af de laveste i Europa. Dette kan antages at hænge sammen med svenskernes anderledes brug af tobaksprodukter.

EU's videnskabelige komite SCENIHR fastslog i februar 2008, at snus (og andre typer røgfri tobak) er langt mindre sundhedsskadelige end røgtobak. SCENIHR slår fast, at adgangen til snus har haft en positiv effekt på svenskernes folkesundhed, da danskere i vidt omfang har fravalgt røgtobak og tilvalgt snus. Derfor er der intet videnskabeligt belæg for et forsat forbud mod at sælge og forbruge svensk snus.

BAT er dog enige med Kommissionen om, at der bør være forbud mod mundsnus, som ikke er produceret efter svensk standard, hvor den væsentligste forskel er, at tobakken pasteuriseres i produktionen. Dermed fjernes de såkaldte tobaksspecifikke nitrosaminer, der

er stærkt kræftfremkaldende. Ekspert, uafhængige af tobaksindustrien, har da også igen og igen fastslået, at visse snusprodukter fra USA, Indien og en lang række andre lande er kræftfremkaldende og rummer alvorlige sundhedsrisici. Det var således også introduktionen af visse snusprodukter fra USA, som var den direkte anledning til, at EF indførte et forbud mod snus i 1992. At Kommissionen ikke er i stand til at skelne mellem svensk snus og snus fra andre dele af verden, kan overraske. Det er ligeledes overraskende, at Kommissionen tillader den ganske betydelige tyske produktion og markedsføring af næsesnus, når den forbyder svensk snus.

Ligeledes kan argumentet om, at unge vil være mere tilbøjelige til at begynde at anvende snus, håndteres ved at indfører aldersgrænser for køb af svensk snus. Kommissionen har ret i, at snus er vanedannende, men det er næppe et argument for at forbyde et produkt, som er markant mindre skadeligt end røgtobak.

Vi skal for god ordens skyld bemærke, at vi ikke markedsfører eller sælger snus i Danmark.

Regulering af snus og andre røgfrie tobakstyper, skal baseres på videnskabelig fakta. Forbrugerne i Europa bør have muligheden for at vælge en tobakstype med betydeligt reduceret helbredsrisiko i forhold til røgtobak.

BAT skal derfor opfordre til at forbuddet mod svensk snus fjernes, da det ikke er proportionalt, ikke gavner folkesundheden og ikke bidrager til et velfungerende indre marked.

4 Kommentarer til formalia

4.1 Intet indre marked for tobaksvarer

Bevæggrunden for Direktivforslaget og i særdeleshed kapitel II vedrørende mærkning og emballering begrundes med, at en uensartet udvikling i medlemsstaterne har ført til eller kan forventes at føre til en fragmentering af det indre marked. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der på markedet for tobaksprodukter netop ikke eksisterer et indre marked, hvor der kan handles på tværs af landegrænser. Dette skyldes:

- (1) at det i henhold til det nuværende og kommende tobaksdirektiv kræves, at advarselsteksterne på tobaksprodukter skal angives på det enkelte medlemslands officielle sprog, og

- (2) at hvert enkelt medlemsstat har sin egen regulering af afgifter på tobaksvarer, hvilket stiller forskellige krav til mærkning i de forskellige medlemslande.

I en dansk kontekst betyder dette i praksis, at tobaksprodukter, der sælges i Danmark, skal produceres med dansksprogede sundhedsadvarsler samt med den lovpligtige banderole fra SKAT, der er dokumentation for, at der er betalt afgift til den danske stat. Tobaksvarer produceret til det danske marked kan således ikke sælges i andre medlemslande, og generelt betyder det for tobaksproducenterne, at de også fremover skal have markedsspecifikke pakkeudformninger tilpasset det marked, hvorpå varerne afsættes. Kommissionen kan derfor ikke retmæssigt begrunde direktivets krav til mærkning og emballering af tobaksvarer med hensynet til det indre marked, hverken i forhold til øget handel på tværs af grænserne (fx via fjernsalg) eller i forhold til at opnå en mere effektiv produktion med færre landespecifikke produktserier.

4.2 Manglende hjemmel til at vedtage Direktivforslaget - TEUF artikel 114

Direktivforslaget foreslås vedtaget med hjemmel i artikel 114, stk. 1, i TEUF, ligesom det nugældende Tobaksvaredirektiv.

Artikel 114, stk. 1, giver Europa-Parlamentet og Rådet beføjelser til en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion. Det følger endvidere af artikel 114, stk. 3, at Kommissionen i sine forslag skal bestræbe sig på at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

Det er imidlertid væsentligt at fremhæve, at TEUF artikel 152, stk. 4, udelukker enhver form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på sundhedsområdet.

Det fremgår af TEUF artikel 152, stk. 1, at der skal sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter.

Fællesskabets indsats skal imidlertid - med artikel 152, stk. 1's ordlyd - være et supplement til de nationale politikker, og indsatsen skal omfatte bekæmpelse af de største trusler mod sundheden ved at *"fremme forskning i deres årsager, spredning og forebyggelse samt sundhedsoplysning og -uddannelse"*.

Der er således ikke hjemmel til at vedtage retsakter, der harmoniserer sundhedspolitikken.

For at vedtagelsen af Direktivforslaget kan ske med hjemmel i artikel 114, stk. 1, kræver det således, at de i Direktivforslaget nævnte foranstaltninger *reelt* sker med henblik på at sikre det indre markeds oprettelse og funktion.

Det er imidlertid ikke tilfældet for det konkrete Direktivforslag.

Som det flere steder fremhæves i Direktivforslaget, skal foranstaltningerne vedrørende mærkning og emballering alene vedrøre cigaretter og rulletobak, idet det hovedsageligt er disse tobaksprodukter, der anvendes af unge.

Andre tobaksvarer (f.eks. cigarer, cigarillos og pibetobak) skal fortsat være underlagt regler, der svarer til bestemmelserne i det nugældende Tobaksvaredirektiv om fx tekstadvarsler og ingredienser, og kun hvis der sker en væsentlig ændring i forholdene med hensyn til omsætningen eller andelen af forbrugere blandt de unge, vil denne undtagelse blive ophævet.

Det kan dermed konstateres, at de eksisterende foranstaltningerne i Tobaksvaredirektivet anses for fuldt ud tilstrækkelige til at sikre det indre markeds virkning og funktion på en række tobaksprodukter, og det er yderst vanskeligt at se, hvorledes Kommissionen kan argumentere for, at der gør sig andre indremarked-hensyn/mekanismer gældende for cigaretter.

Den eneste reelle årsag til at ændre det gældende Tobaksdirektiv kan således ikke være nogen anden end, at der ønskes indført foranstaltninger, der regulerer *"tobaksvarer på en sådan måde, at unge mennesker ikke tilskyndes til at begynde at forbruge tobak"* (punkt 3.1 i begrundelsen for Direktivforslaget vedrørende ingredienser og emissioner). Ligeledes Kommissionens pressemeddelelse af 19. december 2012, hvorved direktivforslaget blev præsenteret: *"...og formålet med det forslag, vi fremsætter i dag, er at gøre tobaksvarer og rygning mindre tillokkende for de unge og derigennem modvirke, at de indleder et tobaksforbrug.og dette forslag sikrer, at en tiltrækkende indpakning og aromaer ikke bruges som markedsføring"*¹⁸

¹⁸ Pressemeddelelse IP/12/1391

Disse begrundelser kan ikke bære en vedtagelse efter TEUF artikel 114, stk. 1, særligt henset til, at artikel 152, stk. 4, udelukker enhver harmonisering, der tilsigter at beskytte og forbedre menneskers sundhed; sådanne bestemmelser er et rent nationalt anliggende. En målrettet national indsats overfor unges køb af tobak og grundige informationskampagner, som vi kender det fra Danmark, er langt mere effektiv end Kommissionens forslag, som er baseret på spekulation frem for videnskabelighed.

Efter BAT's opfattelse tjener hverken Direktivforslagets krav om mærkning og emballering, forbuddet mod mentol eller forbuddet mod snus ikke til sikring af det indre marked, jf. det ovenfor anførte om, at de eksisterende foranstaltninger i Tobaksvaredirektivet anses for fuldt tilstrækkelige til at sikre det indre markeds funktion for så vidt angår al anden tobak end den, der normalt forbruges af unge.

Endelig skal det fremhæves, at jo mere begrænsede muligheder tobaksproducenterne får for at differentiere deres produkter, jo mere forhindres en fri og uindskrænket konkurrence i det indre marked.

Af Kommissionens begrundelse for Direktivforslaget fremgår under punkt 3.9 om Unionens kompetence, at valget af retsgrundlag i form af artikel 114 skulle være bekræftet af EU-Domstolen i sag C-491/01, *The Queen mod Secretary of State of Health, ex parte British American Tobacco (Investments) Ltd.* m.fl., som vedrørte vedtagelsen af Tobaksvaredirektivet.

Det skal i denne forbindelse fremhæves, at der er så markante forskelle mellem vedtagelsen af Tobaksvaredirektivet og det fremsatte Direktivforslag, at EU-Domstolens dom ikke kan tages til indtægt for, at der er hjemmel i artikel 114 til også at vedtage Direktivforslaget. Forskellen er, at mens Tobaksvaredirektivet tog sigte på ensartede regler i alle medlemsstater for alle typer af røgtobak, er hovedformålet med Direktivforslaget at forsøge at forhindre unge i at begynde at ryge.

Sammenfattende kan store dele af Direktivforslaget ikke vedtages med hjemmel i artikel 114, idet direktivforslaget i realiteten alene forsøger at regulere sundhed og på ingen måde sikrer det indre markeds oprettelse eller funktion.

4.3 Subsidiaritetsprincippet – TEUF artikel 5

Subsidiaritetsprincippet i TEUF artikel 5 er et essentielt kompetencefordelingsprincip. På de områder, hvor EU ikke har enekompetence, er det således ikke tilstrækkeligt, at det kan godtgøres, at der er hjemmel i traktaten til at vedtage en retsakt. Det skal også godtgøres, at formålet med den pågældende retsakt ikke bedre eller lige så godt kan nås ved udstedelsen af nationale regler.

Som nævnt ovenfor under punkt 4.2 har EU slet ikke hjemmel til at træffe foranstaltninger, der tager sigte på at harmonisere beskyttelse og forbedring af menneskers sundhed.

Selv hvis der måtte have været hjemmel hertil i TEUF, er det ikke godtgjort, at formålet med Direktivforslaget - at forhindre at unge begynder at ryge - ikke bedre eller lige så godt kan nås ved udstedelse af nationale regler.

Kendetegnende for Direktivforslaget er, at det er baseret på en række spekulationer om, hvad unge tiltrækkes af ved tobak. For eksempel indeholder Direktivforslaget et forbud mod tynde cigaretter, men det er end ikke forsøgt godtgjort i Direktivforslaget eller i det forberedende arbejde, at unge rygere foretrækker sådanne cigaretter eller at de udgør en væsentlig årsag til rygestart. Ligeledes er det et udtryk for spekulation frem for videnskabelige fakta, at mentol i tobaksprodukter tiltrækker unge.

Det bør derfor være op til de enkelte medlemsstater - efter en konkret vurdering - at fastsætte regler, der specifikt relaterer sig til de unge, der bor i den pågældende medlemsstat, og i særdeleshed afgøre hvorledes unges adgang til tobak bedst begrænses. I Danmark mener BAT, f.eks. eksempel, at en intensiveret indsats mod salg til unge under 18 vil have den effekt, som Direktivforslaget oprindeligt tilsigter.

Som et argument for, at reguleringen af tobak gennemføres bedst på EU-niveau, fremfører Kommissionen, at forskellig tilgang til visse dele af tobaksreguleringen medlemslandene imellem har gjort det vanskeligt for medlemslandene at agere på egen hånd. Henset til konklusionen ovenfor om, at der reelt ikke eksisterer et indre marked for tobak, stiller BAT sig meget uforstående overfor dette argument. Selv det foreliggende Direktivforslag – hvor omfattende og gennemregulerende det end er – kan ikke forhindre, at tobaksproducenterne af spøgslige og afgiftsmæssige årsager fortsat vil skulle fremstille forskellige produktserier til forskellige markeder.

Sammenfattende er det ikke godtgjort, at Direktivforslaget bedre kan gennemføres på fællesskabsplan frem for på nationalt plan. Subsidiaritetsprincippet overtrædes således, hvis Direktivforslaget bliver vedtaget.

4.4 Proportionalitetsprincippet

Efter BAT's opfattelse går foranstaltningerne i Direktivet langt videre end nødvendigt for at nå formålet, jf. TEUF artikel 5, stk. 4, og strider derfor mod proportionalitetsprincippet. Direktiv forslaget indebærer som nævnt ovenfor nærmest en total tilsidesættelse af tobaksproducenters immaterielle rettigheder, hvilket for et lovligt produkt ikke kan anses for værende andet end i absolut modstrid med proportionalitetsprincippet.

Der er således ingen videnskabelig dokumentation for, at sundhedsadvarsler, der fylder 75 % af pakningerne, skulle have en større afskrækkende effekt på unge end sundhedsadvarsler på f.eks. 50 % eller for den sags skyld de nuværende 30%/40% af pakningernes størrelse.

US Court of Appeals har endda i 2012 udtalt, at "*there is not a shred of evidence that oversized pictorial health warnings reduce smoking*" og at "*evidence advanced by the US Government to support the case for enlarged and pictorial health warnings was mere speculation and conjecture*¹⁹".

For så vidt angår kravene i Direktivforslagets artikel 12 om forbud mod en række produktbeskrivelser, herunder forbuddet mod såkaldt vildledende farver og tynde cigaretter, skal det igen fremhæves, at der absolut ingen evidens er for dette, og desuden er det oplagt, at formålet - at visse tobaksvarer ikke må fremstå som mere attraktive end andre - kan nås alene ved at påtrykke en tydelig tekst om, at alle tobaksvarer er lige skadelige. Også disse foranstaltninger går således langt videre end nødvendigt.

Med dette direktivforslag forsøger EU for første gang at få fuld kontrol over reguleringen af et lovligt produkt endog i form af op til flere totalforbud uden nogen som helst form for videnskabelige belæg for, at den foreslåede vidtgående regulering hjælper folkesundheden – dette kan ikke anses for værende andet end uproportionelt. Og det giver desuden anledning til almen bekymring for, hvorledes

¹⁹ RJ Reynolds Tobacco Company v Food and Drug Administration US Court of Appeals, District of Columbia Circuit, 24 August 2012 side 26, [www.cadc.uscourts.gov/internet/options.nsf/4C0311C78EB11C5785257A64004EBFB5/\\$file/11-5332-1391191.pdf](http://www.cadc.uscourts.gov/internet/options.nsf/4C0311C78EB11C5785257A64004EBFB5/$file/11-5332-1391191.pdf).

Kommissionen vil fortsætte denne linje til at tillægge sig lignende beføjelser for som eksempel fedt, alkohol og sukker.

4.5 Delegerede retsakter - TEUF artikel 290

TEUF artikel 290 indeholder hjemmel til, at Kommissionen i f.eks. et direktiv kan få delegeret beføjelse til at vedtage såkaldt ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der *"udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt."*

Direktivforslaget indeholder i artikel 22 en oversigt over den lange række af beføjelser (16 i alt), som Kommissionen ønsker at tillægge sig selv. Hvis Direktivforslaget vedtages, vil det således stå Kommissionen frit for at indføre disse beføjelser uden nogen form for demokratisk kontrol, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet aktivt protesterer i form af enten tilbagekaldelse af beføjelserne eller ved at nedlægge veto. I givet fald skal Europa-Parlamentet træffe afgørelse med et simpelt flertal, hvorimod Rådet skal træffe afgørelse med kvalificeret flertal.

Det er derfor helt afgørende, at de beføjelser, som Kommissionen tillægges, vitterlig kun vedrører ikke-væsentlige bestemmelser, f.eks. udfyldende bestemmelser af teknisk karakter.

Det er imidlertid ikke tilfældet for Direktivforslaget.

Efter Direktivforslaget har Kommissionen givet sig selv beføjelser til bl.a.

- at ændre maksimumindholdet af tjære, nikotin og kulilte pr. cigaret (artikel 3, stk. 2),
- at fastsætte hvilke tilsætningsstoffer, der skal omfattes af forbuddet mod kendetegnende aroma, og til at fastsætte maksimalgrænseværdier for disse tilsætningsstoffer (artikel 6, stk. 2 og 3),
- at fastlægge sundhedsadvarslernes placering, format, layout og proportioner mv. (artikel 9, stk. 3) – herunder sandsynligvis indførelse af varemærkeforbud i form af generiske pakninger

- at fasttætte tobakspakningernes form og størrelse (artikel 13, stk. 3 og 4).

Der er dermed tale om nogle særdeles væsentlige beføjelser, som vedrører absolut essentielle kerneområderne for salg af tobaksvarer og for tobaksproducenternes fundamentale immaterielle rettigheder. Delegering af disse meget vidtgående beføjelser til Kommissionen være i strid med TEUF artikel 290.

4.6 Smart regulering

Endelig er Direktivforslagets tilblivelse i strid med Kommissionens egen meddelelse om smart regulering i EU (KOM(2010) 543 af 8.10.2010). Smart regulering består bl.a. i offentlige høringer og i udarbejdelse af konsekvensanalyser med henblik på at sikre, at ny lovgivning bliver den bedst mulige jf. punkt 2.2. i Kommissionens meddelelse.

Direktivforslaget indeholder imidlertid flere elementer, der enten slet ikke har været omfattet af en forudgående offentlig høring eller vurdering, bl.a. kravet om sikkerhedsfeatures på pakningerne (artikel 14) eller har været omfattet af en offentlig høring, men i en helt anden form, f.eks. forbuddet mod vildledende farver og produktbeskrivelser (artikel 12).

Givet at der i Direktivforslaget lægges op til en særdeles omfattende og indgribende regulering af hidtil uset karakter, er det yderst betænkeligt, at Kommissionen ikke formår at leve op til egne krav til "god forvaltningsskik", og det må resultere i en afvisning af forslaget.

4.7 WHO's rammekonvention om tobakskontrol ("FCTC")

Direktivforslaget henviser gentagne gange (bl.a. i punkt 3.2. i begrundelsen for Direktivforslaget og i præamplens 7. og 14. betragtning) til behovet for på EU-plan at gennemføre WHO's rammekonvention om tobakskontrol fra 2003 ("FCTC"), som EU og dens medlemsstater er part i.

I relation til mærkning og emballering af tobaksprodukter stiller FCTC imidlertid alene krav om, at 30 % af tobakspakningernes såkaldt "primært udstillede områder" skal være dækket af sundhedsadvarsler, selv om de bør udgøre mindst 50 %, jf. artikel 11.

Direktivforslagets absolutte krav om reservation af 75 % af pakningernes for- og bagside til offentlige sundhedsadvarsler har således på ingen måde støtte i FCTC.

Ligeledes indeholder FCTC intet krav om, at cigaretter skal have en vis minimumsdiameter for ikke at være såkaldt "*vildledende*" (Direktivforslagets artikel 12, stk. 2), ligesom der heller ikke stilles krav til pakningernes udseende og indhold (Direktivforslagets artikel 13).

Endelig fremgår det af FCTC's artikel 9, at staterne skal sikre en effektiv regulering af test og måling af indhold og emissioner fra tobaksprodukter. Der er altså ingen krav om regulering af ingredienser (Direktivforslagets kapitel 1)

Dette er således eksempler på, at begrundelserne for at vedtage Direktivforslaget ikke har støtte i realiteterne.

--oo0oo--

Hvis Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse ønsker en uddybning af ovenstående eller har spørgsmål i øvrigt, står BAT naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Christina Wagner

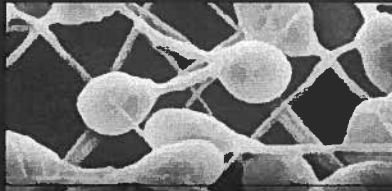
Head of legal Denmark

Jacob M. Lund

Head of Regulatory Affairs Denmark

PRINCE

MADE IN EU UNDER
THE AUTHORITY OF
HOUSE OF PRINCE A/S
DENMARK

Ryging dræber -
stop i dag

Ryging kan beskadige
sæden og nedsætter
frugtbarheden

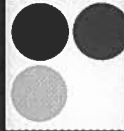

Tobaksrøg indeholder
over 70 kræftfremkal-
dende stoffer

PRINCE

< PRINCE logo 100%
Har dog flyttet kronen ned som
på de andre logoer

PRINCE

Printers Marks

7 DK 1A

V-4001

30050888

21

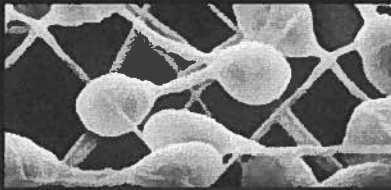
530

Ryging kan beskadige
sæden og nedsætter
frugtbarheden

PRINCE

PRINCE

MADE IN EU UNDER
THE AUTHORITY OF
HOUSE OF PRINCE A/S
DENMARK

KING'S
THE BOX

**Rygningsdræber -
stop i dag**

**Rygning kan beskadige
sæden og nedsætter
frugtbareheden**

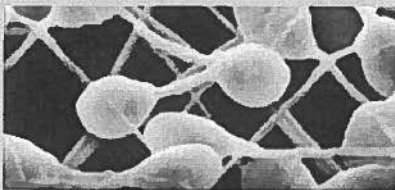
A BLEND OF THREE TOBACCOS
KING'S
THE BOX

KING'S
THE BOX

**Rygning kan beskadige
sæden og nedsætter
frugtbareheden**

THE BOX
KING'S

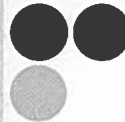

MADE IN EU UNDER
THE AUTHORITY OF
HOUSE OF PRINCE A/S
DENMARK

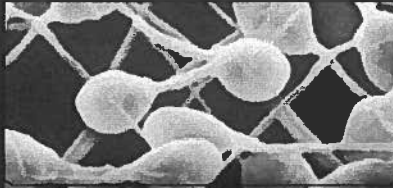
5706 9692

**Tobaksrøg indeholder
over 70 kræftrem-
kaldende stoffer**

< KING'S logo 100%
Har dog fjernet stjerne mono-
gram.

LA
RED

MADE IN EU UNDER
THE AUTHORITY OF
HOUSE OF PRINCE A/S
DENMARK

**Rygning dræber -
stop i dag**

Rygning kan beskadige
sæden og nedsætter
frugtbarheden

**Tobaksrøg indeholder
over 70 kræftfremkal-
dende stoffer**

LA

RED

< LA logo minus 67,5%

LA

RED

DK

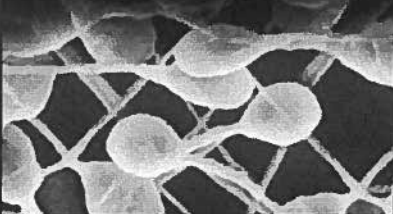
108319

994877

Schur
31101-02
80

Rygning kan beskadige
sæden og nedsætter
frugtbarheden

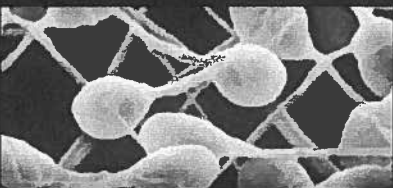

RED

LA

20

MADE IN EU UNDER
THE AUTHORITY OF
HOUSE OF PRINCE A/S
DENMARK

Danmarks Apotekerforening

Kanonbådsvej 10 · Postboks 2181 · 1017 København K
Telefon 33 76 76 00 · Fax 33 76 76 99
apotekerforeningen@apotekerforeningen.dk · www.apotekerforeningen.dk

apotek

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Holbergsgade 6
1057 København K

Att. Berit Borum Madsen

7-02-2013

BIS/MKA/HJ/4201/00001

Svar på høring over EU direktiv vedrørende fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter - Tobaksdirektivet

Danmarks Apotekerforening har modtaget høring over Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter.

Formålet med revisionen af direktivet er at sikre et velfungerende indre marked for tobaksvarer og samtidig sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. Dette skal bl.a. ske ved stramninger af reglerne for mærkning og emballering af tobaksvarer. Endvidere foreslås en udvidelse af direktivets anvendelsesområde til også at omfatte nikotinholdige produkter.

Ifølge Kræftens Bekæmpelse dør omkring 14.000 danskere hvert år af deres rygning. Rygning er således den enkeltfaktor, som forringer danskernes sundhed mest. Rygerne har forøget risiko for at blive ramt af en lang række alvorlige sygdomme som kræft, hjerte-kar-sygdomme og KOL. Dertil kommer en lang række andre helbredsproblemer, som i høj grad nedsætter rygernes livskvalitet. Forening finder det derfor vigtigt, at der generelt strammes op på de nuværende regler på tobaksområdet, så det er muligt for borgerne at træffe informerede valg om tobaksprodukter og tobaksrelaterede produkter.

Foreningen kan støtte stramninger af reglerne om mærkning og emballering af tobaksvarer i form af krav om større advarsler og obligatorisk brug af kombinerede tekst- og billedeadvarsler og nye krav til udformningen af tobaksværepakker samt en regulering af brug af tilsætningsstoffer. Et EU-følge- og sporingsystem på pakkenniveau samt regler for fjernsalg af tobaksvarer på tværs af grænser er vel en naturlig følge af en stramning af reglerne for at sikre at reglerne overholdes.

Forslaget indeholder i artikel 18 en mulighed for at markedsføre nikotinholdige produkter uden tobak under tobaksdirektivet, såfremt disse indeholder nikotin i en mængde, som er under de i stk. 1 nævnte tærskelværdier.

Af artikel 18, stk. 1 fremgår det, at produkter med et nikotinindhold på mere end 2 mg pr enhed er lægemidler, hvilket betyder at produkter med 2 mg nikotin pr enhed eller derunder alene vil være omfattet af tobaksdirektivet. Foreningen finder det meget problematisk, at der lægges op til at lovliggøre nikotinprodukter som andet end lægemidler. Nikotin er et stærkt vanedannende stof og erfaringerne med nikotinelægemidlerne viser, at det kan være svært for brugerne af disse lægemidler at stoppe med at tage dem igen. Ved at legalisere produkter med et nikotinindhold på 2 mg eller derunder legaliserer man brugen af et stærkt vanedannende stof uden at kende langtidseffekterne heraf. Det fremgår af indledningen til direktivet, at der ønskes et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. Det er foreningens opfattelse, at der opnås det modsatte ved at tillade produkter indeholdende nikotin også selv om det er under den angivne tærskelværdi. Man kan ikke sikre sig imod, at disse midler anvendes af andre end nuværende rygere, og at de kun indtager mængder, som er under tærskelværdien for lægemidler.

Af artikel 18, stk. 2 kan Kommissionen ændre grænseværdierne for mængden af nikotin i de produkter, der er underlagt dette direktiv. Foreningen skal foreslå, at ændringer i disse grænseværdier sendes i offentlig høring, såfremt forslaget om at legalisere produkter med et nikotinindhold på 2 mg og derunder gennemføres gennem dette direktiv.

Af artikel 18, stk. 3 fremgår det, at pakninger med produkter, der har et indhold under tærskelværdierne, skal forsynes med en advarsel om, at de kan være sundhedsskadelige. Hvis produkterne lovliggøres gennem dette direktiv bør der også advares om, at produktet er vanedannende.

Foreningen har ikke yderligere bemærkninger til det fremsatte forslag.

Med venlig hilsen

Helle Jacobsgaard
Helle Jacobsgaard

Østerbro, 6. februar 2013

Høringssvar vedrørende Europa-Kommissionens forslag til tobaksdirektiv

Danmarks Lungeforening takker for at få mulighed for at kommentere på direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter. Overordnet mener vi, det er et vigtigt skridt i den rigtige retning set i lyset af den udvikling, vi har set på tobaksområdet siden det nuværende direktiv blev vedtaget i 2001.

Direktivets regulering af både tilsætningsstoffer og pakninger er af største vigtighed både i det forebyggende arbejde og i arbejdet med fx de mere end 400.000 danskere, der lever med KOL, samt øvrige patientgrupper.

Danmarks Lungeforening mener ligesom Kræftens Bekæmpelse, at direktivet med fordel kunne have været mere vidtgående, så flere typer tilsætningsstoffer og varer havde klare advarsler.

Et formål med direktivet er, at initiativerne i direktivet vil være medvirkende til at udskyde rygestart for især børn og unge. Derfor bekymrer det os, at fx vandpipetobak og tilsætning af aromaer i pipetobak, cigarer og cigarillos ikke er reguleret i direktivet. Vi håber, at regeringen vil være opmærksom herpå i implementeringen af direktivet i dansk lovgivning, da netop disse produkter i høj grad tiltrækker de unge.

I oversættelsen af sundhedsadvarslerne til emballager, mener vi, at det er væsentligt at være mere præcis i oversættelsen end den danske oversættelse af direktivet lægger op til p.t. Danmarks Lungeforening peger på to præciseringer i oversættelsen. For det første bør den engelske henvisning til *dit helbred (can damage your health)* medtages i den danske oversættelse. For det andet bør den danske oversættelse indeholde advarsel om, at tobaksvarer skaber afhængighed – og ikke som det er tilfældet i den nuværende oversættelse blot er vanedannede, da der er en væsentlig forskel på disse to begreber. Ovenstående præciseringer gør sig gældende for ordlyden i advarselsteksten i artikel 11, artikel 18 og artikel 19. Danmarks Lungeforening bakker i tillæg hertil op om stramningen af formuleringerne i Kræftens Bekæmpelses bilag til deres høringssvar.

Vi mener, at det er beklageligt, at forslaget ikke lægger op til en central udvikling af videnskab, målemetoder og regulering og kontrol af eksisterende og nye produkter, der ellers ville betyde, at vi kunne få et mere optimalt og uafhængigt udbytte af indberetningerne fra tobaksindustrien. Det virker usandsynligt, at de enkelte lande skulle have ressourcer til arbejdet. I forlængelse heraf efterlyser Danmarks Lungeforening, at der fra centralt europæisk plan afsættes flere forskningsmidler til forskning i tobak og brugen af tobak.

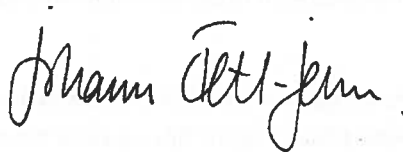
Endelig noterer vi os med glæde, at direktivet indeholder regulering af nye varer som fx urtecigaretter. Elektroniske cigaretter er en anden vare, der er i vækst. De elektroniske cigaretter indeholder ikke nødvendigvis tobak eller nikotin. Da det pt. er et ureguleret område, som det er svært at navigere i for forbrugerne, foreslår Danmarks Lungeforening, at der tilføjes et afsnit om elektroniske cigaretter i direktivet på samme vis som fx afsnittet om urtecigaretter.

Ud over disse overordnede kommentarer bakker Danmarks Lungeforening op om Kræftens Bekæmpelses kommentarer i bilaget til deres høringssvar.

Venlig hilsen

Anne Brandt
Direktør
Danmarks Lungeforening

Johannes Flensted-Jensen
Formand
Danmarks Lungeforening

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Holbergsgade 6
1057 København K

Pr. e-mail: primsund@sum.dk og bbm@sum.dk

Sags nr.: 1201905 Dok. nr.: 1131517

7. februar 2013

Høring over Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter

Dansk Erhverv har modtaget ovenstående forslag til direktiv om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter og har følgende kommentarer til forslaget.

Forslaget lægger op til en revision af tobaksvaredirektivet fra 2001, men har karakter af et nyt direktiv. Ændringerne vil indføre stramninger i forbindelse med mærkning og emballering, herunder skærpede krav til sundhedsadvarsler, forbud mod markedsføring af tobak med kendetegnende aromaer samt indførelse af et nyt følge- og sporingssystem på pakkeniveau. Endvidere foreslås det, at udvide direktivet til også at omfatte nikotinholdige produkter og urtebaserede produkter.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv bifalder baggrunden for en revision af tobaksvaredirektivet, der hviler på et ønske om at reducere antallet af unge, der begynder at ryge.

Antallet af rygere i Europa er generelt faldet i de senere år, hvilket må anses som et udtryk for at den eksisterende regulering har vist sig at virke. Alligevel anerkender Dansk Erhverv behovet for en revision af direktivet, som særligt har sin berettigelse i forhold til grænseoverskridende emner, fx produktion, mærkning og kampen mod illegal handel og kopiprodukter af tobaksvarer.

Dog mener Dansk Erhverv, at de foreslåede delegerede retsakter i Kommissionens forslag er for vidtgående og skal udgå af forslaget. De delegerede retsakter vil betyde, at Kommissionen får selvstændige beføjelser til at foreslå substantielle ændringer i direktivet inden den planlagte revision om 5 år.

Dansk Erhverv anerkender som udgangspunkt, at tobak er sundhedsskadelig, og at såvel rygere som potentielle rygere derfor bør være bekendte med, at rygning er forbundet med sundhedsrisici. Det er imidlertid Dansk Erhvervs indtryk, at de eksisterende tekst- og billedmæssige helbredsadvarsler løser denne opgave tilfredsstillende.

Specifikke bemærkninger

Art. 6 om bestemmelse af ingredienser

Der lægges i forslaget op til, at medlemsstaterne i forbindelse med afgørelse om tobaksvarers kendetegnende aromaer benytter sig af testpaneler på medlemsstatsniveau. Dansk Erhverv mener ikke, at dette er hensigtsmæssigt og kan potentielt skabe forskellighed blandt medlemsstaternes definition af kendetegnende aroma. Dansk Erhverv efterspørger i stedet, at Kommissionen definerer og fremlægger eksempler på kendetegnende aromaer i tobaksvarer, som i høj grad bør tage udgangspunkt i kendetegnende aromaer med særlig appel til børn og unge.

Art. 9 om sundhedsadvarsler

Dansk Erhverv støtter op om indsatsen for at reducere antallet af unge, der begynder at ryge tidligt. Dog er det ikke Dansk Erhvervs opfattelse, at der på nuværende tidspunkt foreligger dokumentation for, at en forstørrelse af advarsler på pakkerne til 75 pct. vil have nogen effekt. De videnskabelige studier Dansk Erhverv har kendskab til viser, at skræmmekampagner i form af advarsler ikke har effekt på antallet af rygere, der nedsætter deres forbrug. Dansk Erhverv efterlyser evidens for, at skræmmeadvarsler på emballage betyder, at færre unge vil begynde at ryge.

Dansk Erhverv påpeger endvidere, at Forebyggelseskommissionen (jf. Forebyggelseskommissionens rapport side 187) konkluderede, at evidensgrundlaget for sammenhængen mellem billedadvarsler og ændringer i brugeradfærd er behæftet med stor usikkerhed. Der kan på den baggrund stilles spørgsmålstegn ved effekten af forslaget om at øge advarslerne til 75 pct. af emballagen.

Artikel 14 om sporing

Dansk Erhverv bakker op om at sikre effektiv sporing af cigaretter på pakkeniveau, som kan være med til at optrevle og hindre illegal handel og kopiprodukter af tobaksvarer. Dog er der allerede på nuværende tidspunkt etableret et velfungerende sporingssystem af tobaksvarer (EMCS). Dansk Erhverv mener derfor, at artikel 14 bør udgå fra forslaget, og at det nuværende system bør videreføres samt eventuelt forbedres og fortsat varetages af Told og Skat.

Art 15 om tobak der indtages oralt

Dansk Erhverv anerkender, at tobak er sundhedsskadeligt, men alt-andet-lige vil brugen af mindre sundhedsskadelige varianter og produkter være attraktivt i forhold til hensynene til folkesundheden. Dansk Erhverv foreslår derfor, at der indgår muligheder i direktivet for benyttelse af mindre sundhedsskadelige produkter, naturligvis under hensyntagen til, at disse ikke er særligt attraktive over for unge mennesker.

Art. 22 om udøvelse af delegerede beføjelser

Beføjelserne i de delegerede retsakter tillagt Kommissionen i art. 22 er for vidtgående. Dansk Erhverv mener at eventuelle ændringer af substantiel karakter i direktivet, bør behandles i forbindelse med den planlagte revision af direktivet om 5 år. Eksempelvis mener Dansk Erhverv ikke, at Kommissionen skal tillægges beføjelser i form af delegerede retsakter i forbindelse med tilpasning

af maksimalgrænseværdierne som fastsat i art. 3 stk. 1. Eventuelle ændringer heraf bør vedtages i forbindelse med den planlagte revision af direktivet hvilket vil sikre inddragelse af Folketinget, de nationale myndigheder, forbrugere, producenter og detailhandlen.

Artikel 26 om overgangsbestemmelse

Dansk Erhverv påpeger, at det bør fremgå, at handlen kan afvikle eksisterende lagre efter ikrafttrædelsen og implementeringen af direktivet for at undgå, at handelen påføres omkostninger til, og administrativt besvær med, at skulle fjerne varer fra hylderne.

Dansk Erhverv uddyber naturligvis gerne ovenstående.

Med venlig hilsen

Sofie Findling Andersen

Dansk Industri

5. februar 2013

LHNI

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

E-mail: primsund@sum.dk

Cc: bbm@sum.dk

Høring vedrørende Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter – KOM(2012)788

DI støtter op om initiativer, der tager sigte på at imødegå den omfattende handel med forfalskninger og piratkopier. Det er velkendt, at den stigende illegale handel med bl.a. tobaksvarer finansierer organiseret kriminalitet. Tiltag, der kan styrke indsatsen mod kriminel aktivitet og forbedre mulighederne for forbedret håndhævelse, hilses derfor velkomne så længe, de er proportionale. Henset til den i WHO-regi netop vedtagne AIT-protokol, som både EU og alle medlemslande har tilsluttet sig, synes direktivforslagets artikel 14 imidlertid på dette område at gå længere, end der vurderes at være behov for.

DI er bekymret over forslagens bestemmelser i kapitel II angående standardisering af emballage, dets design samt mærkning. Det gælder eksempelvis kravet om anvendelse af en bestemt type emballage for rulletobak og bestemmelsen i art 12 om produktbeskrivelser, som vil kunne føre til forbud mod brug af eksisterende varemærker. Generelt er der tale om indgreb, som bl.a. indebærer en tilsidesættelse af virksomhedernes immaterielle ejendomsrettigheder. På ethvert marked investeres der betydelige ressourcer i udvikling og beskyttelse af design, logo og varemærker, som den enkelte virksomhed anvender for at differentiere sine produkter. Sådanne forretnings- og produktkendetegn skaber samtidig genkendelighed hos forbrugeren og giver denne en mulighed for i sine frie og personlige valg at kunne skelne mellem udbuddet.

Forslagets konkrete bestemmelser repræsenterer et vidtgående indgreb i forhold til virksomhedernes muligheder for at anvende deres immaterielle ejendomsrettigheder. Det vil have ødelæggende konsekvenser for branchens virksomheder, som fremstiller og markedsfører deres helt legitime produkter i fuld overensstemmelse med lovgivningen.

Kommissionen begrundet sit forslag med, at sundhedsbeskyttelsesaspektet bør have en central placering, fordi tobaksvarer ikke er "almindelige varer". Det gøres ikke klart, hvad der i øvrigt måtte høre inden for henholdsvis uden for denne kategorisering. En sådan argumentation giver naturligvis anledning til begrundet bekymring for, at der konstitueres præcedens, som fremtidigt vil legitimere tilsvarende uproportionale indgreb over for de rettigheder, andre virksomheder besidder i tilknytning til deres lovligt fremstillede og markedsførte produkter.

Forslagets tilgang på dette område er i direkte modstrid med, at EU, bl.a. i Kommissionens IPR-strategi fra maj 2011 netop fremhæver stærk IPR-beskyttelse som afgørende for Europas økonomiske udvikling og mulighederne for at indfri potentialet for vækst- og jobskabelse.

Med sigte på at facilitere udviklingen i den internationale samhandel har EU gennem mange år ført en standhaftig indsats for globalt at fremme beskyttelsen og håndhævelsen af IPR. Dette engagement, der hviler på de helt basale sammenhænge mellem innovation, IPR og økonomisk vækst, har høstet international anerkendelse og styrket EU's globale rolle både i bilaterale og multilaterale sammenhænge.

Allerede i kraft af direktivforslagets fremsættelse stilles der nu spørgsmål ved styrken af EU's engagement for at forbedre det globale niveau for IPR-beskyttelse. Det ses bl.a. på vækstmarkeder som f.eks. i Indien og Kina, hvor IPR er udfordret og hvor der rejses tvivl ved, om EU kan berettige en opretholdelse af sin hidtidige funktion som stærk vogter over immaterielle rettigheder. Europas virksomheder har heller ikke brug for, at EU underminerer sig selv i forhold til de igangværende og nært forestående forhandlinger om betydningsfulde frihandelsaftaler med store samhandelslande, hvor IPR spiller en væsentlig rolle.

I relation til det internationale handelsaspekt skal DI opfordre til, at forhandlingerne om direktivforslaget afventer udfaldet af de sager, der p.t. verserer mod Australien ved WTO, og som netop angår tilsidesættelse af immaterielle ejendomsrettigheder i forbindelse med markedsføring af tobaksprodukter.

DI skal på grundlag af ovenstående opfordre til, at man fra dansk side imødegår de dele af forslaget, som dels vil være skadelige på virksomhedernes muligheder for at benytte deres immaterielle ejendomsrettigheder i Europa, dels rejser tvivl om engagementet i EU's globale indsats for at fremme beskyttelse og håndhævelse af IPR.

DI henstiller samtidig til, at den danske regering ikke gør brug af den beføjelse i forslaget, der giver medlemslandene mulighed for at indføre generisk indpakning. Tiltag i en sådan retning vil blot forstærke de negative aspekter af forslaget, som er nævnt ovenfor.

Med venlig hilsen

Lars Holm Nielsen
Chefkonsulent

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Holbergsgade 6
1057 København K

Sendt pr. mail til: primsund@sum.dk
Med kopi til: bbm@sum.dk

Hellerup, den 5. februar 2013
CBN

Vedr.: Høring over dansk stilling til Kommissionens udkast til revision af tobaksdirektivet – ministeriets sagsnummer 1201905

De Samvirkende Købmænd har modtaget ovennævnte lovforslag i høring, hvilket vi hermed takker for.

DSK er positiv over for en forstærket indsats for at begrænse rygning og rygestart blandt børn og unge. Rygning skal være et voksent valg.

Selv om store dele af direktivet ikke direkte er relevant for detailhandelen, men må henhøre under producenternes rammebetingelser, giver det dog anledning til de efterfølgende bemærkninger:

DSK kan støtte obligatorisk brug af tekst og billedadvarsler ligesom vi har haft i Danmark i et par år. Det sikrer ens konkurrence på tværs af landene. DSK vil dog opfordre til, at kravet om 75 pct. af emballagen sænkes til maks. 50 pct. af emballagen. Der er DSK bekendt ingen dokumentation for, at så dominerende billedadvarsler får færre til at begynde at ryge. Australien burde være stedet, hvor vi skulle hente dokumentationen, men det kan man øjensynligt ikke.

Jo større billeder – des mindre effekt har brandet/varemærket. Det betyder "race to the bottom" med prisen som eneste parameter. Det medfører en lavere gennemsnitspris pr. solgt cigaret, hvilket næppe er i myndighedernes interesse, da det alt andet lige sænker overliggeren for unges adgang til tobak. Det er heller ikke i forhandlernes interesse, da indtjeningen er mindst på de billigste varer. Ud fra et sundhedssynspunkt skal prisen holdes oppe, og derfor skal producenterne have mere plads til logo og design end de foreslåede 75 pct. billedadvarsel giver mulighed for.

de samvirkende købmænd

De danske myndigheder har allerede tidligere i processen (det danske høringsvar dateret 8. marts 2011) om revision af direktivet argumenteret for "In addition, important legal constraints in relation to trademarks and intellectual property rights may need to be taken into account." DSK er helt enig i dette synspunkt, der udmærket kan gentages.

Reglerne for tobaksvarer med kendetegnende aroma (menthol-forbud).

På side 29, artikel 6, stk.1 står det at "Medlemsstaterne forbyder markedsføring af tobaksvarer med en kendetegnende aroma. Medlemsstaterne må ikke forbyde brug af tilsætningsstoffer, der er af afgørende betydning for fremstillingen af tobaksvarer, så længe disse tilsætningsstoffer ikke resulterer i et produkt med en kendetegnende aroma." DSK finder dette forslag overflødig. Rygning er og bliver et voksent valg, og mentol mv. er ikke i sig selv vanedannende, hvorfor forbuddet synes overflødig. Forslaget rammer skævt blandt de store producenter og hverken myndigheder eller forhandlere har formentlig interesse i konkurrence mellem producenterne.

Reglerne for fine-cut bør ændres således, at produktet ikke kun må sælges i punge men også må sælges i cylindrisk emballage. Grænsen på 40 gram minimumsvægt bør endvidere reduceres. (Art. 13 stk. 1).

Forslaget om at fine-cut kun må sælges i punge savner en begrundelse. Det er ikke og kan ikke begrundes i hensynet til det indre marked. Og på cylindrisk emballage, som i dag har en fremtrædende plads på det danske marked, kan der påføres alle krævede advarsler mv. – hvorimod det er et problem ved punge! Dette forslag minder mest og den gamle EU-klassiker om de krumme agurker, og det er ikke politik til efterfølgelse.

Kommissionen har også overset at fine-cut er ikke noget homogent produkt. Dets vægt og volumen afhænger bla. af snitmåden samt fugtindhold som oftest er bestemt af påtænkt anvendelse (f.eks. håndrulning vs. maskinrulning mv.) Det giver derfor ikke praktisk mening at søge at standardisere emballageformen.

Kravet om at fine-cut tobak ikke må sælges i mindre portioner end 40 gram fører til en klar konkurrencemæssig diskrimination af denne produktkategori i forhold til den fabriksfremstillede cigaret, hvor minimumsindholdet er 20 stk. En minimumspakkestørrelse for fine-cut bør derfor nærmere være 20 gram, hvilket også passer med tilsvarende cigaretpakker. Der går som bekendt ca. 1 gram tobak pr. cigaret. Forbrugere, der ruller selv er meget prisbevidste, og det er de kunder vi kan miste til grænsehandelen og/eller den illegale handel. Når man afgiftsmæssigt ligger i den høje ende – som Danmark – bør man have interesse i ændringer af den foreslåede bestemmelse.

Kommissionen bør ikke have adgang til at ændre eller indføre nye regler inden den næste revision om 5 år (de mange Art. 22 delegationer i de enkelte artikler).

Forslaget indeholder meget vidtgående og samtidig meget upræcise delegationsbestemmelser til Kommissionen. Kommissionen vil kunne vedtage regler som betyder at et eller flere tobaksprodukter forsvinder – uden at hverken Folketinget, de danske myndigheder eller for den sags skyld detailhandelen har haft nogen indflydelse på reglernes udformning. Det er meget fint med fælles fodslaw i EU, så danske butikker ikke rammes som følge af isolerede danske beslutninger, men fælles beslutninger skal ske efter en demokratisk proces, hvor de enkelte lande høres.

Direktivet skal revideres igen om 5 år. Inden for den frist bør kommissionen kun i nødstilfælde kun ændre eller fastsætte nye regler. Vi har alle brug for at kunne kende vores rammebetingelser på den lange bane af hensyn til investeringer, afskrivninger mv.

Forbuddet mod snus bør ophæves.

Snus medfører ingen form for passiv rygning, der er ingen lugtgener og ingen problemer med henkastet affald. Snus er derfor et mindre onde tobaksmæssigt end cigaretter, og er derfor at foretrække. Samtidig vil det ikke være nødvendigt med dansk lovgivning, hvis EU's forbud ophæves.

Bestemmelser som griber ind i nuværende produktnavne og varemærker mv. for ikke-cigaretter bør fjernes. (Art. 12)

Bestemmelsen betyder bl.a. at det ikke længere er muligt for producenten at skrive hvilken smagsretning et givent tobaksprodukt har. Det vil derfor også være umuligt for detailhandelen at kunne vejlede forbrugeren i valg af mærke / smagsvariant. Denne tilstand er hverken for handlen eller forbrugeren rimelig, når der er tale om et produkt (pibe og cigarer) hvor det udtrykkeligt er tilladt at anvende såkaldt "kendetegnede aroma."

Ikrafttrædelsesregler bør give rimelig tid til tilpasning samt bør ikke stille krav om slutdato for salg til forbruger. (Art. 26)

Ændringer i lovgivning stiller nye krav til virksomhederne, som bør have en rimelig frist til at tilpasse sig nye krav. Ikke mindst for ikke-cigaretprodukterne er de foreslåede 6 måneder en for kort periode. Hertil kommer, at der efter ikrafttrædelsen ikke bør stilles krav om slutdato for salg til forbrugerne af produkter som ikke opfylder de nye krav. Detailhandelen binder ikke unødigt likviditet og meget store summer i varelageret, men en fastsættelse af en "hylderydnings bestemmelse" bygget over de hurtigt omsættelige cigaretter, vil betyde omkostninger og stort administrativt bøv! for virksomhederne. Det er trods alt unødigt, hvis producenter og detailhandel skal til at fjerne varer på hylden, som er leveret, før de nye regler er trådt i kraft.

Endelig skal vi pege på en tæt koordination mellem EU's medlemslande på tobaksområdet er ønskeligt, da tobak – før afgifter! – er en meget billig vare, der let kan flyt-

tes på tværs af landegrænserne, og som – efter afgifter! – let bliver til en attraktiv smugler vare. Derfor er det relevant med et vist niveau af samordnet praksis.

Med venlig hilsen

Claus Bøgelund Nielsen
Vicedirektør

energi-
og olieforum

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Holbergsgade 6
1057 København K

Pr. e-mail til bbm@sum.dk

Landemærket 10, 5.
Postboks 120
1004 København K

T. 3345 6510
eof@eof.dk
www.eof.dk

Den 8. februar 2013

Ang. høring over Europa-Kommissionens forslag til direktiv om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter

Energi- og olieforum (EOF) ønsker i forhold til denne høring at tilslutte sig det hørings-svar, som pr. 7. februar er indsendt af Dansk Erhverv.

Venlig hilsen

Peter Stigsgaard
Direktør

Frederiksberg den 29. Januar 2013

Til Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Vedr. Høring om Tobaksproduktdirektivet.

EU-Kommissionen har fremlagt et forslag til revision af tobaksproduktdirektivet. (COM(2012)788)

Danmark har en stor markedsandel indenfor en række tobaksprodukter, både produkter der rygges og af røgfri produkter.

Det er i forhold til det samlede tobaksmarked en lille niche. Produkterne er karakteriseret ved, at de i altovervejende grad forbruges af en ældre aldersgruppe. Direktivets ønske om i høj grad at beskytte unge og mindske antallet af unge, der starter et tobaksforbrug tilsiger derfor, at der ikke er behov for at ændre væsentligt ved de regler der gælder for disse produkter.

Den danske tobaksindustri består af små og mellemstore virksomheder, men på trods heraf går 85 procent af produktionen til eksport. Ens regler der ikke strider mod nærhedsprincippet er derfor en fordel for de danske virksomheder. Det hilser vi velkommen. Men det er vigtigt at understrege, at de danske produkter er nicheprodukter, og det forekommer meningsløst og urimelig omkostningskrævende at stille de samme krav til bl.a. sporbarhed som stilles til de store produkter som cigaretter. Det gælder da især fordi forfalskninger og kopiproduktion slet ikke er et problem for nicheprodukterne.

Gennemføres stramningerne for nicheprodukterne, kan det få negative beskæftigelseskonsekvenser i Danmark, uden det får nogen positiv effekt på folkesundheden.

Selvom der er tale om små produktioner, så er produktionen af nicheprodukterne en succeshistorie for Danmark. Der har i de senere år været investeret i nye produktioner og beskæftigelsen indenfor området er stigende. Kun udflagningen af cigaretproduktionen, så der ikke længere produceres cigaretter i Danmark har haft en negativ beskæftigelseeffekt.

Fødevareforbundet NNF lægger vægt på, at der ikke lægges unødige hindringer i vejen for dette vækstområde, på grund af ændring af et regelsæt der i sin målsætning sigter mod helt andre produkter og helt andre forbrugergrupper.

Forbuddet mod visse røgfrie tobakker (snus) opretholdes i direktivet. Fødevareforbundet NNF mener, at dette forbud bør ophæves. Disse produkter er mindre sundhedsskadelige end cigaretter, og de kan være et godt alternativ til cigaretter. Derimod mener vi ikke, at en ophævelse af forbuddet vil føre til at samlet flere unge

bliver tobaksbrugere. Danmark har en ledende markedsposition, og når cigaretforbrug erstattes af forbrug af røgfrie produkter, kan det medføre en væsentlig stigning i beskæftigelsen i Danmark indenfor produktion af disse produkter.

Vi opfordrer til, at regeringen i sin holdning til tobaksproduktdirektivet fremmer ovenstående, fordi det vil være til gavn både for folkesundheden og for væksten i Danmark.

Med venlig hilsen

Ole Wehlast

Forbundsformand.

Brit Borum Madsen
Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Holbergsgade 6
1057 København K

København, den 5. februar 2013

Høringssvar vedr. Europa-Kommissionens forslag til tobaksvaredirektiv

Hjerteforeningen takker for muligheden for at komme med kommentarer til Europa-Kommissionens forslag til Europaparlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter.

Det nuværende direktiv er mere end ti år gammelt, og der er sket en stor udvikling siden da. Foreningen synes derfor ligesom kommissionen, at det er på tide med et nyt direktiv.

Indledningsvis vil Hjerteforeningen gerne henlede jeres opmærksomhed på den mangelfulde og upræcise oversættelse af den danske udgave af direktivet. Som et eksempel bliver "This tobacco product can damage your health and is addictive" oversat til "Denne tobaksvarer kan være sundhedsskadelig og er vanedannende," hvilket efter Hjerteforeningens opfattelse er en betydelig reduktion af det engelske udsagn.

Overordnet synes Hjerteforeningen, at forslaget lægger op til et stort skridt i den rigtige retning. Tobak er et meget farligt produkt, som slår hver anden bruger ihjel, og det skal ikke kunne skjules for forbrugerne. Hverken med tilsætningsstoffer eller med indpakning.

Direktivet lægger op til et kompromis, hvor nogle tilsætningsstoffer bliver forbudt, og der kommer større advarsler på blandt andet cigaretter. Hjerteforeningen havde naturligvis gerne set, at forslaget havde været vidtgående, så flere tilsætningsstoffer og flere typer af varer havde klare advarsler.

Hjerteforeningens største bekymring i forbindelse med forslaget er, at tobak til vandpiber er undtaget og fortsat må indeholde store mængder sukker og ikke skal have billedadvarsler til trods for, at produktet fortrinsvis sælges til unge. Det er netop pga. sin høje koncentration af søde tilsætningsstoffer, de mange smagsvarianter lige fra jordbær til Cola og ikke mindst den nedkølede røg, som gør rygning mere behageligt og nemmere for især førstegangsrygere at ryge. Vandpibetobak har samme skadevirkninger og er lige så afhængighedsskabende som cigaretter. Foreningen håber meget, at vandpibetobak vil blive omfattet af direktivet, eller at regeringen sikre en bedre beskyttelse i Danmark, hvilket direktivet giver mulighed for.

Det er uklart for os, hvor effektivt forslaget om et uafhængigt panel til bedømmelse af smags- og tilsætningsstoffer i tobak vil virke i praksis. Tobaksindustrien vil sandsynligvis gøre alt for at trække denne proces i langdrag med alle tænkelige virkemidler, f.eks. retssager.

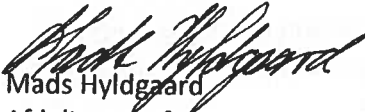
Hjerteforeningen glæder os over, at forslaget til direktiv inddrager nye typer af varer, f.eks. urte- og elektroniske cigaretter. Væsker til elektroniske cigaretter indeholder dog ikke nødvendigvis hverken nikotin eller tobak. Foreningen foreslår derfor, at direktivet tilføjes et afsnit eller en artikel, der specifikt vedrører elektroniske cigaretter, uanset evt. indhold af nikotin eller tobak. Forbrugerne efterspørger viden og klare regler på området.

Stigning i rejseaktivitet og salg via internettet øger behovet for ensartede regler i det indre marked, og det er derfor glædeligt, at forslaget til direktiv lægger op til en bedre regulering af fjernsalg af tobak på tværs af grænser og kommer med forslag til sporbarhed og sikkerhedsfeatures. Dette vil efter vores mening være med til at undgå smugling og ulovligt salg af tobak.

Hjerteforeningens er endvidere bekymret over, at der ikke lagt op til en central udvikling af videnskab, målemetoder og regulering og kontrol af eksisterende og nye produkter. De enkelte lande har ikke ressourcer til arbejdet, og de mange indberetninger fra tobaksindustrien udnyttes ikke tilstrækkeligt, hvis der ikke forskes. Ressourcerne kunne komme fra en fælles EU-beskatning af tobaksindustrien eller produkterne.

Ud over disse overordnede betragtninger har Hjerteforeningen vedhæftet et mere detaljeret bilag, hvor vi har skrevet vores kommentarer til de enkelte afsnit i forslaget til nyt tobaksvaredirektiv.

Med venlig hilsen

Mads Hyldgaard
Afdelingschef

Bilag til høringsbrev

Uddybende kommentar til de enkelte dele i forslag fra EU-Kommissionen i forbindelse med revideringen af direktivet fra 2001 om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer.

De enkelte kommentarer er opstillet ud fra de enkelte artikler i direktivet. Der kan dog være overlap mellem artiklerne i forhold til indholdet i kommentarerne. Kommentarerne er også en uddybning af vores generelle synspunkter.

Afsnit I – Almindelige bestemmelser

Artikel 1. Formål

Vi kan være meget enige med de formål, der er opstillet, men savner dog at direktivet også har formålene:

- Sikre det Europæiske marked imod nye tobaksrelaterede produkter, som enten medfører mere forbrug eller flere nye brugere
- Sikre det Europæiske marked imod, at mindre sundhedsskadelige produkter markedsføres som mindre skadelige
- Sikre udvikling af nye kontrolmetoder og reguleringer i forhold til ny videnskabelig viden og dermed bruge den indberettede ingrediensliste til at sikre mindre afhængighed, trang og andre uheldige virkninger af tobaksprodukterne

Afsnit II – Tobaksvarer

Kapitel I: Ingredienser og emissioner

Artikel 3. Maksimalgrænseværdier for emissionsindholdet af tjære, nikotin, kulilte og andre stoffer.

Grænseværdierne er i direktivet kun fastsat for cigaretter, og kun for tjære, nikotin og kulilte, og dermed ikke for andre tobaksprodukter eller andre stoffer.

Mange af de andre tobaksprodukter end cigaretter kan levere meget varierende mængder af tjære, nikotin og kulilte til rygeren. Det betyder, at forbrugerne af nogle af disse produkter vil have betydelig højere koncentrationer i blodet/kroppen end cigaretrygere.

Der er mange andre stoffer i tobaksrøgen, det kunne være relevant at registrere koncentrationer af, f.eks. de stoffer, der har direkte helbredsskadelige virkning. Det kunne også være relevant, at bruge biomarkører til vurdering af de enkelte produkters skadelighed.

Der står i direktivet, at det enkelte land kan indføre grænseværdier for andre stoffer og for andre tobaksprodukter end cigaretter. Dette vil for de fleste europæiske lande være svært at gennemføre på grund af manglende kapacitet til udvikling af målemetoder, standarder og dokumentation for grænseværdiernes fastsættelse.

Der er andre steder i verden, f.eks. Canada, hvor man måler og registrerer andre stoffer.

Hjerteforeningen mener derfor, at det er et fælles europæisk ansvar at fastsætte grænseværdier for andre tobaksprodukter end cigaretter og for andre stoffer i røgen.

Artikel 4. Målemetoder

Der fastholdes ISO-standardmetoder til at måle for nikotin, tjære og kulilte, selvom alle, herunder også tobaksindustrien, har erkendt at disse målemetoder ikke viser et reelt billede af, hvad rygeren modtager.

Hjerteforeningen savner, at der bliver sat ressourcer ind på at udvikle disse målemetoder, samt udvikle og bruge andre målemetoder, der kan anvendes til en reel vurdering af skadeligheden i forhold til de forskellige former for sygdomme, der er relateret til rygning. Vi mener også, at der skal udvikles målemetoder til andre tobaksprodukter, især så resultaterne kan give en vurdering af disse produkters skabelse af afhængighed og skader. Dette udviklingsarbejde kan ikke laves af det enkelte land i EU og bør ikke overlades til tobaksindustrien.

Det er vigtigt, at målemetoder og målinger bliver foretaget af uvildige instanser. Der er i direktivet lagt op til, at de enkelte medlemsstater foretager godkendelsen af laboratorierne og denne godkendelse sendes til Kommissionen. Her laves der en liste over godkendte laboratorier.

Hjerteforeningen håber, at denne godkendelse også indbefatter en kontrol af laboratoriernes tilhørsforhold økonomisk og på anden måde sikre en total uvildighed i kontrolmålingerne.

Artikel 5. Indberetning af oplysninger om ingredienser og emissioner

Det er meget glædeligt, at der sket en standardisering af indberetning af ingredienser og emissioner fra tobaksproducenter og importører til medlemsstaterne og dermed også EU-kommissionen. Så det er muligt at sammenligne indberetninger og sikre en korrekt indberetning, og dermed bedre mulighed for at anvende indberetningerne.

Hjerteforeningen håber, at disse indberetninger bliver brugt til reel kontrol og vurdering af tobaksvarerne, samt bliver brugt til analyser og forskning i ingrediensernes virkning og skadelighed. Det er i denne sammenhæng beklageligt, at denne mulighed ikke gives til andre uden for landenes myndighed, da de offentlige lister ikke indeholder alt information, og ingrediensernes effekt derfor ikke kan vurderes.

Hjerteforeningens erfaring på dette område er, at disse indberetninger til dato ikke har været anvendt til noget i den danske myndighed, og at der ikke har været lavet nye analyser og skabelse af dokumentation centralt i EU end indsamling af den eksisterende videnskabelige viden, som for

det meste stammer fra tobaksindustrien. Arbejdet har med andre ord ikke givet tilstrækkeligt afkast.

Det er også glædelig, at man i direktivet pålægger tobaksproducenter og importører, at de anvendte ingredienser er registreret i REACH, samt at der ved indberetningen skal medfølge alle de toksikologiske oplysninger, producenter og importører har adgang til om ingredienserne - efter eller uden forbrænding. Dette med særlig henvisning til deres virkning for forbrugernes sundhed, herunder afhængighed. Hjerteforeningen regner selvfølgelig med, at dette gælder alle produkter, der er omfattet af direktivet, f.eks. E-cigaretter.

På nuværende tidspunkt kan vi se, at de medfølgende toksikologiske oplysninger er meget mangelfulde eller slet ikke medsendt. Vi mener også, at alt denne information, der gives fra producenter og importører, skal lægges frem i fuld offentlighed.

Hjerteforeningen håber også, at det nye element med fremlæggelse af producenters og importørers interne og eksterne undersøgelser i form af markedsanalyser og undersøgelser af forskellige brugergrupper, herunder unges, præferencer for så vidt angår ingredienser og emissioner, er yderst interessant. Men igen er det vigtigt, at denne information bliver offentlig og brugt, så det ikke kun er en indberetning, der ender i Sundhedsstyrelsen.

Artikel 6. Bestemmelser om ingredienser

Hjerteforeningen finder det yderst relevant, at EU-kommissionen nu endelig tager op hvilke tilsætningsstoffer man vil regulere, samt at der hurtigt kan foregå revidering og dermed inddragelse af andre tilsætningsstoffer i et forbud.

Men vi har dog en bekymring for, hvorledes processen med forbud af tilsætningsstoffer vil blive gennemført. Hvem har beslutningen og indflydelsen, samt hvilket grundlag skal beslutningerne foretages på? Og endelig, hvorledes vil man sikre ny uvildig viden som grundlag for beslutningerne? Det er yderst begrænset, hvad der findes af videnskabelige artikler på dette område, som ikke kommer fra tobaksindustrien eller er støttet af tobaksindustrien.

Tobak til vandpiber nævnes ikke i artikel 6 punkt 10, hvilket Hjerteforeningen er stærk forundret over, idet den røde tråd i direktivet er forebyggelse af rygestart blandt børn og unge. Vandpibetobak bruges især af unge og er udbredt i mange EU lande, og forskning viser, at vandpiberygning kombineret med få cigaretter tredobler unges risiko for at blive regelmæssig cigaretryger. Tobak til vandpiber frister unge til at ryge pga. sin høje koncentration af søde tilsætningsstoffer (70 % af tobaksmassen), de mange smagsvarianter lige fra jordbær til Cola og ikke mindst den nedkølede røg, som gør rygning mere behageligt og nemmere for især førstegangstrygere at ryge. Vandpiberygning har vist sig at være en af måderne, de unge starter på og senere bliver cigaretrygere af. Vandpibetobak har samme skadevirkninger og er lige så afhængighedsskabende som cigaretter, og sammenlignet med snus er det både mere udbredt, mere afhængighedsskabende og skadende. Hjerteforeningen finder det derfor helt afgørende, at vandpibetobak bliver omfattet af direktivet.

Generelt bør man sikre, at alle tobaks- og nikotinprodukter bliver omfattet af artikel 6, så der ikke kommer nye produkter, der bl.a. vil tiltrække unge, f.eks. elektroniske cigaretter med stærk aroma, mindre cigarer med større mængder tilsætning af frugt aroma og nikotinprodukter, der indeholder store mængder af de tilsætningsstoffer, som skaber tiltrækning til produktet.

Kapitel II: Mærkning og emballering

Generelt er brugen af advarselstekst og billeder godt dækket med direktivet, men Hjerteforeningen kunne godt tænke sig, at direktivet gjorde alle tobaksvarer neutrale. Det skulle gælde farve, logo og produktnavne, så alle tobaksvarer var neutrale og ikke havde nogen form for appel til brugerne.

Artikel 11. Mærkning af røgfrie tobaksvarer

Sundhedsadvarslen vil vi foreslå ændret til:

Denne tobaksvarer er sundhedsskadelig og er vanedannende.

Artikel 13. Enkeltpakningens udseende og indhold

Denne artikel omhandler kun cigaretter, men Hjerteforeningen ser en fare i, at der kan ske udvikling af mange nye tobaksprodukter, som kan være varierende i antal, form og indhold, f.eks. små smagfulde cigaretlignende cigarer med stort indhold af aromastoffer eller nye typer af cigaretter. Det vil derfor være med fordel, at beskrivelsen var mere åben, så den også dækkede andre og nye røgtobaksprodukter.

Kapitel III: Tobak, der indtages oralt

Ingen kommentar

Kapitel IV: Fjernsalg af tobaksvarer på tværs af grænser

Det er glædeligt, at fjernsalg og dermed salg over digitale medier bliver styret. Måske skulle der også bruges samme retningslinjer for de forskellige typer af nikotinprodukter og elektroniske cigaretter.

Hjerteforeningen mangler en beskrivelse af, hvordan overvågningen af markedet skal foregå.

Kapitel V: Nye kategorier af tobaksvarer

Det er meget positivt, at direktivet tager højde for nye tobaksvarer, da man inden for de sidste år har set en mangfoldig udvikling af nye tobaksprodukter, og dette sikkert fortsætter i fremtiden. Hjerteforeningen mangler dog en beskrivelse af, hvordan reguleringen og kontrollen af nye produkter skal foregå.

Hjerteforeningen savner en særligt artikel (ligesom plante- og urtebaserede rygeprodukter har en særskilt artikel), der specifikt vedrører elektroniske cigaretter uanset evt. indhold af nikotin eller tobak.

Afsnit III – Ikke-tobaksvarer

Artikel 18. Nikotinholdige produkter

Her er der igen kommet mange nye produkter på markedet og der kommer sikkert mange flere. Det er derfor vigtigt, at godkendelse i henhold til direktiv 2001/83/EF bliver overholdt, så vi ikke begynder af se nikotinholdige drikke eller levnedsmidler, samt gel indeholdende nikotin til at smøre på hænder. Det er vigtigt, at disse produkter også er omfattet kapitel IV, da meget af salget foregår over landegrænser og på internettet.

Et af de nye nikotinholdige produkter, der bliver brugt mere og mere i Danmark og i resten af Europa, er de elektroniske cigaretter. Disse vil i et eller anden omfang være placeret i denne artikel, men vil let også defineres som et tobaksprodukt, ved at tilsætte en lille smule tobak. Herved vil de ikke være omfattet direktiv 2001/83/EF og kan sælges som et tobaksprodukt. Hjerteforeningen kunne godt tænke sig at der var en særskilt artikel, som beskrev dette specielle produkt, der kan ligge mellem et tobaksprodukt og nikotinholdig produkt i udseende og indhold. Elektroniske cigaretter findes på nuværende tidspunkt både med og uden nikotin og tobak.

På samme måde bør der generelt tages højde for nikotinholdige produkter, der kan være tilsat mindre mængde tobak, og dermed ikke kommer ind under artikel 13.

Sundhedsadvarsel bør være: *Dette produkt indeholder nikotin og er sundhedsskadeligt.*

Artikel 14. Urtebaserede rygeprodukter

Udmærket retningslinjer, dog bør sundhedsadvarslen være følgende: *Dette produkt er sundhedsskadeligt.*

Afsnit IV – Afsluttende bestemmelser**Artikel 20. Samarbejde og håndhævelse**

Teksten er væsentlig i forhold til, hvad den danske regering foretager sig i forhold til håndhævelse af indberetninger m.m. Direktivet ligger klart op til, at den enkelte medlemsstat skal sikre gennemførelse, håndhæve de forskellige indberetninger, samt sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning. Dette vil Hjerteforeningen se frem til bliver implementeret i Danmark.

Artikel 23. Rapport

Når man sammenligner teksten i det reviderede direktiv med det gældende, så mangler der et væsentlig område i forhold til udvikling af den videnskabelige dokumentation og udvikling af nye kontrol- og reguleringsmetoder. Vi mener, at nogle af de gældende punkter for rapporteringen er væsentlige og ikke er blevet tilstrækkeligt gennemført tidligere.

Det gælder følgende punkter i det gældende direktiv:

- Metoder til en mere realistisk bedømmelse og regulering af den toksiske påvirkning og skadevirkning heraf
- Vurdering af de vanedannende virkninger af de ingredienser, som fremmer afhængigheden

- Vurdering af tobaksvarer, som måske har potentiale til at mindske skadevirkningerne
- Udvikling af standardiserede prøvningsmetoder til bedømmelse af indholdet af andre bestanddele i cigaretrøg end tjære, nikotin og kulilte
- Toksikologiske data, som fabrikanterne skal oplyse om ingredienser, og måden, hvorpå de skal afprøves med henblik på at sætte de offentlige sundhedsmyndigheder i stand til at vurdere deres anvendelse
- Udarbejdelsen af standarder vedrørende andre varer end cigaretter, navnlig rulletobak

Hvis årsagen til, at disse punkter er skrevet ud af direktivet, er manglende økonomiske ressourcer, så kunne man pålægge tobaksprodukterne en afgift til dækning af den uvillige forskning, der er meget stærkt brug for.

Denne uvillige forskning kunne også inddrage mange andre aspekter, der er relevant i forhold til direktivet, bl.a. sikre viden om nye produkter.

Generelt er det godt, at direktivet åbner op for muligheden for, at den enkelte medlemsstat kan indføre skærper af dette direktiv, hvilket Hjertereforeningen mener Danmark skal gøre brug af, så vi bl.a. sikrer os mod nye produkter, produkter med stort indhold af sukkerstoffer, og produkter der appellerer til børn og unge. I denne forbindelse kunne vi se på, hvad andre lande i og uden for EU har gjort eller gør.

OLIVER TWIST

Ministeriet for sundhed og forebyggelse
Holbergsgade 6
1057 København K

Odense, den 7. februar, 2013

Høringssvar fra House of Oliver Twist A/S, Odense vedr.:

Europa-kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter – COM(2012) 788 final.

Som ejer af virksomheden House of Oliver Twist sender jeg hermed vores høringssvar iht. ministeriets indkaldelse af 10. januar, 2013. Sagsnr. 1201905.

Indledningsvis vil jeg oplyse, at min virksomhed ikke er medlem af den danske brancheorganisation Tobaksindustrien.

Min virksomhed producerer udelukkende røgfri tobak (skråtobak, chewing tobacco), og har gjort det i over 200 år.

Røgfri tobak er, som ordet siger, kendetegnet ved ikke at skulle antændes ved brug. Produktet er diskret i brug og uden gener i form af røg for omgivelserne.

Til orientering kan det oplyses at virksomheden House of Oliver Twist A/S er en familieejet tobaksfabrik. Virksomheden, der, som nævnt, udelukkende fremstiller røgfri tobak blev grundlagt i 1805 og er Danmarks ældste selvstændige tobaksfabrik. Vi er beliggende i Odense, og produktionen er baseret på gammelt håndværk.

Oliver Twist røgfri tobak markedsføres både nationalt og internationalt. Eksportandelen udgør ca. 85 %. Salget til EU/EØS lande udgør 97%. Virksomheden beskæftiger ca. 40 medarbejdere.

På de følgende sider har vi givet vores kommentarer til Europa-Kommissionens forslag til det nye tobaksvaredirektiv. Vi håber ministeriet vil læse og inddrage disse i dets videre arbejde med direktivet.

Hvis kommissionens forslag til det nye direktiv vedtages i dets nuværende ordlyd, vil det have drastiske konsekvenser for min virksomhed – ultimativt lukning.

Afslutningsvis vil jeg derfor bede om et opfølgende møde, hvor jeg kan uddybe vores kommentarer og samtidig redegøre for konsekvenserne.

Med venlig hilsen,
House of Oliver Twist A/S

Michael Drest Nielsen

E-mail: mdn@oliver-twist.dk

07.02.2013

HOUSE OF OLIVER TWIST A/S kommentarer til

Europa-kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter – COM(2012) 788 final.

Indhold

Kommentarer til kommissionens begrundelse for direktivet	3
AFSNIT I – ALMINDELIGE BESTEMMELSER	5
Artikel 1 - Formål	5
Artikel 2 – Definitioner	5
AFSNIT II – TOBAKSVARER	7
Kapitel I – ingredienser og emissioner	7
Artikel 3 – Maksimalgrænseværdier for emissionsindholdet af tjære, nikotin, kuliite og andre stoffer.	7
Artikel 4 - Målemetoder	7
Artikel 5 – Indberetning af oplysninger om ingredienser og emissioner	7
Artikel 6 – Bestemmelser om ingredienser.....	8
Kapitel II – mærkning og emballering	11
Artikel 7 – Generelle bestemmelser.	11
Artikel 8 – Tekstadvarsler for røgtobak.....	11
Artikel 9 – Kombinerede sundhedsadvarsler for røgtobak.....	11
Artikel 10 – Mærkning af anden røgtobak end cigaretter og rulletobak	11
Artikel 11 – Mærkning af røgfri tobaksvarer.	11
Artikel 12 - Produktbeskrivelse	12
Artikel 13 – Enkeltpakningers udseende og indhold.....	13
Artikel 14 – Sporbarhed og sikkerhedsfeatures.....	13
Kapitel III – Tobak der indtages oralt.....	15
Artikel 15 - Tobak, der indtages oralt.....	15
Kapitel IV - Fjernsalg af tobaksvarer på tværs af grænser	15
Artikel 16 - Fjernsalg af tobaksvarer på tværs af grænser.....	15

07.02.2013

HOUSE
OF
OLIVER TWIST

Kapitel V: Nye kategorier af tobaksvarer	15
Artikel 17 – Anmeldelse af nye kategorier af tobaksvarer	15
AFSNIT III – Ikke- tobaksvarer	16
Artikel 18 - Nikotinholdige produkter	16
Artikel 19 - Urtebaserede rygeprodukter	16
AFSNIT IV – Afsluttende bestemmelser	16
Artikel 20 – samarbejde og håndhævelse	16
Artikel 21 - Udvalgsprocedure	16
Artikel 22 – Udøvelse af de delegerede beføjelser	16
Artikel 23 – Rapport	16
Artikel 24 – Import, salg og forbrug af tobak og tobaksrelaterede produkter	17
Artikel 25 – Gennemførelse	17
Artikel 26 – Overgangsbestemmelse	17
Artikel 27 – Ophævelse	17
Artikel 28 – Ikrafttræden	17
Artikel 29 – Adressater	17

07.02.2013

Kommentarer til Kommissionens begrundelse for direktivet

Vi har bemærket, at der i processen, der har ledt frem til Kommissionens udkast til et nyt tobaksvaredirektiv (TVD), har været mulighed for at samtlige borgere og andre interessenter via internettet har kunnet tilkendegive deres mening/holdning til forskellige scenarier i et nyt TVD. Responsen var overvældende, og aldrig før i en sådan proces har kommissionen modtaget så mange besvarelser.

Kommissionens ønske om delagtiggørelse af bl.a. EU borgere, kan udelukkende tolkes som et stærkt ønske om en dyb demokratisk forankring af processen. Desværre og højst overraskende har kommissionen valgt at tilsidesætte indkomne svar fra processen i sit videre arbejde med et nyt TVD. Vi finder det stærkt foruroligende, yderst kritisabelt og bekymrende først at bede bl.a. EU borgerne om deres input, for så siden at diskvalificere disse og henvise til en undersøgelse af Eurobarometer, hvor resultater fra Eurobarometer tilsyneladende har været mere belejligt for EU kommissionens ønske om at skærpe det nugældende direktiv. Så vidt vi er bekendt har Eurobarometer undersøgelsen ikke decideret haft til formål at stille spørgsmål i direkte relation til et nyt TVD. Personer, der indgår i Eurobarometer undersøgelsen, som udvælges tilfældigt, tillægges dermed større vægt og betydning, hvilket efter vores overbevisning rejser det helt naturlige magtpåliggende spørgsmål; Hvorfor har der overhovedet været afholdt en offentlig høring?

De foreslåede stramninger for røgfri tobaksvarer (RTV) er ude af proportioner, når der henvises til, at 70 % af rygerne begynder at ryge, før de er fyldt 18 år og 94 % inden de er fyldt 25 år. Disse data vil ikke kunne overføres til RTV.

Vi har ved 2 tidligere lejligheder i såvel sundhedsstyrelsen som sundhedsministeriet afleveret værdifuld information, som dokumenterer vores forbrugeres aldersprofil ved start på anvendelse af vores produkter (17.12.2010 og 2.7.2012). Endvidere dokumenterer materialet, at konsumenter af vores produkter er startet med ønsket om at reducere/ophøre med rygning. Vores produkter har således en positiv indvirkning på rygestopindsatsen.

Samtidig mener vi at kunne dokumentere, at vores produkter ikke er et "første skridt" på vejen til tobaksrygning.

Vi kan fuldt ud tilslutte os følgende udsagn fra Kommissionen: "*Revisionen skal desuden skabe vilkår, der gør det muligt for alle borgere i hele EU at træffe informerede beslutninger om produkterne på basis af korrekte oplysninger om de sundhedsmæssige konsekvenser af forbrug af tobaksvarer*", men dette kommer ikke til udtryk i de forslag, der berører RTV i udkastet til det nye TVD.

07.02.2013

HOUSE
OF
OLIVER TWIST

Vi er af den overbevisning, at det er væsentligt, at et nyt TVD nøje sonderer mellem de sundhedsmæssige konsekvenser, der opstår ved at ryge tobak og ved at anvende RTV. En sådan sondring bør ikke kun afspejles i forskellige advarsler.

Anvendelsen af flavours i vores produkter er et væsentligt konkurrenceparameter i forhold til konkurrerende produkter samt en vigtig differentiering blandt egne produkter/varianter. Samtidig er det væsentligt at forstå, at anvendelsen af flavours og aromaer har betydet, at vi har kunnet fjerne visse formodede sundhedsrisikable emner fra vores produkter.

De foreslåede begrænsninger i anvendelsen af kendetegnede aromaer vil resultere i handelsmæssige og udviklingsmæssige begrænsninger for vores produkter og have drastiske konsekvenser for vores virksomhed – ultimativt en lukning.

I forbindelse med produktion og salg af nicheprodukter som vores, eksisterer der ikke noget behov eller grundlag for at indføre et overflødigt og omstændigt sporbarheds- og sikkerhedssystem. De økonomiske og administrative byrder vil gøre det umuligt at opretholde en lønsom afsætning af vores produkter.

Overordnet kan vi konstatere, at den del af kommissionens udkast til det nye tobaksdirektiv, der vedrører RTV, ikke virker fremmende for det indre marked, og at de foreslåede stramninger er ude af proportion i relation til sundhedsbeskyttelsesniveau, specielt kategoriens samlede størrelse i EU taget i betragtning - især ved opretholdelse af forbuddet mod snus.

Til trods for at udarbejdelsen af kommissionens udkast til et nyt TVD har været længe undervejs og burde afspejle velargumenterede og nøje overvejede forslag, konstaterer vi med største bekymring og forundring, at kommissionen forbeholder sig beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i 11 artikler af direktivets samlede 29 artikler.

Vi anser sådanne beføjelser som udtryk for, at kommissionen ikke har gennemarbejdet det foreliggende udkast grundigt og på tilstrækkelig vis, hvilket giver anledning til bekymring for kommissionens argumentation og dokumentation for rimeligheden i de foreslåede stramninger og skærper i forhold til det nuværende TVD. Medlemsstaterne risikerer ved sådanne beføjelser at blive u-delagtiggjort. I naturlig forlængelse heraf ville der kunne stilles spørgsmål ved, om nærhedsprincippet i en sådan sammenhæng tilsidesættes.

Det nævnes, at konsekvenserne for beskæftigelsen er nøje overvejet i forbindelse med de foretrukne løsningsmodeller, som kommissionen har arbejdet med.

I vores tilfælde kan vi konstatere, at disse nøje overvejelser vil medføre en lukning af virksomheden og tab af danske arbejdspladser.

AFSNIT I – ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 - Formål

I hele konsekvensanalysen ville det fremme overskueligheden, hvis det tydeligt fremgik, hvilke FCTC forpligtelser der er bindende, og hvilke der er ikke-bindende for EU. Samtidigt virker det paradoksalt at referere til en ensartet tilgang til ikke-bindende FCTC forpligtelser, med begrundelse i at undgå indbyrdes forskelle i gennemførelsen på nationalt plan. I denne sammenhæng er ikke-bindende FCTC forpligtelser, pludselig blevet til bindende forpligtelser. Overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet bliver hermed vanskeliggjort samt utydeliggjort og muligvis krænket.

Revisionen af nuværende TVD med henblik på at sikre at hverken ingredienser eller emballage tilskynder unge til at begynde at ryge, virker som meget upræcis og ude af proportion, når den efterfølges af følgende sætning hvor RTV også nævnes "*Dette fokus på de unge afspejles også af valget af politiske løsningsmodeller og af de, der sættes mest målrettet ind over for (FFC, rulletobak og RTV)*".

Overordnet mangler der en definition af begrebet "unge mennesker", hvilket i høj grad er påkrævet, specielt med baggrund i kommissionens gentagne henvisninger til tilgangen til og nedbringelse af denne forbrugergruppes tobaksforbrug.

I den anledning vil vi gerne henlede opmærksomheden på, at der i samtlige EU lande findes en minimums aldersgrænse for lovligt køb af tobaksprodukter. I Danmark er denne aldersgrænse som bekendt 18 år. Endvidere anvendes udtrykket ældre forbrugere i forbindelse med beskrivelsen af konsumenter for kategorien cigarer, cigarillos og pibetobak, en definition af begrebet "ældre" er ligeledes påkrævet.

Desuden vil vi kraftigt opfordre til at alle borgere i EU på baggrund af revisionen får korrekte oplysninger om de forskellige tobakskategoriernes sundhedsmæssige konsekvenser, adgang til informationer om de mindst skadelige anvendelsesformer og produkter, heriblandt RTV, som dem vi fremstiller.

Artikel 2 - Definitioner

5) Denne definition "tyggetobak" bør præciseres, således der ikke opstår mulighed for misforståelser og uklarhed over, hvilke RTV der er dækket af denne definition.

12) Hvordan skal disse frigelser måles i RTV. En nærmere præcisering er nødvendig.

14) Denne definition på "sundhedsadvarsel" harmonerer ikke med punkt 9) fordi de indgår i hinandens definitioner.

07.02.2013

18) Denne definition på "ingrediens" harmonerer ikke med punkt 2) fordi de indgår i hinandens definitioner.

30) Definitionen "væsentlig ændring i forholdene", bør fjernes eller som et minimum omformuleres, således den ikke konflikter med varens fri bevægelighed i medlemsstaterne samt udgør en handels- og markedsmæssig barriere for produkter og virksomheders udvikling.

Som udgangspunkt strider definitionen mod, at tobaksvareproducenter, som producerer anerkendte legale tobaksprodukter med alle dertil hørende restriktioner og sundhedsadvarsler, har et ønske om en positiv udvikling i afsætningen af deres produkter som en naturlig del af forretningsstrategien. Definitionen skal bruges til at implementere restriktioner på en hel produktkategori, hvis en sådan udvikling bliver for positiv. Dette forbyder sig mod alle fornuftigt tænkende virksomheders grundfilosofi, uafhængigt af om de beskæftiger sig med tobak eller andre varer.

Den nuværende formulering ville kunne misbruges af dominerende virksomheder inden for en bestemt produktkategori til at forsvare markedspositioner.

Endvidere bliver de beskrevne betingelser forholdsmæssigt strammere for producenter, der har deres varer repræsenteret på få markeder sammenlignet med en producent, der har sine varer repræsenteret på samtlige EU-markeder. Også tiden, i hvilken varerne har været repræsenteret på markedet, spiller en afgørende rolle med hensyn til proportionaliteten i denne definition.

Det er problematisk at referere til en alder på 25 år, hvis den er højere end den lovbestemte minimumsalder for køb af tobaksvarer.

Hvem bestemmer, hvilke 10 medlemsstater der skal indgå i beregningen? Den upræcise formulering vil betyde, at der ville kunne opstå tvivlsspørgsmål om modellen for beregningerne, og samtidig giver det anledning til evt. manipulation med beslutningsgrundlaget.

Hvis produkterne ikke allerede findes på markedet, vil det reelt være ensbetydende med et forbud mod introduktion af produkter på markedet.

Er der tillid til validiteten af Eurobarometer? I det omfang tobaksproducenter har data, der kan være med til at beskrive aldersprofilen på konsumenterne, skal disse kunne indgå på lige fod med data fra Eurobarometer eller tilsvarende undersøgelser af forbrugets omfang.

07.02.2013

AFSNIT II – TOBAKSVARER

Kapitel I – ingredienser og emissioner

Artikel 3 – Maksimalgrænseværdier for emissionsindholdet af tjære, nikotin, kulilte og andre stoffer.

I Stk. 3. bør det specificeres at RTV ikke hører til i dette afsnit, men at det udelukkende handler om røgtobak og med henvisning til Stk. 1. a), b) og c) vedr. emissionsindhold.

Endvidere vil henvisningen til artikel 22 vedrørende fastlæggelse og tilpasning af målemetoder være ensbetydende med tilsidesættelse af medlemsstaternes indflydelse. Medlemsstaterne bør naturligt inddrages, hvis der skal laves ændringer til et vedtaget direktiv.

Artikel 4 - Målemetoder

Ad Stk. 3. og Stk. 4. Vedr. henvisning til artikel 22 vedr. fastlæggelse og tilpasning af målemetoder, se venligst vores kommentar under Artikel 3, Stk. 3.. I Stk. 4. bør "andre tobaksvarer end cigaretter" erstattes med "røgtobak".

Artikel 5 – Indberetning af oplysninger om ingredienser og emissioner

Ad Stk. 1. Det bør være tilladt at samle ingredienser under en vis mængde som en fælles angivelse.

Der står intet om sikkerhed for hemmeligholdelse af konkurrentfølsomme oplysninger. Vores holdning er, at så længe myndighederne har adgang til sådan data, bør det være tilstrækkeligt. Der er ingen argumentation eller dokumentation for, at offentlighedens adgang til sådan informationer fremmer folkesundheden.

Det giver ingen mening at tale om emissioner fra RTV. Dette bør præciseres, således RTV tobak udgår af artikel 5. mht. til emissioner.

De enkelte medlemsstaters afkrævning af udførelse af andre end omtalte prøver skal præciseres således, at det ikke er muligt unødvendigt at hindre et produkt adgang til markedet.

07.02.2013

HOUSE OF OLIVER TWIST

Endvidere skal det præciseres, hvilke økonomiske omkostninger, som de nationale myndigheder kan påtvinge fabrikanter eller importører og under hvilke betingelser, de kan fastsætte sådanne andre prøver. Dette vil sikre, at der ikke sker nogen diskriminering eller handelsmæssige restriktioner på denne baggrund.

Det bør endvidere præciseres, inden for hvilken tidsramme oplysninger om ændringer skal behandles af kommissionen eller de enkelte medlemsstater.

Ad Stk. 2. Det er helt centralt, at der ved indrapportering af ingredienser, foranstalles sikkerhed for at fortrolige oplysninger respekteres f.eks. i forbindelse med recepter og konkurrentfølsomme oplysninger (forretningshemmeligheder), sådanne informationer må ikke komme til offentlighedens kendskab.

Derfor er en præcisering af "på hvilken passende måde" der vil blive taget hensyn til tobaksvarefabrikanternes kommercielle og intellektuelle ejendomsret" påkrævet.

Ad Stk. 4. Vi mener, at det er meget vigtigt at præcisere, at de eksterne og interne undersøgelser, som medlemsstaterne pålægger fabrikanter og importører, udelukkende kan henføres til eksisterende data, som fabrikanter eller importører er i besiddelse af. Hvis det ikke er tilfældet, påføres vi en økonomisk omkostning, som vi ikke har nogen som helst indflydelse på. Dette vil være urimeligt og kunne anvendes diskriminerende med handelsmæssige og markedsbegrænsende konsekvenser til følge.

Ad Stk. 5. Hvis kommissionen får en sådan forespørgsel fra en eller flere medlemsstater bør kommissionen forpligtes til at underrette den pågældende fabrikant, hvis produkt forespørgslen omhandler.

Artikel 6 - Bestemmelser om ingredienser

Dette afsnit gør det uklart, hvorledes de enkelte medlemsstater skal håndtere dette emne, og der er stor sandsynlighed for, at der ikke bliver ensartede regler i de enkelte medlemsstater, hvilket vil virke stik modsat hensigten med en harmonisering samt hindre varers fri bevægelighed mellem medlemsstater.

Foranstaltninger for "ingredienser" dækker også et forbud mod produkter med kendetegnende aromaer. Der mangler en klar og tydelig definition på begrebet "kendetegnende aromaer". Samtidig er vi uforstående over for, at RTV, som er en niche kategori, der i omfang er mindre end cigaretter, cigarillos og pibetobak, ikke er undtaget for forbuddet om anvendelsen af kendetegnende aromaer.

07.02.2013

HOUSE
OF
OLIVER TWIST

Den manglende klare definition og den indlysende manglende objektive bedømmelse af begrebet "kendetegnende aromaer", gør det vanskeligt at kommentere konstruktivt på konsekvenserne. Det er oplagt, at der vil være store udfordringer i forbindelse med, at hver medlemsstat skal nedsætte et panel, der skal afgøre, om et produkt indeholder en kendetegnende aroma. Hver medlemsstat kan må frem til forskellige konklusioner, hvilket medfører disharmoni og udfordrer varernes fri bevægelighed på markedet i medlemsstaterne. I yderste og værste konsekvens vil det betyde lukning af vores virksomhed samt tab af arbejdspladser og sandsynligvis, hvilket må formodes ikke at være kommissionens ønske, at forbrugere af vores produkter genoptager andet tobaksbrug som for eksempel rygning.

Alle ingredienser, der tilsættes vores produkter, er godkendt til fødevarerfremstilling både i EU og USA. Visse tilsættes som hjælpemidler, der er nødvendige for selve fremstillingen, andre tilsættes for at differentiere produktet fra konkurrerende og egne produkter. Ingen af de anvendte ingredienser har til formål at manipulere med det naturlige nikotinindhold i produktet.

Ligeledes bør det påpeges, at anvendelsen af nogle af ingredienserne har lang traditionel anvendelse i RTV kategorien, de har således været anvendt i flere årtier og i nogle tilfælde i over hundrede år.

Vi vil i denne forbindelse gøre opmærksom på, at vi kun på ganske få af vores varianter via sub-titel nævner en specifik aroma, som produktet smager af. Yderligere kan vi tilføje, at vores to mest sælgende varianter ikke i sub-titlen har en specifik tilkendegivelse af aroma. Dette er, efter vores bedste overbevisning, med til at understrege, at det ikke er kendetegnende aromaer, der er afgørende i forbindelse med "førstegangskøb" af produktet.

Vi kan dokumentere, at vores produkter ikke tiltrækker nye tobaksforbrugere, men derimod forbrugere fra andre tobakskategorier primært cigaretrygere.

I henhold til retningslinjerne for artikel 9 og 10 i FCTC skal det navnlig sikres, at *ingredienser, der forbedrer smagsindtrykket af tobaksvarer, skaber det indtryk, at tobaksvareren har sundhedsmæssige fordele, sættes i forbindelse med energi og vitalitet eller har farvende egenskaber, fjernes.*

Teksten ovenfor beskriver "retningslinjer" hvilket giver anledning til visse hensyn i implementeringen. Endvidere kan begrebet "forbedrer smagsindtrykket" ikke sidestilles med kendetegnende aromaer, hvorfor kommissionen i denne forbindelse implementerer strengere begrænsninger end retningslinjerne giver belæg for. Udtrykkene giver i høj grad

07.02.2013

HOUSE OF OLIVER TWIST

anledning til fortolkning og dermed mulighed for misforståelser eller decideret uhensigtsmæssig lovgivning og beslutninger truffet på fejlagtigt grundlag.

Vores bedst sælgende enkelt variant har gennemgået en ændring i forbindelse med at fjerne visse formodede sundhedsskadelige emner i tobakken, denne ændring ville ikke have været mulig uden anvendelsen af kendetegnende aromaer.

Det, at forbrugere vælger at anvende vores produkter i stedet for at fortsætte med at ryge, forklares typisk med et ønske om at minimere sundhedsrisikoen ved at anvende tobak. Dette er klart i modsætning til, hvad der indikeres i kommissionens udkast til et nyt TVD, hvor forbuddet mod anvendelsen af kendetegnende aromaer menes at kunne begrænse tilgangen af nye forbrugere til RTV kategorien.

Det er upræcist hvor hvilke beføjelser ligger, hos kommissionen eller de enkelte medlemsstater. Det bør præciseres. Klare og utvetydige definitioner er påkrævet.

Kommissionen er i konsekvensanalysen (Stk. 7.3) af den opfattelse, at, eftersom forbuddet mod kendetegnende aromaer ikke omfatter regulering af tilsætningsstoffer, der er nødvendige for at kunne fremstille tobaksvarer, vil det være begrænset, hvor mange produkter der vil blive berørt. For vores sortiment gælder det samtlige produkter.

Kommissionen giver i konsekvensanalysen (Stk. 7.3) udtryk for at testpaneler skal bistå i beslutningsprocessen mht. kendetegnende aromaer. Der ønskes en nøje beskrivelse af, hvordan de omtalte testpaneler sammensættes og hvordan objektiviteten af disse paneler sikres. Der vil være store forskel på testpanelernes konklusioner afhængigt af deres geografiske placering, selv inden for EU.

I fodnote 8 henvises der til tilgangen USA, men vi er ikke bekendt med et forbud mod kendetegnende aromaer for RTV i USA. I USA gælder forbuddet bl.a. cigaretter og finskåren/rulletobak.

Implementering af direktivets i dets nuværende ordlyd vil nødvendiggøre sammensætningsændringer og føre til, at vores produkter må trækkes tilbage fra markedet.

Vi finder det opsigtsvækkende, at netop sådanne konsekvenser er kommissionens begrundelse for at afvise modellen "Forbud mod alle tilsætningsstoffer der ikke er nødvendige for fremstillingsprocessen", som der henvises til i konsekvensanalysen, og som er anvendt i Canada og Brasilien.

Der mangler en konkret beskrivelse af hvorledes kommissionen vil sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelsen om kendetegnende aromaer.

07.02.2013

Ad Stk. 10. RTV bør undtages forbuddene mod anvendelse af kendetegnene aromaer og således reguleres på samme vilkår mht. bestemmelse om ingredienser som cigarer, cigarillos og pibetobak, der primært forbruges af ældre forbrugere. Argumentationen, der er gjort gældende for at kunne forsvare disse produkters undtagelse, vil også være gældende for vores produkter med henvisning til de informationer, vi har om vore konsumenters alder.

Indførelsen af et forbud mod anvendelsen af kendetegnende aromaer for RTV vurderes på baggrund af kommissionens manglende argumentation og dokumentation at være unødvendig streng samtidig anses den for at være for vidtgående i forhold til de opstillede mål.

Kapitel II - mærkning og emballering

Artikel 7 - Generelle bestemmelser.
Ingen bemærkning

Artikel 8 - Tekstadvvarsler for røgtobak
Ingen bemærkning

Artikel 9 - Kombinerede sundhedsadvvarsler for røgtobak
Ingen bemærkning

Artikel 10 - Mærkning af anden røgtobak end cigaretter og rulletobak
Ad Stk. 4 c) som omhandler den generelle advarsel og tekstadvvarslen. Vi har bemærket at sundhedsadvvarslen på vores produkter ifølge udkastet til det nye TVD nu skal omkranses af en sort kant. Dette må bero på en misforståelse. Der er ingen argumentation eller dokumentation for at en sort ramme vil ændre på opfattelsen af sundhedsadvvarslen på RTV.

Artikel 11 - Mærkning af røgfri tobaksvarer.
TVD påbyder en strengere mærkning. Der er ingen saglig argumentation eller dokumentation for disse skærpelser. Set i lyset af, at RTV udgør et meget lille marked i

07.02.2013

EU, og at vækstpotentialet er begrænset, anses forslaget for at være unødvendigt strengt og for vidtgående i forhold til de opstillede mål.

Ad Stk. 2 a). I det tilfælde hvor en yderemballage er gennemsigtig og sundhedsadvarselerne på enkeltpakningen uhindret kan ses og læses, skal kravet om sundhedsadvarsel på yderemballagen bortfalde.

Ad Stk. 2 a) og b) Med baggrund i RTVs lille emballagestørrelse bør en bestemmelse om, at advarslen skal placeres på én af de mest synlige sider være tilfredsstillende. Ønskes en præcisering eller definition af "lille emballage" kan det defineres som emballager, hvor den største overflade f.eks. er under 34 cm².

Til information kan vi oplyse, at vi har skriftlig tilladelse til at placere sundhedsadvarslen på bagsiden af pakningen på grund af vores emballages lille størrelse.

Kommissionens forslag indebærer en fordobling af arealet af sundhedsadvarslen, hvilket der ikke gives sagligt belæg for. I vores tilfælde sætter vores paknings størrelse nogle fysiske begrænsninger på, hvad der lade sig gøre. Endvidere er det væsentligt at forstå, at vores lille emballage, når den sælges i forretninger typisk placeres bag ved disken i 2-4 m afstand fra forbrugeren, for hvem synligheden af produktet bliver forholdsvis meget mindre end for tobaksprodukter i større emballager.

Artikel 12 - Produktbeskrivelse

Ad Stk. 1. c) Vi opfatter disse begrænsninger som en klar handels- og markeds-mæssig hindring i at oplyse forbrugeren om produktet. Dette virker som en unødvendig og udokumenteret skærpelse i forhold til det nuværende tobaks direktiv.

Ad Stk. 2. Der bør være en helt præcis definition af, hvad begrebet "forbudte elementer" dækker over. Den beskrivelse, som er givet i teksten, giver anledning til fortolkning, hvilket er uhensigtsmæssigt. Endvidere vil den nuværende formulering kunne konflikte med fabrikanters immaterielle rettigheder. Sådan rettigheder skal beskyttes og tilgodeses.

Restriktioner på indlagt materiale begrænser muligheden for at give forbrugeren relevant information om produktet, efter at købet har fundet sted. Det virker som en unødvendig streng begrænsning, specielt set i lyset af, at det jo af gode grunde ikke kan have en salgsfremmende effekt i og med det er indlagt materiale, der henvises til.

07.02.2013

Artikel 13 – Enkeltpakningers udseende og indhold.

Ad Stk. 4. De økonomiske konsekvenser af denne beføjelse virker urimelige og ubegrundede.

Kommissionen ville jo faktisk kunne gå ind og diktere os hvordan vores emballage skal se ud, hvilket er helt urimeligt.

Artikel 14 – Sporbarhed og sikkerhedsfeatures

Området "sporbarhed og sikkerhedsfeatures" bør kun gælde tobakskategorier for hvem indsmuglede og forfalskede produkter udgør et problem, således bør RTV undtages fra dette.

Overordnet og helt grundlæggende set er denne artikel fuldstændig og aldeles irrelevant for vores produkter og virksomhed. Endvidere vil den administrative byrde og de økonomiske afledte omkostninger derfra være uoverkommelige.

Artiklen differentierer ikke mellem "mainstream produkter" der typisk masseproduceres på højteknologiske industrialiserede produktionsanlæg og små nicheprodukter, hvor de produktionstekniske metoder overhovedet ikke gør det muligt at spore enkeltpakninger under hensyntagen til de retningslinjer, der er beskrevet i artikel 14.

Endvidere vil der typisk for RTV, som beskrevet under kommentarer til artikel 11, være fysiske begrænsninger på, hvad der er muligt qua emballagens lille størrelse.

Vi støder derfor på nogle fysiske begrænsninger med placering af advarsler og "tracking and tracing"-mærker. Arealet af den største overflade på vores emballage er 16,3 cm²

I forbindelse med henvisninger til FCTC er det væsentligt at sondre mellem forpligtigelser og retningslinjer, samt hvad kommissionen tilføjer af krav herudover. Vi er ikke bekendt med krav om specifikke sikkerhedsfeatures fra FCTC side, hvilke i øvrigt også ville være overflødig på niche produkter som vores. Da afsnittet omhandler emballage, med tydelig fokus på røgtobak, vil det være nødvendigt at tage specielle hensyn til RTV, som typisk emballeres i meget små pakninger.

Den administrative byrde og de økonomiske omkostninger, som også vil involvere og påvirke vores samhandelspartnere, vil være af et sådant omfang, at tobaksproducenter af nicheprodukter som vores, vil blive udmeldt fra kataloger og varesortimenter på baggrund af lille volumen og lav omsætningshastighed.

På baggrund af ovenstående, mener vi i høj grad, at artikel 14 giver anledning til bekymringer angående handels- og markedsmæssige begrænsninger for små og

07.02.2013

HOUSE
OF
OLIVER TWIST

mellemstore virksomheder samt nicheprodukter. De foreslåede foranstaltninger er ude af proportion i forhold til det ønskede mål for sporbarhed og sikkerhedsfeatures.

Til information kan vi oplyse, at vi har eksisterende sporbarhedssystemer implementeret i forhold til vores produkter. Disse er udviklet og implementeret udelukkende på baggrund af forbrugernes sikkerhed.

Ad Stk. 2 - Endvidere er det ikke præciseret, om alle disse oplysninger skal fremgå af identifikatoren, eller om det er nok at man henvender sig til os, og vi derefter skal kunne redegøre for alle de nævnt ting i punkterne a) – k).

Ad Stk. 8 - I forbindelse med at prismærkater ikke må dække advarsler eller "tracking og tracing"-mærkater, er det vigtigt at tobaksvarefabrikanter ikke kan blive stillet til ansvar for, hvorledes personale i detailbutikker måtte placere prismærkater.

Vi formoder, at det er lovpligtigt i visse markeder, at forbrugerne kan få prisen på tobaksvarer oplyst i form af prismærkater på tobaksvarer. Hvor skal de forretninger, der påfører vores produkter prismærkater, så placere denne prismærkat? Under alle omstændigheder vil det være urimeligt, hvis vi kan gøres ansvarlig for, at et prismærkat, som ikke er påført af os, kan få konsekvenser for vores virksomhed og produkter.

Vi ser ikke nogen problemer i, at konsumenter eller myndigheder kan kontrollere vores produkters ægthed uden disse foranstaltninger.

Endvidere er det ikke et acceptabelt argument at "de fire største tobaksvarefabrikanter" har et sådan system, hvis behovet for sikkerhedsfeatures ikke er til stede i andre tobakskategorier. Forslaget skal differentiere mellem de forskellige tobakskategorier.

Ad Stk. 9 b) Hvilke tekniske standarder er der tale om, disse skal specificeres og defineres.

Ønsket om "lige konkurrencevilkår" overskygger fuldstændig behovet for det omtalte system "tracking and tracing". Nicheprodukter som vores handles ikke illegalt og kopieres heller ikke. Til trods for at det nævnte system ikke er beskrevet således, at det er muligt at danne sig et overblik over de økonomiske omkostninger i forbindelse med implementeringen af et sådan system, må det formodes at være betragteligt og ude af proportioner i forhold til problemets omfang (læs ikke eksisterende) i relation til vores produkter. Det vil være nødvendigt, at der tages specielle hensyn til RTV.

Hvis det beskrevne system implementeres, bør det udelukkende være gældende for de produktkategorier, som er berørt af de problemer, der er anledningen til indførelsen af systemet. For vores produkter og virksomhed er forslaget fuldstændig ubegrundet og

07.02.2013

uaktuelt. Der eksistere ikke et behov for at konsumenter af vores produkter skal kunne kontrollere vores produkters ægthed. Forslaget er for vores vedkomne ude af proportioner.

Det bør specificeres, at omkostninger til implementering af sporbarhed og sikkerhedsfeatures ikke må være "urimelige", specielt set i lyset af, at det er noget aktørerne på markedet pålægges.

Kapitel III - Tobak der indtages oralt

Artikel 15 - Tobak, der indtages oralt

Afsnittet skal indeholde definitionen på "tobak, der indtages oralt" for at undgå misforståelser af afsnittet og senere implementering af direktivet på nationalt plan.

Definitionen er som beskrevet i artikel 2 – definitioner pkt. 32) "*tobak, der indtages oralt*": *produkt, der er bestemt til oral indtagelse, med undtagelse af varer bestemt til at inhaleres eller tygges, og som helt eller delvis består af tobak i form af pulver eller fine partikler eller enhver kombination af disse former – navnlig varer i portionsbreve eller porøse breve*

Kapitel IV - Fjernsalg af tobaksvarer på tværs af grænser

Artikel 16 - Fjernsalg af tobaksvarer på tværs af grænser

Ingen bemærkning

Kapitel V: Nye kategorier af tobaksvarer

Artikel 17 - Anmeldelse af nye kategorier af tobaksvarer

De krav, der forslås i forbindelse med nye kategorier af tobaksvarer, vil virke hæmmende på markedsadgangen samt have handelsmæssige konsekvenser. Endvidere vil de strenge krav begrænse udviklingen af nye produkter og være forbeholdt store og økonomiske ressourcestærke virksomheder.

07.02.2013

AFSNIT III - Ikke- tobaksvarer

Artikel 18 - Nikotinholdige produkter

Produkter med over 2 mg eller 4mg pr. ml nikotin, reguleres af et andet direktiv 2001/83/EF. Det vækker undren, at TVD påbyder nikotinholdige produkter bestemte advarsler, mens lægemiddelprodukter reguleret af direktiv 2001/83/EF ikke er påbudt sådanne advarsler. Den logiske følge må være, at produkter med et nikotinindhold, som er højere end de i artiklen nævnte mængder, ikke er vanedannende.

Dette forekommer fuldstændig ulogisk og usammenhængende med den øvrige argumentation i dette udkast til et nyt TVD.

Artikel 19 - Urtebaserede rygeprodukter

Ingen bemærkning

AFSNIT IV - Afsluttende bestemmelser

Artikel 20 - samarbejde og håndhævelse

Ingen bemærkning

Artikel 21 - Udvalgsprocedure

Det er vigtigt, at det udvalg, som skal bistå kommissionen, ikke har beføjelse til at implementere noget, før de enkelte medlemsstater er delagtiggjort og har haft mulighed for at udøve indflydelse på processen og beslutningen.

Hvis ikke ovenstående respekteres, vil det indebære en indskrænkelse af de enkelte medlemsstaters indflydelse.

Artikel 22 - Udøvelse af de delegerede beføjelser

Se tidligere argumenter for ikke at give kommissionen disse beføjelser under vores kommentarer til kommissionens begrundelse for direktivet

Artikel 23 - Rapport

Ingen bemærkning

07.02.2013

HOUSE
OF
OLIVER TWIST

Artikel 24 – Import, salg og forbrug af tobak og tobaksrelaterede produkter.

Ad Stk. 2. Det virker urimeligt at medlemsstater, uden svar fra kommissionen i 6. måneder, kan implementere national lovgivning, som skærper EU direktivet.

Artikel 25 – Gennemførelse

Det må være rimeligt at tage forbehold for det endelige TVDs omfang og konsekvens i de angivne terminer for national ratificering. Tidsfristen bør være længere end 18 måneder.

Artikel 26 – Overgangsbestemmelse

Med baggrund i konsekvenserne af de enkelte medlemslandes endelige ratificering af TVD, bør denne tidsfrist forlænges af hensyn til de administrative og økonomiske byrder for tobaksvareproducenterne. Overgangsperioden for tobaksvareproducenterne på 6 måneder virker urimeligt kort og bør forlænges.

Artikel 27 – Ophævelse

Ingen bemærkning

Artikel 28 – Ikrafttræden

Ingen bemærkning

Artikel 29 – Adressater

Ingen bemærkning

**JTI'S SUMMARY VIEWS ON THE PROPOSAL
FOR THE REVISION OF THE TOBACCO PRODUCTS DIRECTIVE (TPD)**

6 February 2013

Dear Sir/Madam,

I am writing you on behalf of JTI Denmark A/S, member of the Japan Tobacco Group of Companies, a leading international tobacco product manufacturer. In Denmark we sell Camel, LD and Benson&Hedges cigarettes and take 5% of the cigarette market share.

JTI supports appropriate and proportionate regulation. However, the Commission's Proposal to revise the Tobacco Products Directive (TPD)¹ is neither appropriate nor proportionate in its construction or content. The measures set out in the Proposal are incoherent and unlikely to be effective in practice. If adopted, the Proposal will achieve neither Internal Market nor public health objectives.

Rather, the Proposal will have widespread negative effects, including an increase in the availability of smuggled and counterfeit tobacco products. It will reduce government budgets and result in significant job losses in Europe. Major international business and intellectual property associations have voiced their concerns on the EU's approach to the TPD review, and the Proposal is attracting strong criticism for its damaging impact on intellectual property and illicit trade.

The key Proposals suffer from very significant substantive, procedural, evidential, legal and constitutional flaws. JTI believes that the Proposal's approach is so misconceived, the evidence so weak, and the negative impacts of the Proposal so serious, that the Proposal should be rejected in whole, and the Commission should be invited to re-consider its approach.

The Proposal is clearly designed to inhibit innovation in the industry, despite EU policy explicitly promoting innovation and when it is apparent that innovative designs deter counterfeiters. The extreme and disproportionate measures in the Proposal include:

- **banning entire categories of products** – menthol and small diameter cigarettes (so-called "slims"), that are manufactured and sold legally to millions of adult customers throughout the EU;
- **prescribing extensive details of pack design**, including shape, size, materials, opening mechanisms, minimum contents and descriptors, so as to significantly homogenise the market, damage brands and prevent innovation;

¹ COM(2012) 788 final, 19 December 2012.

- **mandating outsized pictorial health warnings (75%)** that leave no meaningful space on the front and back of cigarette packs for branding;
- **banning various ingredients**, without any scientific basis, and requiring the Member States to set up disparate and costly ingredient-by-ingredient analysis regimes, even though the Commission has failed to do exactly that in the past 12 years under Article 12 of the TPD; and
- **expanding the ingredients regime to make it unworkable** and so undoing the good work that has been achieved by the Member States in the past few years in respect of ingredients reporting (EMTOC); and
- **transferring powers from the Member States, the Council and European Parliament to the Commission**, across 16 areas, allowing the Commission to make dramatic changes to the regulation of tobacco products without appropriate legislative scrutiny.

JTI's views, and the expert evidence on which it relies, are set out in detail in its very significant contribution² to the EU's 2010 Public Consultation (the *Public Consultation*). JTI sets out below, in summary form, its initial views on the Proposal's very significant constitutional, substantive, procedural, evidential and legal flaws.³

To be clear, JTI does not object to all of the elements of the Proposal, and indeed positively welcomes certain aspects. For example, the introduction of a standardised and harmonised ingredients reporting process, if on the basis of EMTOC and according to the 2007 EU Practical Guide on reporting of tobacco product ingredients, is to be welcomed. The flaws are, however, very significant.

The Proposal is constitutionally flawed:

- **it does not harmonise the Internal Market, and bans whole product categories** (e.g. menthol cigarettes, small diameter cigarettes, innovative packaging and cigarettes in packs of under 20 sticks/RYO pouches under 40g). The Commission's approach - that banning or reducing economic activity is good for the Internal Market - is fundamentally at odds with the stated legal basis of the Proposal, Article 114 of the Treaty for the Functioning of the European Union (*TFEU*), and the objectives of the Treaty. The Proposal has no harmonising effect as Member States can derogate from its provisions (even in areas purportedly harmonised by the Proposal), and are encouraged or even required to adopt stringent but different national measures. This repeats the same flaw that led to the annulment of the first Tobacco Advertising Directive;⁴

² Available at: <http://www.jti.com/how-we-do-business/key-regulatory-submissions/>.

³ JTI does not address each and every element of the Proposal in this response; silence regarding any element should not be taken to indicate any form of acceptance of the Proposal. Nor does JTI address each and every basis on which it considers the Proposal to be legally flawed; again, this should not be taken as limiting JTI's legal objections to the Proposal to what is considered in this submission.

⁴ Case C-376/98, *Germany v European Parliament and Council (Tobacco Advertising I)* [2000] ECR I-8419, paragraphs 101 et seq. Indeed, the "free movement" provision in Article 24(1) of the

- it creates tensions with **international law**. It ignores and breaches some of the EU and Member States' international law obligations (notably regarding tracking and tracing and WTO obligations) and overplays others (notably the Framework Convention on Tobacco Control (*FCTC*) and its non-binding Guidelines);
- **it infringes fundamental rights** – notably to property, expression and trade – that are protected by EU law, national constitutions, the EU Charter, the ECHR and under international law (WTO and bilateral investment treaties);
- the Proposal's use of **indefinite, ill-defined and almost unfettered delegated or implementing powers** transfers powers to the Commission by which it can adopt yet further public health motivated regulation without the proper oversight of Member States, the Council and the European Parliament. This reflects the Proposal's **disregard for the principle of subsidiarity**; and
- the Proposal is the product of a flawed process, in which the Commission has ignored its own **principles of Better/Smart Regulation** and EU law general principles of good administration. For example, 15 significant elements of the Proposal have never been consulted on (such as the proposed ban on small diameter cigarettes and the traceability regime) and the EU's Impact Assessment Board's criticisms of the draft Impact Assessment (*IA*) still **remain relevant**.

And the Proposal is not even likely to achieve its stated objectives. **The Proposal – and the IA – are based on fundamentally misconceived and outdated notions of smoking behaviours**, namely that tobacco packaging and ingredients cause smoking initiation (such that restricting them will reduce incidence and prevalence) and that people smoke because they lack information about the health risks, so that providing yet more information about those risks will change smoking behaviour. Both these notions are wrong, and neither is supported by contemporary science:

- the Proposal's measures on packaging, ingredients and health warnings do not address the fundamental reasons, identified consistently in the academic literature, for smoking initiation: the influence of peers and family members who smoke and the ready availability of cigarettes to minors. JTI considers that the real issues regarding smoking initiation by minors are being ignored, and ineffective measures on ingredients and packaging are being pursued at the expense of meaningful measures that would address smoking initiation; and
- the Proposal assumes that it can fill an "awareness" gap amongst EU consumers regarding the health risks of smoking and that, by doing so, this will cause people to quit or not to start smoking. But there is already a very high level of awareness of the health risks of smoking amongst EU consumers – a fact which the Commission ignores. Further, contemporary scientific thinking on consumer decision-making calls into question the effectiveness of information-based interventions of the sort proposed.

Proposal is completely undermined by the provision in Article 24(2) that Member States "*may maintain more stringent national provisions, applicable to all products alike, in areas covered by the Directive*" (emphasis added) and the provision in Article 24(3) regarding products not regulated by the revised TPD.

There is simply no reliable evidence that the Proposal will reduce smoking prevalence or consumption. Whilst the IA asserts that the Proposal will create a 2% drop in consumption, the Commission presents no basis or analysis to substantiate any reduction at all, let alone a 2% reduction. In fact, **the IA acknowledges that the purported reduction is just an “assumption”**, essentially extrapolated from four previous impact assessment predictions on different regulatory measures, in different jurisdictions, at different times. The Commission must provide clear and reliable evidence to justify the Proposal; it has not done so.

This is an extreme Proposal, without adequate evidential justification, and is lacking any meaningful analysis of negative impacts. The Commission merely focuses on direct costs, and pays minimal regard to a series of wider impacts. **The negative impacts are widespread and serious.** In short:

- the Proposal will cause **serious and unnecessary damage to free and fair competition**, as pack design restrictions, ingredient bans and outsized health warnings reduce the ability of manufacturers to distinguish their products and compete for existing adult smokers. Entire categories of products that are currently consumed by millions of adult consumer in Europe – such as menthol cigarettes and small diameter cigarettes – would be prohibited. The market is being increasingly homogenised, by regulation, to prohibit products (or packaging) other than the traditional or mainstream;
- this will create new opportunities for criminals engaged in **illicit trade**, who will likely fill the gap created by the ban on menthol and small diameter cigarettes. Worse, the Proposal also bans innovative packaging that counterfeiters currently find difficult to copy (such as bevel edge packs or slide packs). The packaging bans and restrictions will make it easier for illicit traders to copy packs. A traceability provision and security features cannot possibly compensate for the risks created, particularly as the major manufacturers already operate track and trace requirements in conjunction with OLAF;
- this will in turn **decrease Member States’ tax revenues** from the lawful sale of tobacco products;
- **consumer choice will be limited.** Manufacturers will be prohibited from marketing certain products and their ability to communicate with consumers is reduced and brand equity is eroded. This will lead to down-trading and, where price becomes increasingly significant as the key product differentiator, barriers to entry are created;
- banning ingredients and creating obstacles to the introduction of novel tobacco products will deter innovation and may **negatively affect the future development of potentially reduced exposure and/or risk products**; and
- as identified above, various measures **unjustifiably infringe fundamental legal rights** to property, expression and trade. Manufacturers will be entirely deprived of certain intellectual property rights (notably trade mark, patent and design rights that they have in respect of pack design and various product descriptors) and the very substance of others will be unjustifiably impaired (notably branding trade marks that appear on the front and back of tobacco product packaging).

JTI is not alone in its concerns regarding the Proposal. In particular, the International Trademark Association (*INTA*), Business Action to Stop Counterfeiting and Piracy (*BASCAP*, an initiative of the International Chamber of Commerce) and the Irish Business and Employers Federation (*IBEC*) have all made critical submissions to the Irish government as part of its January 2013 consultation on the Commission's Proposal. These organisations express their serious concerns in particular regarding the Proposal's damaging impact on intellectual property rights and illicit trade. They highlight - across the vast range of national and international sectors and parties represented - how the Proposal undermines the EU's reputation for protecting intellectual property, combating illicit activities and as a place for stable investment. The EU must consider and acknowledge the breadth, depth and seriousness of the issues raised by the Proposal.

Conclusion

JTI supports the primary focus of the Proposal, namely that minors should not smoke and should not be able to obtain tobacco products, and does not object to all of the elements of the Proposal. However, JTI cannot agree with the vast majority of extreme measures in the Proposal.

In short, the key proposals suffer from very significant substantive, procedural, evidential, legal and constitutional flaws, as described above. They will not stop minors smoking, but they will worsen the problem of illicit trade.

The Proposal's approach is so misconceived, its evidence base so weak, and its negative impacts so serious, that the Proposal should be rejected in whole, and the Commission should be invited to re-consider its approach.

Indeed - as JTI has already proposed in the context of the Consultation - there are less restrictive, more targeted and proportionate alternative solutions available that would actually help stop minors from smoking. These solutions have been adopted by other jurisdictions with precisely that objective and they address the key methods by which minors access tobacco products. They are likely to be effective when evaluated against Better Regulation principles, and studies exist which support their efficacy.

JTI is committed to playing an important role in the development of an appropriate and proportionate regulatory regime for tobacco products. We would welcome the opportunity to discuss with you the issues raised by the Proposal.

Sincerely,

Kathrine Decorzant

General Manager

6. februar 2013

Brit Borum Madsen
(bbm@sum.dk)
(primsund@sum.dk)

Direktionen
Strandboulevarden 49
2100 København Ø

Tlf +45 3525 7500
Fax +45 3525 7701
www.cancer.dk

UNDER PROTEKTION AF
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

Høringssvar vedrørende Europa-Kommissionens forslag til tobaksvaredirektiv

Kræftens Bekæmpelse takker for muligheden for at komme med kommentarer til Europa-Kommissionens forslag til Europaparlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter.

Antallet af nye tobaksvareprodukter er vokset betydeligt siden det nuværende direktiv blev vedtaget for mere end ti år siden. Kræftens Bekæmpelse mener derfor ligesom kommissionen, at det er på tide med et nyt direktiv.

Overordnet er kommissionens forslag til tobaksvaredirektiv et stort skridt i den rigtige retning. Tobak slår hver anden bruger ihjel, og hverken tilsætningsstoffer eller indpakning bør på nogen måde kunne lokke forbrugerne til at købe produkterne.

Opfordring til regeringen

Kræftens Bekæmpelse vil opfordre regeringen til at arbejde for, at direktivet kommer til at omfatte flere tilsætningsstoffer, og at flere typer tobaksvarer bliver omfattet af billedadvarsler.

På trods af dokumentation for, at tobak til vandpiber fortrinsvis sælges til unge, må producenterne fortsat tilsætte store mængder sukker. Produktet er endvidere ikke omfattet af kravet om billedadvarsler og regeringen bør her stå fast på, at hensynet til børn og unges sundhed ikke undermineres ved at undtage tobak til vandpiber fra tobaksvaredirektivet. Kræftens Bekæmpelse skal derfor opfordre regeringen til at udnytte mulighederne i direktivet til med national regulering at skabe bedre beskyttelse af børn og unge i Danmark.

Regeringen bør arbejde for, at forslaget om et uafhængigt panel til bedømmelse af smags- og tilsætningsstoffer i tobak vil komme til at virke i praksis. Der er en reel fare for, at tobaksindustrien vil trække denne proces i langdrag med alle tænkelige virkemidler for eksempel via retssager.

Kræftens Bekæmpelse glæder sig over større advarsler, men havde håbet på, at kommissionen havde fulgt eksemplet fra Australien og lagt op til fuldstændig standardisering af indpakning

(plain packaging) og dermed mere effektivt bremset markedsføringen af cigaretter. De forskellige produkter bør udelukkende kunne adskilles via navnet.

Kræftens Bekæmpelse skal gøre opmærksom på, at den danske oversættelse af tobaksvaredirektivet udvander den obligatoriske skriftlige advarsel på cigaretpakkerne. I den engelske udgave hedder det "This product can harm your health", mens den danske oversættelse lyder "Dette produkt kan være sundhedsskadeligt". Dermød fjernes det personlige i advarslen i den danske oversættelse.

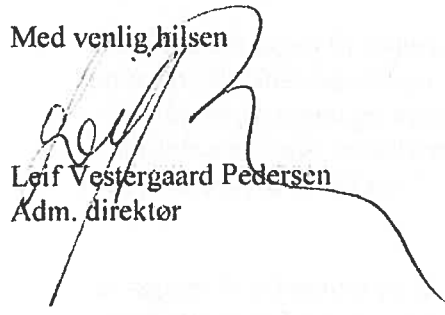
Kræftens Bekæmpelse er tilfreds med, at forslaget til direktiv inddrager nye typer af varer, for eksempel urte- og elektroniske cigaretter. Da disse produkter ikke nødvendigvis indeholder nikotin eller tobak, opfordres regeringen til at arbejde for, at der tilføjes en artikel i tobaksvaredirektivet, der specifikt vedrører elektroniske cigaretter. Forbrugerne har krav på en ensartet og let forståelig regulering og kontrol, så man ikke risikerer, at stadig flere europæiske borgere – herunder især børn og unge – bruger et produkt, som man ikke kender helbredskonsekvenserne af.

Stigning i rejseaktivitet og salg via internettet øger behovet for ensartede regler i det indre marked, og det er derfor glædeligt, at forslaget til direktiv lægger op til en bedre regulering af fjernsalg af tobak på tværs af grænser og kommer med forslag til sporbarhed og sikkerhedsfeatures. Dette vil efter Kræftens Bekæmpelses mening være med til at bremse smugling og illegalt salg af tobak.

Endelig finder Kræftens Bekæmpelse det bekymrende, at der ikke længere lægges op til en central udvikling af videnskab, målemetoder, regulering og kontrol af eksisterende og nye produkter. De enkelte lande har ikke ressourcer til arbejdet, og de mange indberetninger fra tobaksindustrien udnyttes ikke tilstrækkeligt, hvis der ikke forskes. Ressourcerne kunne komme fra en fælles EU-beskatning af tobaksindustrien eller produkterne.

Ud over disse overordnede betragtninger er et mere detaljeret bilag med kommentarer til de enkelte artikler i forslaget til nyt tobaksvaredirektiv vedlagt.

Med venlig hilsen

Leif Vestergaard Pedersen
Adm. direktør

Uddybende kommentar til de enkelte dele i forslag fra EU-Kommissionen i forbindelse med revideringen af direktivet fra 2001 om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer.

Afsnit I – Almindelige bestemmelser

Artikel 1. Formål

Kræftens Bekæmpelse er meget enige med de formål, der er opstillet, men savner dog, at direktivet også har til formål:

- At sikre det Europæiske marked imod nye tobaksrelaterede produkter, som enten medfører mere forbrug, flere nye brugere, og ikke samtidigt gør produkterne mindre sundhedsskadelige
- At sikre udvikling af nye kontrolmetoder og reguleringer i forhold til ny videnskabelig viden og dermed bruge den indberettede ingrediensliste til at sikre mindre afhængighed, trang og andre uheldige virkninger af tobaksprodukterne

Afsnit II- Tobaksvarer

Kapitel I: Ingredienser og emissioner

Artikel 3. Maksimalgrænseværdier for emissionsindholdet af tjære, nikotin, kulilte og andre stoffer.

Grænseværdierne for tjære, nikotin og kulilte er i direktivet kun fastsat for cigaretter. Mange af de andre tobaksprodukter kan levere meget varierende mængder af tjære, nikotin og kulilte til rygeren. Det betyder, at forbrugerne af disse produkter kan have betydelig højere koncentrationer i blodet/kroppen end cigaretrygere.

Tobaksrøgen indeholder mange andre stoffer end tjære, nikotin og kulilte der har direkte helbredsskadelig virkning, og som det kunne være relevant at registrere koncentrationer af. Det kunne også være relevant, at bruge biomarkører til vurdering af de enkelte produkters skadelighed.

Af direktivet fremgår det, at det enkelte land kan indføre grænseværdier for andre stoffer og for andre tobaksprodukter end cigaretter. Dette vil for de fleste europæiske lande være svært at gennemføre på grund af manglende kapacitet til udvikling af målemetoder, standarder og dokumentation for grænseværdiernes fastsættelse.

Der er andre steder i verden for eksempel Canada hvor man måler og registrerer andre stoffer.

Kræftens Bekæmpelse mener derfor, at det er et fælles europæisk ansvar at fastsætte grænseværdier for andre tobaksprodukter end cigaretter og for andre sundhedsskadelige stoffer i røgen.

Artikel 4. Målemetoder

I direktivet fastholdes ISO-standardmetoder til måling af nikotin, tjære og kulilte, selvom alle, herunder også tobaksindustrien, har erkendt, at disse målemetoder ikke viser et reelt billede af, hvad rygeren modtager af sundhedsskadelige stoffer.

Kræftens Bekæmpelse savner, at der bliver afsat ressourcer til at udvikle disse målemetoder, samt udvikle og bruge andre målemetoder, der kan anvendes til en reel vurdering af skadeligheden i forhold til de forskellige former for sygdomme, der er relateret til rygning. Kræftens Bekæmpelse mener også, at der er behov for at udvikle målemetoder til andre tobaksprodukter, så resultaterne kan give en vurdering af disse produkters afhængigheds- og skadevirkning. Dette udviklingsarbejde kan ikke gennemføres af det enkelte land i EU og bør heller ikke overlades til tobaksindustrien.

Det er vigtigt, at målemetoder og målinger bliver foretaget af uvildige instanser. Der er i direktivet lagt op til, at de enkelte medlemsstater foretager godkendelsen af laboratorierne og at de indberettes til Kommissionen.

Kræftens Bekæmpelse håber, at denne godkendelse også indbefatter en kontrol af laboratoriernes uvildighed i deres kontrolmålinger både økonomisk og på anden vis.

Artikel 5. Indberetning af oplysninger om ingredienser og emissioner

Det er meget glædeligt, at der sket en standardisering af indberetning af ingredienser og emissioner fra tobaksproducenter og importører til medlemsstaterne og dermed også til EU-kommissionen. Det gør det muligt at sammenligne og sikre korrekte indberetninger, og dermed bedre mulighed for at anvende indberetningerne.

Kræftens Bekæmpelse håber, at disse indberetninger dels vil blive brugt til reel kontrol og vurdering af tobaksvarerne, og dels vil blive brugt til analyser og forskning i ingrediensernes virkning og skadelighed. Det ville gavne dokumentationen og forskningen, hvis oplysningerne blev offentliggjorte. Kræftens Bekæmpelses erfaring er, at de nuværende indberetninger ikke har været anvendt af hverken danske myndigheder eller EU institutioner. Den eksisterende videnskabelige viden, kommer for store deles vedkommende fra tobaksindustrien.

Det er glædeligt, at kommissionen i direktivet pålægger tobaksproducenter og importører, at de ingredienser de anvender, er registreret i REACH sammen med alle de toksikologiske oplysninger, producenter og importører har adgang til, efter eller uden forbrænding. Kræftens Bekæmpelse vil anbefale, at dette gælder for alle produkter, der er omfattet af direktivet, for eksempel E-cigaretter.

På nuværende tidspunkt har Kræftens Bekæmpelse erfaring med, at de toksikologiske oplysninger som producenter og importører skal indberette er meget manglefulde eller slet ikke medsendt. Kræftens Bekæmpelse mener at disse oplysninger skal lægges frem i fuld offentlighed, da det vil gavne gennemsigtigheden på dette område.

Kræftens Bekæmpelse finder det interessant, at producenter og importører fremover også skal fremlægge interne og eksterne undersøgelser eksempelvis markedsanalyser og undersøgelser af forskellige forbrugergrupperes præferencer for ingredienser og emissioner.

Artikel 6. Bestemmelser om ingredienser

Kræftens Bekæmpelse finder det yderst relevant, at EU-kommissionen kan forbyde tilsætningsstoffer uden, at direktivet skal genforhandles af medlemsstaterne.

Kræftens Bekæmpelse skal henlede opmærksomheden på, at der er flere uafklarede spørgsmål i forhold til, hvordan en uvildig proces gennemføres i forhold til forbud af tilsætningsstoffer. Hvem har beslutningen og indflydelsen, samt hvilket grundlag skal beslutningerne foretages på? Og endelig, hvorledes vil man sikre ny

uvildig viden som grundlag for beslutningerne? Det er yderst begrænset, hvad der findes af videnskabelige artikler på dette område, som ikke kommer fra tobaksindustrien eller er støttet af tobaksindustrien.

Da mange bestemmelser i direktivet har betydning for rygestart blandt børn og unge, er Kræftens Bekæmpelse forundret over, at vandpibetobak ikke nævnes i artikel 6 punkt 10. Vandpibetobak bruges især af unge, og har vist sig at være en af måderne, de unge begynder på og senere bliver cigaretrygere af. Vandpibetobakken tiltrækker de unge på grund af sin stærke sødme og aroma.

Generelt bør man sikre, at alle tobaks- og nikotinprodukter bliver omfattet af artikel 6, så der ikke kommer nye produkter, der tiltrækker unge, som for eksempel elektroniske cigaretter med stærk aroma, mindre cigarer med større mængder tilsætning af frugt aroma og nikotinprodukter, der indeholder store mængder af de tilsætningsstoffer, som skaber tiltrækning til produktet.

Kapitel II: Mærkning og emballering

Generelt er brugen af advarselstekst og billeder godt dækket med direktivet, men Kræftens Bekæmpelse vil anbefale, at direktivet gjorde alle tobaksvarer neutrale både i forhold til farve, logo og produktnavne.

Artikel 11. Mærkning af røgfrie tobaksvarer

Sundhedsadvarslen vil vi foreslå ændret til:

Denne tobaksvarer er sundhedsskadelig og vanedannende.

Artikel 13. Enkeltpakningens udseende og indhold

Denne artikel omhandler kun cigaretter, men Kræftens Bekæmpelse ser en fare i, at der kan ske udvikling af mange nye tobaksprodukter, som kan være varierende i antal, form og indhold, for eksempel små smagfulde cigaretlignende cigarer med stort indhold af aromastoffer eller nye typer af cigaretter. Derfor bør beskrivelsen i denne artikel formuleret så den også kan dække andre og nye røgtobaksprodukter.

Kapitel III: Tobak, der indtages oralt

Ingen kommentar

Kapitel IV: Fjernsalg af tobaksvarer på tværs af grænser

Glædeligt at fjernsalg og dermed salg over digitale medier bliver styret. Samme retningslinjer kan bruges for andre typer af nikotinprodukter og elektroniske cigaretter. Kræftens Bekæmpelse savner en beskrivelse af, hvordan overvågningen af marked skal foregå.

Kapitel V: Nye kategorier af tobaksvarer

Det er meget glædeligt, at direktivet tager højde for nye tobaksvarer. Inden for de sidste år er der kommet et væld af nye tobaksprodukter på markedet, og denne udvikling vil helt sikkert fortsætte i fremtiden. Kræftens Bekæmpelse mangler en beskrivelse af, hvordan reguleringen og kontrollen af nye produkter skal foregå.

Kræftens Bekæmpelse vil anbefale, at der indsættes en selvstændig artikel i direktivet der vedrører elektroniske cigaretter uanset deres indhold af nikotin eller tobak, se i øvrigt artikel 18.

Afsnit III – Ikke-tobaksvarer

Artikel 18. Nikotinholdige produkter

Et af de nye nikotinholdige produkter, der bliver brugt mere og mere i Danmark og i resten af Europa, er de elektroniske cigaretter. Dette produkt vil enten være omfattet af denne artikel i direktivet, eller som et egentligt tobaksprodukt, hvis der tilsættes en smule tobak. Derved undgår elektroniske cigaretter at være omfattet af lægemiddeldirektivet 2001/83/EF, som kræver en stærkere dokumentation for effekt og bivirkninger ved produkter, der indeholder nikotin. Kræftens Bekæmpelse vil anbefale, at der er en særskilt artikel, som beskriver dette specielle produkt, der i udseende og indhold befinder sig et sted mellem et tobaksprodukt og nikotinholdigt produkt. Elektroniske cigaretter findes på nuværende tidspunkt både med og uden nikotin og tobak.

På samme måde bør der generelt tages højde for nikotinholdige produkter, der kan være tilsat mindre mængde tobak, og dermed ikke kommer ind under artikel 13.

Sundhedsadvarsel bør være: *Dette produkt indeholder nikotin og er sundhedsskadeligt.*

Artikel 14. Urtebaserede rygeprodukter

Udmærket retningslinjer, dog bør sundhedsadvarslen være følgende: *Dette produkt er sundhedsskadeligt.*

Afsnit IV – Afsluttende bestemmelser

Artikel 20. Samarbejde og håndhævelse

Den artikel er væsentlig i forhold til, hvad den danske regering foretager sig i forhold til håndhævelse af indberetninger m.m. Direktivet lægger op til, at den enkelte medlemsstat skal sikre at direktivet gennemføres, håndhæve de forskellige indberetninger, samt indføre sanktioner som er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning. Dette vil Kræftens Bekæmpelse glæde sig til at se implementeret i Danmark.

Artikel 23. Rapport

Sammenlignes teksten i det reviderede direktiv med det gældende, mangler der et væsentligt område i forhold til udvikling af den videnskabelige dokumentation og udvikling af nye kontrol- og reguleringsmetoder.

Det gælder følgende punkter i det gældende direktiv:

- Metoder til en mere realistisk bedømmelse og regulering af den toksiske påvirkning og skadevirkning heraf
- Vurdering af de vanedannende virkninger af de ingredienser, som fremmer afhængigheden
- Vurdering af tobaksvarer, som måske har potentiale til at mindske skadevirkningerne
- Udvikling af standardiserede prøvningsmetoder til bedømmelse af indholdet af andre bestanddele i cigaretrøg end tjære, nikotin og kulilte
- Toksikologiske data, som fabrikanterne skal oplyse om ingredienser, og måden, hvorpå de skal afprøves med henblik på at sætte de offentlige sundhedsmyndigheder i stand til at vurdere deres anvendelse
- Udarbejdelsen af standarder vedrørende andre varer end cigaretter, navnlig rulletobak

Hvis årsagen til, at disse punkter er skrevet ud af direktivet, er manglende økonomiske ressourcer, så kunne tobaksprodukterne pålægges en afgift til dækning af den uvillige forskning. Den uvildige forskning kunne med fordel inddrage mange andre aspekter, der er relevant i forhold til direktivet, blandt andet viden om nye produkter.

Generelt er det godt, at direktivet åbner op for, at den enkelte medlemsstat kan indføre mere skærpede regler end direktivet lægger op til, hvilket Kræftens Bekæmpelse anbefaler Danmark gør brug af. Derved bliver det muligt at beskytte forbrugerne mod nye produkter, produkter med stort indhold af sukkerstoffer, og produkter der appellerer til børn og unge.

Ministeriets for Sundhed og Forebyggelse
Holbergsgade 6
1057 København K

bbm@sum.dk

Sagsnr.
Vores ref. MLK/RSI/lph
Deres ref.

Den 8. februar 2013

Høring vedr. EU-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter

EU-Kommissionen har fremlagt et forslag til revision af tobaksproduktdirektivet. (COM(2012)788)

Danmark har en stor markedsandel indenfor en række tobaksprodukter, både produkter der rygges og af røgfri produkter.

Det er i forhold til det samlede tobaksmarked en lille niche. Produkterne er karakteriseret ved, at de i altovervejende grad forbruges af en ældre aldersgruppe. Direktivets ønske om i høj grad at beskytte unge og mindske antallet af unge, der starter et tobaksforbrug tilsiger derfor, at der ikke er behov for at ændre væsentligt ved de regler der gælder for disse produkter.

Den danske tobaksindustri består af små og mellemstore virksomheder, men på trods heraf går 85 procent af produktionen til eksport. Ens regler, der ikke strider mod nærhedsprincippet, er derfor en fordel for de danske virksomheder, det hilser vi velkommen. Men det er vigtigt at understrege, at de danske produkter er nicheprodukter, og det forekommer meningsløst og urimelig omkostningskrævende at stille de samme krav til bl.a. sporbarhed som stilles til de store produkter som cigaretter. Især fordi forfalskninger og kopiproduktion slet ikke er et problem for nicheprodukterne.

Gennemføres stramningerne for nicheprodukterne, kan det få negative beskæftigelseskonsekvenser i Danmark, uden det får nogen positiv effekt på folkesundheden.

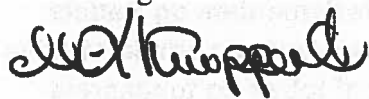
Selvom der er tale om små produktioner, så er produktionen af nicheprodukterne en succeshistorie for Danmark. Der har i de senere år været investeret i nye produktioner og beskæftigelsen indenfor området er stigende. Kun udflagningen af cigaretproduktionen, så der ikke længere produceres cigaretter i Danmark, har haft en negativ beskæftigelseseffekt.

LO Danmark lægger vægt på, at der ikke lægges unødige hindringer i vejen for dette vækstområde, på grund af ændring af et regelsæt der i sin målsætning sigter mod helt andre produkter og helt andre forbrugergrupper.

Forbuddet mod visse røgfrie tobakker (snus) opretholdes i direktivet. LO Danmark mener, at dette forbud bør ophæves. Disse produkter er mindre sundhedsskadelige end cigaretter, og de kan være et godt alternativ til cigaretter. Vi mener derimod ikke, at en ophævelse af forbuddet vil føre til at flere unge bliver tobaksbrugere samlet set. Danmark har en ledende markedsposition, og når cigaretforbrug erstattes af forbrug af røgfrie produkter, kan det medføre en væsentlig stigning i beskæftigelsen i Danmark indenfor produktion af disse produkter.

LO Danmarks skal således opfordre til, at regeringen i sin holdning til tobaksprodukt direktivet fremmer ovenstående. Det vil være til gavn både for både væksten og folkesundheden i Danmark.

Med venlig hilsen

Marie-Louise Knuppert

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Holbergsgade 6
DK-1057 København K

Att: Brit Borum Madsen
primsund@sum.dk
bbm@sum.dk

Høringsvar: Lægeforeningen ønsker yderligere stramninger i nyt tobaksvaredirektiv

Høring vedr. EU-kommissionens forslag til Europaparlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter

Det er glædeligt, at EU-kommissionen fremsætter et nyt forslag til direktiv om tobaksvarer, der forholder sig til det aktuelle marked for tobak, idet det gældende direktiv er 10 år gammelt.

Lægeforeningen mener, at EU-kommissionens forslag til et tobaksvaredirektiv styrker kontrollen med sundhedsskaderne ved tobak og bremser markedsføring af tobak rettet mod unge.

Samtidig vil Lægeforeningen pege på områder, hvor ministeren for sundhed og forebyggelse bør arbejde for at stramme reguleringen i forslaget yderligere.

Flere fælles grænseværdier for indhold i røg Ad Artikel 3,1

Det er positivt, at Kommissionen fastsætter fælles EU-grænseværdier for indholdet af skadelige stoffer i røgen fra cigaretter.

Men EU-kommissionen overlader det til medlemslandene at fastsætte grænseværdier for anden tobak.

Lægeforeningen mener, at de fælles EU-regler bør omfatte andre tobaksprodukter end cigaretter, da alt tobak er sundhedsskadeligt. Herudover vil det være relevant også at fastsætte grænseværdier for andre stoffer som fx nitrosaminer, der er kræftfremkaldende. Desuden vil fælles EU-regler for flere tobakstyper forebygge, at rygerne omgår nationale regler og køber tobak med flere skadelige stoffer i nabolande og via internettet.

Flere stoffer bør registreres

Ad Artikel 4

Direktivet pålægger producenterne at oplyse indholdet af nikotin, kulilte og

Formanden
7. februar 2013

Jr. 2013-312/723541
PK

Domus Medica
Kristianiagade 12
2100 København Ø

Tlf.: 3544 8500
Tlf.: 3544 8218
E-post: dadl@dadl.dk
E-post: pk@dadl.dk
Fax: 3544 8505
www.laeger.dk

tjære. Men tobaksrøgen indeholder mange andre stoffer end nikotin, kulilte og tjære, der er sundhedsskadelige og relevante at registrere. Det gælder f.eks. nitrosaminer, der er en gruppe af kræftfremkaldende stoffer, der er målbare og findes i røg.

Al tobak bør mærkes ensartet

Ad Kapitel 2. Mærkning og emballering

Lægeforeningen ønsker ensartede regler for advarselmærkning af alle slags rygetobak. Kommissionens forslag om, at 75 % af tobakspakkens overflade skal dækkes af advarsler, er godt. Men kravet bør ikke alene gælde cigaretter og cigarettobak, men også eksempelvis vandpibetobak, cigarer og pibetobak.

Dels kan forskelle i advarslerne forlede forbrugerne til at tro, at det ikke er al tobak, der er lige sundhedsskadelig, dels bør myndighederne også understøtte en målsætning om, at voksne rygere holder op med at ryge. Det er en generel erfaring, at forskelle i regulering af parallelle produkter medfører, at aktører på markedet finder måder at omgå reglerne på, der ikke har været hensigten fra lovgivernes side.

Direktivforslaget giver landene mulighed for at standardisere den del af emballagen, der ikke er dækket af advarsler, hvis det er tilladt i forhold til EU-traktaten. Lægeforeningen opfordrer Sundhedsministeren til at afklare dette med henblik på at indføre neutrale pakker for tobak, så indpakning ikke kan bruges til at markedsføre cigaretter og andet tobak.

Styrk fælles EU-vidensgrundlag for yderligere regulering

Ad Artikel 23 Rapport

Det reviderede direktivforslag mangler et væsentligt område om udvikling af den videnskabelige dokumentation og udvikling af nye kontrol og reguleringsmetoder. Dette er omfattet af det gældende tobaksvaredirektiv, men er udeladt i Kommissionens nye forslag.

Medlemslandene har ikke ressourcer til at løfte opgaven, og de mange indberetninger fra tobaksindustrien kan udnyttes bedre, hvis forskningen løftes på EU-niveau. Lægeforeningen mener, at det vil styrke den videre regulering af tobaksmarkedet, hvis denne viden genereres på EU-niveau frem for i medlemslandene. Hvis dette ikke kan finansieres af EU's egne midler, kunne EU pålægge tobaksprodukterne en afgift til dækning af den uvildige forskning på området.

Denne uvildige forskning kunne også inddrage mange andre aspekter, der er relevant i forhold til direktivet, bl.a. sikre viden om nye produkter, som flere steder i direktivforslaget nævnes som anledning til yderligere stramning fra EU-kommissionens side.

Lægeforeningen vil fremhæve nedenstående tre elementer som særligt positive initiativer i direktivforslaget, som sundhedsministeren bør arbejde

for bevares i den videre proces.

Ensartede kemikalieoplysninger styrker forebyggelsen

Ad Artikel 5

Det er positivt, at tobaksproducenterne skal identificere de indberettede stoffer i forhold til EU's kemikalierregister REACH. Det giver myndigheder og andre uafhængige institutioner mulighed for at efterprøve stoffernes effekt på både helbred og evne til at skabe afhængighed.

Regler for netsalg styrker kontrol med tobaksmarkedet

Ad Artikel 16

Regulering af netsalg og overvågning af nye tobaksvarer er gode, nye initiativer i direktivforslaget, fordi det bidrager til løbende, tæt regulering af tobaksmarkedet på et område, der før var helt uden regler.

Medlemslande må gå videre end fælles regler

Lægeforeningen finder, at det er det godt, at direktivet generelt giver medlemslandene mulighed for at indføre skærper af direktivet, hvilket det gældende direktiv kun giver lille mulighed for. Dette bør Danmark gøre brug af, så myndighederne kan undgå nye, afhængighedsskabende produkter, produkter med stort indhold af sukkerstoffer, og produkter der appellerer til børn og unge.

Med venlig hilsen

Mads Koch Hansen
Formand

Fra: Martin Schjøth <ms@nbl-landsforening.dk>
Sendt: 30. januar 2013 19:11
Til: DEP Primær Sundhed Kontorpostkasse
Cc: Brit Borum Madsen; 'Torben Pedersen'
Emne: Høring vedr. EU-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter

Til Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Nærbutikkernes Landsforening (NBL) følger dansk lovgivning tæt især når det har direkte indflydelse på vores medlemmers økonomiske forhold. Tobaksvarer forhandles af så godt som alle vores medlemmer, og dermed vil enhver lovgivning, der påvirker enten salgsprocessen eller selve produktet have direkte påvirkning på vores medlemmers drift. Vi har i den forbindelse konstateret, at forslaget til en revision af Tobaksvederdirektivet er sendt i offentlig høring og har valgt at afgive kommentarer dertil.

Som udgangspunkt kan NBL tilslutte sig, at det er vigtigt, man på europæisk plan harmoniserer de områder, hvor forhold på det indre marked kræver det. Men dele af forslaget gør os undrende i forhold til, hvordan det positivt vil påvirke det indre marked og videre den europæiske folkesundhed. Blot som eksempel kan vi se at tynde cigaretter skal forbydes. Vi stiller os meget undrende overfor at dette skulle medvirke til at opnå målet om et bedre fungerende indre marked.

Ifølge forslaget fra EU Kommissionen, vil man forbyde aromaer – og alligevel ikke. Beskrivelsen er noget diffus såvel i den danske oversættelse som i de noter, der er tilgået folketingets udvalg, der beskæftiger sig med emnet. For så vidt angår mentol nævnes det som en af de ting, der ikke længere må være fremtrædende i smag. Men for os virker dette mærkeligt for, såfremt smagen af mentol ikke er til stede, er det jo ikke en mentolcigaret. Når vi som brancheorganisation slår ned på dette, skyldes det, at mentolmarkedet i Danmark udgør en ikke ubetydelig del af vores omsætning. Vi stiller os undrende overfor, hvorfor man har inkluderet mentol på listen over smag, der skal forbydes. Os bekendt er alle cigaretter sundhedsskadelige. Mentolcigaretter er hverken mere eller mindre skadelige. Derudover er det ikke vores erfaring, at disse typer cigaretter skulle have et specielt tag i de unge. Vi håber på, at den danske regering vil sætte sig imod et forbud mod mentolcigaretter.

Forslaget vil også bevare et forbud mod salg af snus – og andre røgfrie tobaksprodukter. Som vi har forstået den danske fremgangsmåde indtil nu, har vi i Danmark ikke anerkendt, at et sådant forbud eksisterer her. Vi mener, at man bør kigge på risikoprofilen for produkterne, førend man forbyder. Det er alment kendt, at snus er mindre sundhedsskadeligt end almindelige cigaretter, ligesom der ikke er noget passiv rygning involveret i brugen. Derfor forekommer forbuddet diffust.

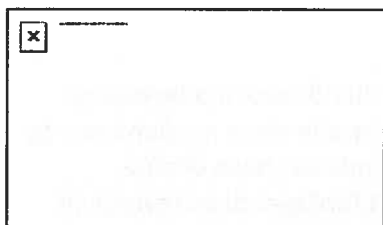
Der skrives, at forslaget har til hensigt at forhindre nye rygere og særskilt har fokus på at forebygge, at unge begynder at ryge. Vi er naturligvis enige i hensigten om at forhindre folk under 18 i at begynde at ryge. Som et af flere tiltag nævnes meget store billedadvarsler på pakkerne. Set fra detaileddet er det ikke vores opfattelse, at de allerede eksisterende billedadvarsler i Danmark har nogen nævneværdig effekt – ligesom vi forstår fra europæiske kolleger med større billedadvarsler, at det samme er tilfældet der. Fra forbrugerne hører vi sågar, at man blot dækker dem til. Ekstremt store billedadvarsler vil også føre til længere ekspeditionstid, da det vil blive langt svære at genkende mærkerne fra hinanden. Som vi forstår det, vil der kun levnes meget lidt plads for producenten at præsentere produktet på.

Slutteligt stiller vi os undrende overfor, at Kommissionen opfordrer til yderligere regulering i medlemsstaterne i EU. Det er ikke hensigtsmæssigt at man først laver en form for lovgivning for at harmonisere en markedssituation, for, samtidig, at bede medlemsstaterne lave strengere lovgivning på egen hånd. Det gør forholdene uforudsigelige for erhvervslivet, og det sidste, vi har behov for, er usikkerhed omkring vores rammevilkår.

Med venlig hilsen

Martin Schjøth
Adm. direktør

NÆRBUTIKKERNES LANDSFORENING

Amballegård 25
8700 Horsens

Mobil: + 45 51 71 37 07

E-mail: ms@nbl-landsforening.dk

Hjemmeside: www.nbl-landsforening.dk

PHILIP MORRIS ApS

Weidekampsgade 14A, 3.
2300 København S.
DANMARK
CVR nr: 25 79 79 22

Hørings svar - Philip Morris ApS

Att: primsund@sum.dk

Kopi til: bbm@sum.dk

København 7. februar, 2013

Kære Brit Borum Madsen,

Philip Morris ApS takker for muligheden for at kommentere på Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets revision af Tobaksvaredirektivet 2012/0366.

Vi er bevidste om, at rygning er sundhedsskadeligt og vi deler derfor den holdning, at der er behov for at sikre et højt niveau af sundhedsbeskyttelse i Europa.

Vi mener dog, at det nuværende forslag fra kommissionen indeholder en lang række forslag, der er misforståede, ikke vil føre til reduktion af rygning set under ét, men som have alvorlige negative konsekvenser for den økonomiske sektor på europæisk plan. Vi mener derfor, at flere elementer i forslaget må helt genovervejes/udgå.

Som forklaret nærmere i det følgende, mener vi ikke, at EU har de nødvendige kompetencer til at lovgive om de foreslåede tiltag, da de ikke harmonerer med indre markeds-kompetencen, som beskrevet i artikel 114(1) i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde. Vi mener, at Kommissionens forslag er uacceptable, da mange af forslagene ikke vil være medvirkende til at opnå målene om en større grad af folkesundhed, ligesom visse af forslagene vil føre til stigende illegal handel, markedsforvriddning og deraf faldende skatteindtægter til de enkelte medlemslande. Herefter følger vores mere specifikke kommentarer til de enkelte dele:

EU's kompetencer og det indre marked

Den Europæiske Union har ingen generelle lovgivningsmæssige kompetencer, når det gælder områder indenfor folkesundhed. Hvad angår folkesundhed, kan Den Europæiske Union udelukkende agere, hvis det sker på basis af kompetencer givet direkte i traktaterne. I nærværende udkast til et revideret Tobaksvaredirektiv henvises der udelukkende til artikel 114(1) i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TFEU). Den Europæiske Union kan således udelukkende agere ud fra et mandat om at sikre et velfungerende indre marked. Det nærværende udkast foreslår lovgivning, der eliminerer produktdifferentiering, forbyder specifikke produkter, de-facto begrænser produktudvikling, samt opfordrer medlemsstaterne til at vedtage yderligere stramminger (f.eks. generiske tobakspakker).

Hvor vi til fulde deler ønsket om et velfungerende indre marked – også for tobaksprodukter – så mener vi, at forslaget til revision af Tobaksvaredirektivet, i sin nuværende form, på én gang forsøger at skabe en løsning og samtidig genskaber problemet. Dette sker, fordi der samtidig med direktivets specifikke retningslinjer etableres mulighed for, at de enkelte lande efterfølgende kan vedtage strammere lovgivning indenfor de enkelte områder. Man argumenterer for at harmonisere, men anbefaler samtidig, at medlemsstaterne fraviger fra denne harmonisering. Hermed genetablerer man indre markeds-problemet, der er en væsentlig del af hele begrundelsen for en revision af Tobaksvaredirektivet.

Det er bredt accepteret, og Den Europæiske Unions Domstol har tidligere fundet, at for at man kan henvise til artikel 114 i TFEU, så skal den Europæiske Union have til hensigt at "*... improve the conditions for the establishment and the functioning of the internal market, and must genuinely have that object...*".¹ Vi mener ikke, at Europa-Kommissionen lever op til dette, og det fremstår som et forsøg på at presse medlemsstater til at vedtage en række tiltag, der ikke er begrundet i artikel 114 i TFEU.

Vi mener derfor, at Danmark bør argumentere for, at et endeligt direktiv må udelade de tiltag, der hindrer snarere end forbedrer det indre marked, og at muligheden for at medlemsstater kan vedtage strammere lovgivning uden "gensidig anerkendelse" må stryges for at undgå disharmonisering.

Den Danske position som afgivet ved den offentlige høring i 2011

I forhold til billedadvarsler gav den danske regering i 2011 udtryk for, at man anbefalede obligatoriske billedadvarsler i alle EU-medlemslande. I dag findes billedadvarsler i ti lande. Regeringen skrev samtidig, at man ikke anså det for nødvendigt at indføre generiske pakker, idet den tilbageværende plads på cigaretpakken allerede var begrænset. De anbefalinger, man følger i dag, foreskriver 30 procent til skriftlig advarsel og 40 procent til billedadvarsel. I 2011 anså den danske regering det for tilstrækkeligt og skrev også, at den

¹ C-491/01, Par. 60; C-58/08, Par. 32; Legal Service of the Council, No. 15696/10

"sees no need for introducing generic packaging, taking into account the very limited space left on the individual package for branding purposes. In addition, important legal constraints in relation to trademarks and intellectual property rights may need to be taken into account"².

Standardiserede pakker

Europa-Kommissionen foreslår nu:

- At indføre kombinerede billed- og tekstadvarsler, der skal fylde 75 procent af både front og bagside, der skal placeres på toppen af pakken (dvs. producentnavn skal i bunden af pakken)
- Yderligere advarsler, der skal dække 50 procent af de smalle sider på pakken
- Standardiserede mål for alle pakker, former og cigaretindhold
- At indføre yderligere begrænsninger for brugen af beskrivende elementer, f.eks. forbud mod bestemte farver og oven i købet at formidle faktisk produktinformation

Europa-Kommissionens forslag om standardiserede pakker, både for cigaretter og fintskårne tobaksprodukter, vil alvorligt begrænse den plads, der er til rådighed til at brande pakker med varemærker og til at formidle faktisk produktinformation til forbrugere. Faktisk vil den plads, der er til rådighed for sådan branding og information på front og bagside blive reduceret til mindre end 25 procent af fronten og 7 procent af pakkens bagside i Danmark, da den nuværende banderole også tager plads. Dette betyder, at kun 18 procent af den mest synlige del af pakken vil være tilbage til at differentiere sig fra andre mærker.

De foreslåede tiltag giver anledning til alvorlige betænkeligheder i forhold til Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder (Charteret), Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (Konventionen), såvel som i forhold til Danmark Riges Grundlov (Grundloven). I særdeleshed forringer tiltagene ejendomsrettighederne, i strid med paragraf 73 af Grundloven (artikel 17 i Charteret, artikel 1 protokol 1 i Konventionen) og ytringsfriheden som beskyttet i artikel 10 i Konventionen og artikel 11 i Charteret. Derudover giver forslaget mulighed for, at de enkelte medlemslande kan indføre generiske pakker, hvilke er en fuldblyrdet ekspropriation af varemærkerrettigheder i direkte modstrid med den danske Grundlov, Charteret og Konventionen.

Hvis man ser bort fra de juridiske hindringer for en introduktion af så massivt store advarsler, mangler Kommissionen i sin Konsekvensanalyserapport, der ledsager forslaget, at fremvise evidens for, at så meget større advarsler vil medføre en reduktion i antallet af rygere. Eksempelvis viser Special Eurobarometer 385 Report, at kun 2 procent af de eksrygere, der holdt op med at ryge, konkluderede at advarselsetiketter fik dem til at holde op.³ En undersøgelse fra University of Masstricht støtter dette, hvor der blandt andet skrives: "There is no scientific evidence that graphic warning labels, such as the familiar

² http://ec.europa.eu/health/tobacco/docs/contribution_denmark_en.pdf

³ Special Eurobarometer Report 385, page 84, May 2012

warnings on packs of cigarettes, are effective. Even the graphic images used in other countries to deter smokers are not having the desired effect of making people smoke less. The images and warnings can even be counterproductive: they actually make people smoke more".⁴ Vi er enige i, at forbrugerne bør modtage korrekte oplysninger om at rygning er sundhedsskadeligt, når de køber cigaretter, men metoderne bør være baseret på videnskabelig evidens. Desuden har Kommissionen undladt at overveje mindre restriktive metoder. For eksempel har man slet ikke overvejet advarsler på 50 procent i stedet for 75 procent (Kommissionens oprindelige rådgiver RAND Europe diskuterede muligheden og fandt, at der ikke var nogen kvantitativ forskel mellem helbredsadvarsler på 50/50 procent og 75/75 procent). Ikke desto mindre blev det konkluderet, at "[T]here is no less stringent measure available" (Impact Assessment, s. 97).

Forbud mod eksisterende produkter

Europa-Kommissionen ønsker at forbyde tynde cigaretter (slim cigarettes), mentolcigaretter og snus. Disse kategorier står for ca. 10 procent af det samlede tobaksmarked i Europa og ca. 11 procent i Danmark. Vi finder det meget svært at forstå, hvordan et forbud mod tynde cigaretter vil få det indre marked til at fungere på en bedre måde. Da man lovgav mod overdrevne smagsstoffer opfordrede den danske regering i sin skrivelse til Europa-Kommissionen til, at man "take the experiences from other EU countries as well as the United States' "Family Smoking Prevention and Tobacco Control Act" of June 22 2009"⁵. Hvad angår Family Smoking Prevention and Tobacco Control Act indeholder den ikke et forbud mod mentol.

Ydermere kan vi ikke forstå, hvorfor Kommissionen ikke har overvejet en dispensation eller en undtagelsesbestemmelse for mentolprodukter. Kommissionen overvejer muligheden for at forbyde alle røgfrie produkter, men også for at tillade en undtagelsesbestemmelse på medlemsstatsniveau hvad angår "traditional use" produkter (Impact Assessment, s. 52). "Traditional use" er defineret som et forbrug "for at least 30 years" (se Impact Assessment, Glossary of Terms). I mange medlemsstater har mentolcigaretter været i brug i meget længere tid end 30 år inklusive i Danmark. Kommissionen skulle have overvejet en "traditional use" dispensation for mentolcigaretter som et mindre restriktivt alternativ til et fuldstændigt forbud.

Vi støtter lovgivning, der forbyder overdreven brug af smagsstoffer, der er åbenlyst rettede mod unge mennesker under 18 år. Det inkluderer for eksempel tobaksprodukter med en overvældende sliksmag.

⁴ Gjalgt-Jorn Ygram Peters et alera, *Threatening communication: a critical re-analysis and a revised meta-analytic test of fear appeal theory*, Work & Social Psychology, Faculty of Psychology & Neuroscience, Maastricht University, Maastricht, The Netherlands, July 2012

⁵ http://ec.europa.eu/health/tobacco/docs/contribution_denmark_en.pdf

Illegal handel lettere og mere lukrativt

Mange af Kommissionens forslag vil føre til stigende illegal handel i EU, hvilket allerede i dag koster medlemslande over 10 milliarder euro om året i tabte skatteindtægter. Samtidig har Europa-Kommissionen undladt at foreslå effektive tiltag til at bekæmpe illegal handel med tobaksprodukter på den lange bane.

Ved at forbyde bestemte typer tobaksprodukter, der i årevis har været foretrukket af mange forbrugere, vil efterspørgslen efter disse produkter blive skubbet ud på det sorte marked, hvilket vil føre til en yderligere spredning af organiseret kriminalitet og et fald i statens skatteindtægter. Generaladvokaten har tidligere bekræftet, at dette kan blive situationen: *"... in such a situation it is entirely reasonable to assume that an illegal market will be established in cigarettes that are banned within the European Union but which can be obtained outside it."*⁶ Det samme gør sig gældende for standardiserede pakker, hvilket vil føre til en kommodificering af cigaretmærker og dermed gøre det lettere for falsknere at producere og sælge falske cigaretter. Ifølge KPMG går EU og de enkelte medlemsstater allerede i dag glip af 11, 3 milliarder euro hvert år i tabte skatteindtægter som følge af illegal handel med cigaretter. Et tiltag, der fratager omkring 10 % af europæerne deres foretrukne tobaksprodukt, vil uden tvivl øge den illegale handel. Europa-Kommission hævder at ved at indføre komplekse tiltag i "sporbarhed og sikkerhedsfeatures" i artikel 14 vil problemet med illegal handel blive håndteret. Et er, at de praktiske aspekter ved implementering og de medfølgende omkostninger ved den foreslåede sporing er fuldstændig uklare, men det er også åbenlyst, at kriminelle ikke vil følge kravet, og at deres kriminelle aktivitet derfor heller ikke vil blive begrænset af det foreslåede tiltag. De fleste cigaretter bliver allerede sporet, som følge af samarbejdsaftaler som de store tobaksproducenter har indgået med Kommissionen. Ydermere er de foreslåede tiltag under artikel 14 ingen erstatning for et bredere udvalg af retsforfølgelsestiltag, der vil være nødvendige for at håndtere problemet med illegal handel med cigaretter.

Nye nikotinholdige produkter og snus

Vi følger med interesse den danske debat om snus og e-cigaretter, og i denne debat har det stået klart, at det vil være i den danske folkesundheds interesse at tillade lovgivning, der gav forbrugerne adgang til mindre sundhedsskadelige produkter og til information om de færre skadevirkninger forbundet med disse produkter. I sit forslag til Tobaksvaredirektivet har Europa-Kommissionen bevidst ignoreret al tilgængelig viden om snus, herunder Europa-Kommissionens egne forskere, der har konkluderet, at *"it is undeniable that for an individual substitution of tobacco smoking by the use of moist snuff [snus] would decrease the incidence of tobacco related diseases."*⁷ Faktisk har mange folkesundhedsforskere konkluderet, at snus udgør signifikant lavere helbredsrisici

⁶ Sag nummer: C-491-01

⁷ Scientific Committee on Emerging and Newly Identified Health Risk (SCENIHR). Health effects of smokeless tobacco products, page 14, February 2008

for den enkelte end cigaretrykning. Der er vægtige epidemiologiske data, der støtter det synspunkt, herunder data fra Sverige. Set under et bliver snus anset for at være mindst 90 procent mindre sundhedsskadeligt end rygning⁸. Vi mener, at forbrugere burde have adgang til ordentligt regulerede alternativer til konventionelle tobaksprodukter, i form af produkter, der bevisligt er mindre sundhedsskadelige. Forskning i dette område har allerede været i gang i årevis. Derfor er det vigtigt, at vi får lovgivning, der i fremtiden gør det muligt for voksne forbrugere at få adgang til disse produkter. Kommissionens forslag vil derimod blokere adgangen til sådanne produkter lige fra start ved at opretholde forbuddet mod snusprodukter i hele Europa, bortset fra Sverige, og ved at sætte grænseværdier for nikotinholdige produkter, der kan forhindre nye produkter med en mindsket risikoprofil i at komme ind på markedet, samt ved at forbyde selv faktuelle og underbyggede budskaber om den lavere risiko ved disse produkter.

I det nuværende Tobaksvaredirektiv, der blev vedtaget for lidt over 10 år siden havde man en målsætning om at udforske mulighederne for risikominimering, eller som der specifikt står skrevet: *"En revision af de lovgivningsmæssige rammer må nødvendigvis omfatte en vurdering af dokumentationen for påstande om tobaksvarer, der fremstilles og/eller markedsføres med henblik på at »nedsætte risikoen«, eller for fabrikantens påstande om, at de er mindre sundhedsskadelige."*⁹ Vi mener, at det vil være til skade for Europa, hvis man vælger at lade endnu et årti gå til spilde i forhold til denne dagsorden.

Der er ikke nogen tvivl om, at den bedste måde at reducere tobaksrelaterede sygdomme er ved at bekæmpe rygestart og opfodre til rygestop. Dog er det vores opfattelse, at selv om befolkningerne er klar over, hvilken risiko de udsætter sig selv for i forbindelse med rygning, så vil mange stadig fortsætte med at benytte tobaksprodukter. Erfaringerne med nikotinerstattende behandlinger har i bedste fald været blandede, hvorfor flere sundhedseksperter i de senere år har opfordret til, at man ser nærmere på at tillade modificerede tobaksprodukter som et legitimt element i en overordnet skadebegrænsende strategi.

En del virksomheder forsker allerede nu i forskellige muligheder for at begrænse skadesvirkningerne, og også hos Philip Morris fokuserer vi på at udvikle tobaksprodukter med en reduceret risikoprofil. Vi anser det for kritisk, ud fra et folkesundhedsperspektiv, at Europa tillader og opfordrer til udviklingen og salget af produkter, der har potentialet til at reducere skaderne forårsaget af tobaksprodukter.

I USA har man i 'Family Smoking Prevention and Tobacco Control Act' etableret en særlig klassificering af denne type produkter under navnet *Modified Risk Tobacco Products*, der bliver overvåget og kontrolleret af the US Food and Drug Administration. Vi mener, EU bør gå forrest og sikre en lignende lovgivning, som er fleksibel, og dermed gør det muligt at godkende og afvise fremtidige produkter baseret på videnskabelige undersøgelser. En sådan lovgivning bør være både omfattende og detaljeret. Vi er overraskede over, at

⁸Levy et al., The Relative Risks of a Low-Nitrosamine Smokeless Tobacco Product Compared with Smoking Cigarettes: Estimates of a Panel of Experts, 2004

http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_013.pdf

⁹ 2001/37/EF, side 1 (8)

Kommissionen ikke har taget den amerikanske lovgivning til efterretning, når retningslinjerne til konsekvensanalyse eksplicit stiller krav om fyldestgørende beskrivelse af, hvordan "[P]roposals may have consequences for the conditions under which European Enterprises operate in comparison with their main competitors in non-EU countries." (Annexes to Impact Assessment Guidelines, s. 38, afsnit 8.7.) Det vil sige, Kommissionen er eksplicit forpligtet til at undersøge og sammenligne foreslået lovgivning med lovgivningsmæssige løsninger i andre embedsområder.

Vi mener derfor, det er på tide, at EU påtager sig et lederskab for at sikre, at borgerne i EU får mulighed for at anvende produkter med reducerede skadesvirkninger. Og vi håber, at Danmark vil tage dette arbejde på sig. Danmark bør, efter vores opfattelse, arbejde for, at der i stedet fastsættes nogle videnskabeligt baserede rammer for godkendelse af nye produkter med færre helbredsrisici, således at voksne europæere i fremtiden vil kunne få adgang til sådanne produkter.

Kommissionen bør afstå fra at kræve EU-dækkende "folkesundhedsløsninger" og lade det være op til medlemsstater at afgøre, om de ønsker at tilbyde reducerede risici-løsninger til deres borgere. Folkesundhedslovgivning er trods alt blandt medlemsstaternes suveræne rettigheder. Kommissionens tilgang er næppe i overensstemmelse med de substantive krav til en korrekt brug af subsidiaritetsprincippet. Det danske folketing har før i tiden gjort indsigelser, når Unionen trådte over den grænse, der ikke bør overtrædes.

Set fra vores side har man fra Europa-Kommissionens side truffet et valg, der ikke er forenelig med målsætningen om, at sikre et højt niveau af sundhedsbeskyttelse i Europa.

Delegerede retsakter

Derudover giver Europa-Kommissionen sig selv mulighed for, gennem delegerede retsakter, (hvilket vil sige uden at spørge Rådet, Europa-Parlamentet eller de nationale parlamenter) mulighed for at gå endnu videre – uden at spørge borgerne i EU. De nuværende formuleringer af delegerede retsakter giver eksempelvis Europa-Kommissionen mulighed for at:

- Lukke det samlede europæiske tobaksmarked ved at sætte maksimum grænsen for nikotin til eksempelvis nul – der er ingen nedre grænse foreslået (artikel 3(2) i forslaget)
- Forbyde enkelte produkter ved at fastsætte nye standard for 'andre emissioner' efter forgodtbefindende (artikel 3(3) i forslaget)
- Angive nye retningslinjer vedrørende indhold, format, design og størrelse af helbredsadvarsler (artikel 9(3) i forslaget)
- Definere yderligere regler for pakkens størrelse (artikel 13(3) i forslaget)

Vi mener derfor, at Danmark bør sikre, at delegerede retsakter ikke bruges til at give Europa-Kommissionen mulighed for at ændre lovgivningen i fremtiden uden at konsultere de folkevalgte.

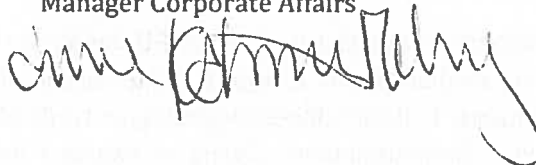
Afsluttende kommentarer

Vi takker endnu en gang for muligheden for at kommentere på forslaget, og vi står naturligvis til rådighed, herunder hvis ministeriet ønsker hele eller dele af ovenstående uddybet.

På vegne af Philip Morris ApS,

Michael Grein
Managing Director

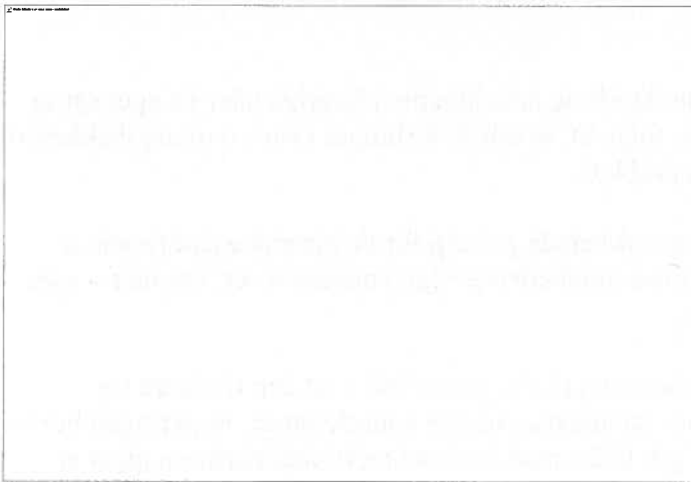
Anne Katrine Melvig
Manager Corporate Affairs

Fra: Hans Arne Kristiansen [Public Affairs Group] <hak@publicaffairsgroup.dk>
Sendt: 6. februar 2013 16:50
Til: DEP Primær Sundhed Kontorpostkasse
Cc: Brit Borum Madsen
Emne: Høring vedr. forslag til direktiv om tobak

Med henvisning til EU-Kommissionens forslag – COM(2012)788 - om ændring af gældende direktiv fra 2001 (2001/37/EF) vedrørende tobaksprodukter, fremsendes hermed på vegne af Swedish Match kommentarer til den påtænkte regulering af røgfri tobak og herunder snus.

Som det fremgår af nedenstående figur udgør røgfri tobak i EU ifølge Kommissionen 0,6 % af tobaksforbruget. Heraf er under halvdelen snus.

*) Kilde: Euromonitor

Snus udgør således en forsvindende lille del af tobaksforbruget i EU, så er det også et regionalt produkt kun udbredt i de nordiske lande.

Den regionale karakter gælder generelt for de røgfrie tobakker. Snustobak har sin udbredelse i Sydtysskland og Østrig, snus er udbredt i Norden og dertil er der et forbrug af tyggetobak i Polen og Storbritannien. Det er i store træk mønsteret for røgfri tobak i EU.

Nærhedsprincippet

Som et regionalt og som sådan kulturelt betinget produkt er det svært at regulere på Fællesskabsplan. Det har ikke mindst vist sig i Kommissionens forslag, der ikke vil føre til harmonisering af det indre marked, men snare til større udfordringer for de involverede virksomheder og erhverv.

Nærhedsprincippet mister sin mening med harmoniseret regulering af marginalt udbredte og i øvrigt regionalt afgrænsede produkter.

I Norden er man fuldt ud i stand til at fastsætte tilpas restriktive rammevilkår for produktet, der afspejler den reelle sundhedsrisiko. Producenterne af snus har indført standarder, som indebærer krav svarende til dem der stilles til fødevarer og m.h.t. præsentation i markedet er der i de nordiske lande allerede regelsæt, som tager udgangspunkt i markedets karakter og produktets beskaffenhed.

Målene med regulering vil ikke nyde bedre fremme ved at lade snus omfatte EU harmoniseringen.

Forslagets manglende proportionalitet

Det er massivt videnskabeligt underbygget, at snus er det tobaksprodukt der indebærer færrest sundhedsimplikationer og som sådan er mindst 90 % mindre skadeligt end cigaretter. Ifølge EU's eget Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) har snus tillige potentiale til at reducere tobaksrelaterede skader^[1].

Det er ingen sammenhæng i mellem snus og mundkræft og erfaringerne i Sverige taler sit eget sprog med langt færre tobaksrelaterede sygdomme som følge af, at tobaksforbruget i stort omfang dækkes af snus. Passiv rygning er naturligvis heller ikke et problem.

På trods af disse fakta og at det er Kommissionens erklærede princip for de påtænkte ændringer af tobaksdirektivet, at reglerne bør afspejle de negative sundhedsmæssige konsekvenser, har man - som det eneste af alle tobaksprodukter – forbudt snus.

Den danske regering oplyser i Grund- og nærhedsnotatet af 24. januar 2013, at den tilslutter sig princippet om at reglerne skal afspejle de negative sundhedsmæssige konsekvenser. Regeringen bør her tage konsekvensen af sin opfattelse, hvilket den gør bedst med henvisning til nærhedsprincippet at arbejde for at røgfri tobaksprodukter undtages fra EU harmoniseringen.

Hvis man fastholder forbuddet mod snus og dermed det mindst skadelige tobaksalternativ, må man også påregne at det forsøges omgået.

Ud over at ganske almindelige tobaksforbrugende borgere kriminaliseres ved at lade sig betjene af et accelererende gråt marked, bidrager et forbud med endnu et indbringende afsæt for illegale aktiviteter, der er meget vanskelige at dæmme op for.

^[1] EMCDDA, Harm reduction: evidence, impacts and challenges, Chapter 9, Lisbon, April 2010

Specifikke kommentarer til selve forslaget bestemmelser med relation til snus

Artikel 1 – lovens formål:

Under c) oplyses det at dens formål er at forbyde markedsføring af tobak, der indtages oralt.

^[1] EMCDDA, Harm reduction: evidence, impacts and challenges, Chapter 9, Lisbon, April 2010

Kommentarer: Generelt er røgfri tobak mindre skadeligt end røgtobak og i relation til passiv rygning er der selvsagt ingen risiko eller gener. Swedish Match har konsekvent argumenteret for at alt røgfrit tobak bør omfattes af produktregulering baseret på videnskabelige fakta og med højt forbrugerbeskyttelse. Kommissionens forslag er hverken baseret på videnskab eller realisering af et højt niveau for forbrugerbeskyttelse.

Artikel 2 – definitioner:

Under 32) defineres tobaksvarer der indtages oralt – altså den type tobak der i henhold til artikel 1 forbydes markedsført i EU. Definitionen undtager røgfri tobak der tygges, således at det kun er røgfri af typen snus, der forbydes markedsført.

Kommentarer: Salgsforbuddet berører således alene snus og dermed den type tobak der i henhold til konklusionerne i samtlige videnskabelige undersøgelser er den mindst skadelige type tobak af alle produkter omfattet af direktivet.

Om tobaksproduktet tygges eller ej er i øvrigt et helt meningsløst kriterium, som ingen hidtil har været i stand til at forklare.

Udelukkelse af en type tobak ud af en hel kategori er stærkt diskriminerende og kan på ingen måde begrundes ud fra en sundhedsmæssig betragtning.

Artikel 6 – ingredienser:

Under 1 og 10) Forbud mod kendetegnende aromaer i alle røgfri tobaksprodukter og herunder også snus, selvom produktet er forbudt i EU. Cigarer, cigarillos og pibetobak er undtaget og må fortsat være tilsat aromaer.

Kommentar: I realiteten er dette et forbud mod alle røgfrie tobaksprodukter og ikke kun snus, da denne gruppe varer gennem en årrække har været tilsat aromaer. Dette forbud vil også ramme danske virksomheder der producerer røgfrie tobaksprodukter og i princippet regulere disse virksomheder ud af markedet.

Artikel 15 og 16 – forbud i mod salg af snus uden for Sverige og fjernsalg af tobaksvarer på tværs af landegrænser:

Bestemmelserne foreskriver registreringer og andre foranstaltninger med henblik på kontrol af handel over internettet.

Kommentarer: det har i mange sammenhæng vist sig overordentligt vanskeligt at kontrollere handel over internettet. Eksempelvis har online-spil floreret i mange år, selvom det ind til for nyligt var forbudt. Det blev indset umuligt at dæmme op for, hvorfor det i Danmark blev gjort legalt mod udstedelse af licenser. I relation til tobaksdirektivet forsøger man sig med den modsatte strategi ved at opretholde forbud og i stedet indføre forskellige foranstaltninger, der har vist sig virkningsløse i andre sammenhænge. Handel med snus over internettet er stort og sammen med det mere eller mindre åbenlyse fysiske salg i Danmark, er det stærkt stigende. Med den planlagte ændring af den danske tobakslov, således at salg af løst snus forbydes i Danmark, er det sandsynligt at illegalt salg af snus i Danmark vil accelerere yderligere og komme endnu mere ud af kontrol.

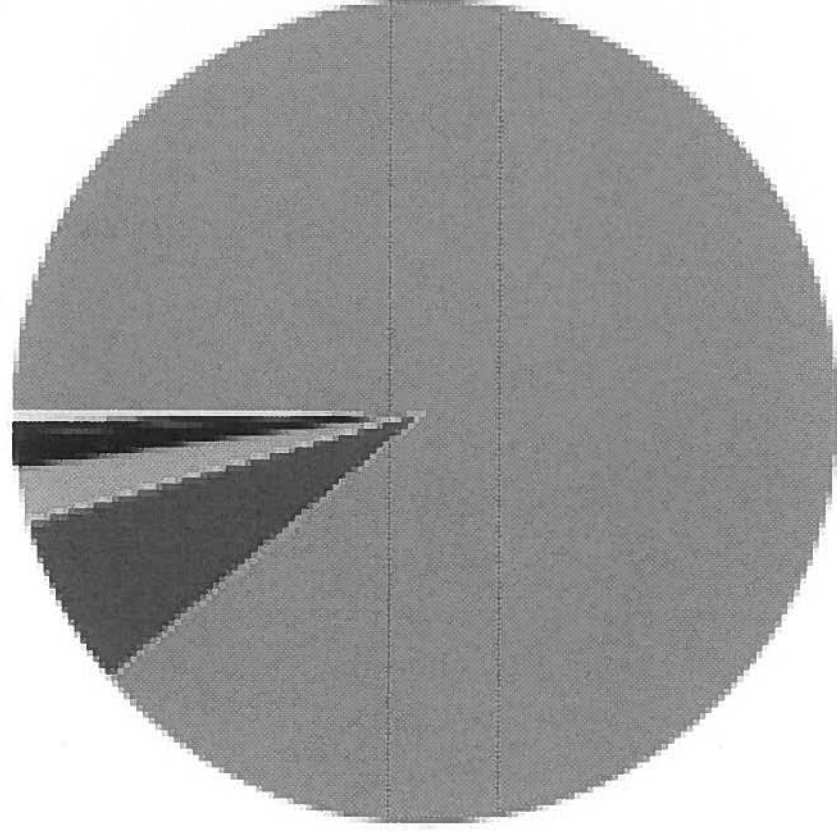
På vegne af Swedish Match AB

Med venlig hilsen/Best regards

Hans Arne E. Kristiansen
Partner, M.Sc.(pol.)
Holbergsgade 26
DK - 1057 Copenhagen K

T + 45 3332 8855
M + 45 3116 4183 (direct)
E hak@publicaffairsgroup.dk

Markedsværdi fordelt på typer af tobaksprodukter #)

■ cigaretter 88,8%

■ rulletobak 6,8%

■ cigareer 2,2%

■ cigarillos 1,2%

■ røgfri tobak 0,6%

■ pibetobak 0,4%

TOBAKSINDUSTRIEN

TOBACCO MANUFACTURERS ASSOCIATION OF DENMARK

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Holbergsgade 6
1057 København K

Via e-mail: primsund@sum.dk
Cc: bbm@sum.dk

7. februar 2013/JH/cb

Tobaksvaredirektivet (COM (2012) 788 final) – Høring vedrørende Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og tobaksrelaterede produkter

Indledende bemærkninger

Foreningen Tobaksindustrien omfatter danske producenter af pibetobak, cigarer, rulletobak og røgfri tobak, som beskæftiger i alt ca. 700 medarbejdere på fabrikker i det såkaldte "UdkantsDanmark". De to danske virksomheder inden for pibetobak beliggende på Fyn er verdensførende, og de producerer hovedparten af al pibetobak, der ryges i verden. Alle virksomhederne har endog meget betydelig eksport ud af Danmark. Eksporten af pibetobak, cigarer, rulletobak og røgfri tobak har en værdi i omegnen af 1 milliard DKK.

Der produceres ikke længere cigaretter i Danmark.

Den danske virksomhed Scandinavian Tobacco Group beskæftiger på verdensplan 9.500 medarbejdere, hvoraf ca. 1.700 er ansat i EU og ca. 450 i Danmark. Scandinavian Tobacco Group er verdens største producent af cigarer og pibetobak.

Langt hovedparten af tobaksforbruget i EU er cigaretter. Forbruget af cigarer og pibetobak udgør således tilsammen under 2 % af det samlede tobaksforbrug i EU. Markedet for andre produkter end cigaretter er således lille i forhold til markedet for cigaretter, og de virksomheder, der ligesom de danske, er involveret i fremstillingen af cigarer og pibetobak er for hovedpartens vedkommende mindre og mellemstore virksomheder, ofte familieejede.

Tobaksproduktdirektivet

Tobaksproduktdirektivet sætter - sammen med tobaksafgiftsdirektivet - de vigtigste rammevilkår for den danske tobaksindustri.

Såfremt virksomhederne forsat skal kunne holde sig konkurrencedygtige og dermed bevare arbejdspladserne mv. skal det fremlagte direktiv ændres på en række punkter. Det drejer sig bl.a. om følgende som uddybes nedenfor:

- Beskyttelse af eksisterende varemærker mv.(art 12)

- Fortsat ret til at benytte fleksible advarselsetiketter (klistermærker) (art. 7)
- Bortfald eller begrænsning af reglerne om sporbarhed mv. (art. 14)
- Fortsat ret til at anvende cylindrisk emballage (dåser) til rulletobak (art. 13)
- Røgfri tobak bør ikke være omfattet af reglen om kendetegnende aroma (art 6)
- Ophævelse af forbuddet mod "svensk" snus

Generelt om udkastet til direktiv

Om direktivet vil vi indledningsvis beklage, at Kommissionen har valgt at fremsætte et forslag som på flere vigtige områder ikke har været genstand for en forudgående høring blandt de relevante aktører. Det drejer sig f.eks. om forslagene vedrørende emballage, måling af emissioner for andre produkter end cigaretter, sporbarhed og sikkerhedsfeatures. Direktivudkastet lever med andre ord ikke op til princippet i dansk lovgivningstradition om, at de berørte parter skal inddrages i udarbejdelsen af lovgivning, der vedrører deres forhold, jf. Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet.

Direktivet harmoniserer desværre ikke reguleringen af tobak i det omfang, som Tobaksindustrien kunne ønske sig. Tværtimod har en række af bestemmelserne den stik modsatte virkning, idet der åbnes for helt forskellige regler på vigtige områder som f.eks. ingredienser og måling af emissioner.

Hjemlen for og formålet med direktivet er at fremme det indre marked for salg af tobaksvarer, jf. Traktatens art. 114. Imidlertid må det konstateres, at forslaget åbner for nye nationale barrierer til skade for det indre marked. På andre områder, såsom kravet om anvendelse af punge som emballage for rulletobak, opstilles der krav om standardiseret emballagen, som ingen betydning har for funktionen af det indre marked.

Forslaget indeholder en uhørt stor delegation af kompetence til Kommissionen i form af retten til at vedtage såkaldte delegerede retsakter. I ikke mindre end 16 tilfælde (jf. art 22), tillægges Kommissionen denne kompetence, som i praksis kan afskære såvel regeringen som Folketinget og dets partier fra indflydelse på områder af væsentlig sundhedsmæssig og beskæftigelsesmæssig betydning.

Den meget vidtgående delegation af magt til Kommissionen er knyttet til bestemmelser, som i sig selv er meget upræcist beskrevet. Det samme gælder delegationen og dens omfang. Det betyder, at det ikke er muligt at skaffe sig et overblik over direktivforslagets fulde omfang og virkning. Det gælder både i forhold til det indre marked, sundhed, økonomi og beskæftigelse, men også klarhed over, hvor megen magt, Folketinget reelt afgiver til Kommissionen på sundhedsområdet.

Et resultat af den anvendte lovteknik, hvor uklarheden råder, er, at det i praksis vil være vanskeligt for medlemslandene at foretage en ensartet implementering. Det vil for Tobaksindustriens medlemmer betyde et forringet indre marked med nye barrierer for eksporten. Men ikke mindst vil delegationsbestemmelsens bemyndigelse af Kommissionen til løbende at vedtage vidtgående ændringer betyde fraværet af en rimelig planlægningshorisont for virksomhederne, herunder for nye investeringer.

I det lys og da direktivet allerede igen om 5 år, jf. art. 23, bliver genstand for endnu en revision, skal vi meget stærkt anbefale, at direktivforslagets bestemmelser tydeliggøres, og at det fastslås, at bestemmelserne ikke løbende kan ændres undervejs, medmindre der foreligger meget tvingende grunde til det.

Det fremgår af forslaget, at fokus er på at forhindre, at børn og unge begynder at ryge. Tobaksindustrien støtter fuldt ud ønsket om at forhindre, at børn og unge ryger eller begynder at ryge.

Direktivudkastet undtager pibetobak og cigarer fra flere bestemmelser med den begrundelse, at disse produkter primært forbruges af ældre forbrugere, mens forslaget har fokus på at regulere tobaksvarer på en sådan måde, at børn og unge mennesker ikke tilskyndes til at begynde at forbruge tobak.

Tobaksindustrien er enig i, at der som følge af de forskellige aldersprofiler for de typiske brugere er grund til at skelne mellem på den ene side cigaretter og rulletobak – og cigarer og pibetobak på den anden side. Vi er derfor tilfredse med, at direktivudkastet på flere punkter tager højde for disse forskelle, dog ikke alle relevante steder, jf. f.eks. kommentarerne til art. 12. Vi skal samtidig pege på, at forskellen i brugerprofil i forhold til den fabriksfremstillede cigaret også gælder tilsvarende for den traditionelle røgfri tobak. Den traditionelle røgfri tobak bør derfor nyde samme undtagelser jf. nedenfor.

Der er i direktivudkastet en række bestemmelser, der vil medføre meget betydelige økonomiske byrder for de virksomheder, herunder de danske, der producerer andre tobaksprodukter end fabriksfremstillede cigaretter. Efter alt at dømme, uden at det har nogen som helst betydning for folkesundheden eller børns og unges rygning. Der er da heller ikke hverken i selve forslaget eller i den forudgående "impact assesment" nogen dokumentation for, at de foreslåede initiativer vil nedbringe antallet af rygere eller forhindre rygestart blandt børn og unge eller generelt. Der tales alene om en "formodning for" en sådan virkning.

Som direktivudkastet foreligger nu, vil der blive tale om en forringelse af konkurrenceevnen for de mindre tobaksvirksomheder i forhold til de større cigaretvirksomheder, som langt nemmere vil kunne etablere og finansiere de nødvendige systemer og foretage de foreskrevne målinger m.m., som direktivet lægger op til.

Nedenfor vil vi nærmere forklare vores betænkeligheder ved direktivudkastet.

Art. 2, afsnit 26 og 28 – Definitionerne for pibe- og rulletobak

Direktivudkastet introducerer nye definitioner for bl.a. pibetobak og rulletobak. Tobaksindustrien opfordrer til, at der kun skal gælde én definition for forskellige tobakskategorier, uanset om talen er om afgifter eller anden regulering. Ellers opstår der situationer, hvor et produkt f.eks. er pibetobak rent afgiftsmæssigt men i henhold til Tobaksvaredirektivet er rulletobak. Det er ikke hensigtsmæssigt. Hertil kommer, at nye definitioner ikke indeholder helt objektive kriterier, som tilfældet er inden for tobaksafgifter, og det skaber usikkerhed, fordi to medlemsstater kan klassificere det samme produkt forskelligt.

Tobaksindustrien opfordrer til, at definitionerne i tobaksvaredirektivet afstemmes med de helt objektive definitioner, der på baggrund af grundigt forarbejde allerede er etableret på området, jf. Rådskdirektiv 2011/63/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak.

Art. 3, 4 og 5 – stoffer i røgen

Der er i det nugældende tobaksvaredirektiv fastsat grænser for indholdet af nikotin, tjære og kulilte i røgen fra *cigaretter*. Den metode, der skal anvendes til målingen af de nævnte stoffer, fremgår ligeledes af det gældende direktiv, og den er baseret på nogle nærmere bestemte ISO-standarder. Disse forhold ændres der ikke på med det nye udkast.

Udkastet til det nye direktiv giver medlemsstaterne ret til at fastsætte egne regler om stoffer i røgen fra *andre*

tobaksprodukter end cigaretter. Både med hensyn til hvilke stoffer, der skal måles, og den måde, der skal måles på. Desuden får Kommissionen mandat til at fastsætte regler på området. Endelig fremgår det af direktivet, at producenter og importører i forbindelse med den årlige indberetning af ingredienser i deres tobaksprodukter uanset art også skal indberette emissioner.

Bemærkninger:

Det er bekymrende, at direktivet tilsyneladende fra sin ikrafttræden forudsætter, at producenter og importører af rulletobak, cigaretter og pibetobak og røgfri tobak skal indberette emissioner, altså indholdet i røgen mv. fra disse tobaksprodukter, uden at det på forhånd er fastlagt, hvilke stoffer, der skal måles, hvilken metode der skal anvendes til målingerne, og hvilke eventuelle grænseværdier der skal være gældende for det pågældende stof, der måles. I dag findes der kun internationalt fastlagte målestandarder for fabriksfremstillede cigaretter. Uden ensartede regler om disse forhold bliver indberetningen meningsløs. Der er flere tusinde stoffer i røgen fra tobaksprodukter, og overlades det til producenter og importører selv at definere, hvad og hvordan der skal måles, bliver enhver sammenligning af resultaterne umulig og anvendeligheden meget begrænset.

Overlades det til medlemsstaterne at fastsætte deres egne regler, kan resultatet nemt blive en række forskelligartede krav i de 27 medlemsstater – og det er alt andet end fremmende for det indre marked.

Der findes et meget stort antal forskellige typer og størrelser af cigaretter, fra store håndrullede cigaretter til de mindre cigarillos, og mange typer pibetobak. Den enkelte producent har typisk flere hundrede forskellige produkter, og mange af disse produkter og mærker produceres i forholdsvis små mængder. Det vil kræve betydelige investeringer i teknisk udstyr og løbende omkostninger til kvalificeret laboratoriepersonale at foretage røgmålinger og indberetninger for disse mange produkter. Målingerne vil være mere komplekse og omfattende, end tilfældet er for fabriksfremstillede cigaretter, der er standardiserede produkter, der fremstilles i endog meget store mængder. Omkostningerne til røgmålinger for cigaretter og pibetobak bliver dermed uforholdsmæssigt store.

Tobaksindustrien ønsker af de nævnte grunde en generel undtagelse fra indberetningspligten for cigaretter, pibetobak, rulletobak og røgfri tobak.

Alternativt bør der indføres i) ensartede EU-regler på området ii) med en klar angivelse af, hvilke stoffer fra cigaretter, pibetobak, rulletobak og røgfri tobak, der skal måles, iii) krav om, at målingerne foretages efter bestemte standardmetoder, og iv) fastsættelse af de grænseværdier, som målingerne skal holdes op imod.

Art. 7-10 Mærkning med helbredsadvarsler

Direktivforslaget opretholder de gældende regler om advarselstekster på cigaretter og pibetobak.

Der er to praktisk vigtige regler fra det nugældende direktiv, som Tobaksindustrien savner i det nye forslag:

- i. Reglen om, at for så vidt angår andre produkter end fabriksfremstillede cigaretter, kan advarselsteksterne sættes på pakningen ved hjælp af klistermærker, der ikke kan fjernes.
- ii. Reglen om, at hvis den mest synlige side på pakningen for andre produkter end fabriksfremstillede cigaretter overstiger 75cm², skal advarselsteksten dække mindst 22,5 cm² (og ikke nødvendigvis 30 % af overfladen, som ellers er kravet).

Bemærkninger:

Indledningsvis bemærkes, at selvom reglerne om helbredsadvarsler er harmoniseret, er advarslerne fortsat forskellige landene imellem. Det skyldes bl.a. kravet om, at advarsler skal være på hvert enkelt lands eget sprog.

En pakke tobak med danske advarselstekster kan således ikke sælges lovligt i Tyskland og omvendt.

Til pkt. i. – advarselstekster som klistermærker

Som tidligere nævnt produceres cigarer, pibetobak og dele af den røgfri tobak ofte i små mængder ad gangen, fordi der er tale om mange forskellige typer, størrelser og faconer og mange mindre mærker, som har en lav omsætningshastighed. For at holde omkostningerne til emballage nede indkøber producenterne meget ofte landeneutrale emballager, som gøres landespecifikke, når pakningen påføres et klistermærke med advarselsteksten. Tobaksindustriens medlemmer anvender klistermærker på ca. 50 % af de produkter, der sælges i EU. Bare for så vidt angår cigarer er det 3-500 millioner styk, der sælges i emballage med klistermærker, svarende til 30-40 millioner pakninger. Det vil medføre meget betydelige ekstraomkostninger hvert eneste år, hvis advarselsteksterne (som det fremgår af art. 7, afsnit 3) skal være trykt på selve emballagen, fordi det vil være nødvendigt at fordele emballageindkøbet på mange mindre portioner. Hvis man forestiller sig et produkt, der sælges i alle EU lande, kan en ændring her betyde, at fra at anvende én fortrykt dåse med ikke-fjernbare klistermærker til samtlige lande i EU, vil der ifølge forslaget skulle produceres og anvendes 27 forskellige emballager til det samme produkt, for at det fortsat kan sælges i alle EU-landene. Den udvikling fremmer ikke det indre marked. For de mindste mærker og varianter vil de øgede omkostninger til emballage naturligvis reducere rentabiliteten med den konsekvens, at mange af disse mærker helt må udgå. Det vil begrænse konkurrencen og forbrugernes valgmuligheder.

Et forbud mod klistermærker afskærer producenterne fra at opnå stordriftsfordele ved deres materialeindkøb, fordyrer produktionen på grund af kørsel med små serier, samtidig med at kompleksiteten på fabrikkerne øges med en eksplosion i antallet af forskellige emballager, der skal oplagres, håndteres og styres. Risikoen for kassation, f.eks. ved designændringer, øges, jo flere forskellige emballager, der anvendes.

Tobaksindustrien er uforstående over for forslaget om at kræve, at advarselsteksten er trykt på selve emballagen. Vi er ikke bekendt med nogen form for problemer med den nuværende ordning, hvor advarselsteksterne for andre produkter end fabriksfremstillede cigaretter kan sættes på emballagen i form af uaftagelige klistermærker. Der er tale om en fornuftig og samfundsøkonomisk gavnlig regel. Det er derfor Tobaksindustriens ønske, at denne mulighed opretholdes, og producenter og importører af cigarer, pibetobak og røgfri tobak skånes for betydelige og unødvendige ekstraomkostninger.

Til pkt. ii – maksimum størrelse for advarselstekster på store emballager

Såfremt den nuværende regel, der begrænser størrelsen på advarselsteksten på de største emballager, ikke opretholdes, vil det føre til advarselstekster af en voldsom størrelse. En cigaræske på f.eks. 25 x 20 cm har i dag en advarselstekst på 22,5 cm² på låget. Efter direktivforslaget vil advarselsteksten på den samme cigaræske være på 150 cm², altså mere end 6 gange større end nu (og f.eks. have målene 10 x 15 cm²). Advarselstekster i den størrelsesorden er ude af proportion med, hvad der kan anses for nødvendigt for at budskabet, helbredsadvarslen, opfattes af forbrugeren – og i øvrigt ude af proportion med størrelsen på advarslerne på cigaretpakker (som efter direktivet typisk vil være omkring 35 cm²).

Med direktivets artikel 10 er de gældende regler for helbredsadvarsler på andre produkter end cigaretter og rulletobak opretholdt uændrede. Derfor er det uklart, hvorfor der alligevel skal ske en skærpelse, som rammer netop cigarer og pibetobak, der kommer i større pakninger.

Tobaksindustrien indstiller, at den gældende regel bevares, således at hvis den mest synlige side på pakningen for andre produkter end fabriksfremstillede cigaretter overstiger 75cm², skal advarselsteksten dække mindst 22,5 cm².

Rotation af helbredsadvarsler

Artikel 9, stk. 2, indeholder en detaljeret beskrivelse af, hvorledes de kombinerede helbredsadvarsler på rulletobak og cigaretter skal deles i tre grupper, der skal rotere i løbet af året. Medlemsstaterne skal sikre, at hver af advarselerne anvendes så nær som muligt på det samme antal produkter inden for hvert mærke.

Den noget tekniske regel går videre end nødvendigt for at sikre en nogenlunde ligelig anvendelse af de forskellige advarselstekster. Den vil forhindre et rationelt indkøb og en rationel anvendelse af emballage, fordi partier af materialer ikke kan bruges op, når der selv på mindre produkter og mærker så minutøst skal roteres. Produktionen, hvor de mindre produkter og mærker ofte produceres i en mængde, så de dækker en længere periode, vil skulle deles op i mindre serier, hvilket nedsætter effektiviteten og fordyrer fremstillingen. Ligeledes fordyres materialerne, fordi der kun kan købes mindre mængder ad gangen med hvert sæt advarselstekster.

Tobaksindustrien opfordrer til, at den nugældende praktiske og os bekendt helt fyldestgørende regel om, at det skal "sikres, at helbredsadvarselerne udskiftes og påtrykkes regelmæssigt" bevares.

Art. 12 Produktbeskrivelse – forveksling med fødevarer – angivelse af smag og aroma

Udkastet til nyt direktiv forbyder anvendelsen af elementer, der får tobaksvarer til at ligne en fødevarer, det være sig varemærke, design etc. Der må heller ikke anvendes elementer, der kan vildlede mht. produktets egenskaber.

Direktivforslaget forbyder enhver henvisning til tobaksproduktets aroma eller smag. Reglen er foreslået at gælde alle former for tobaksprodukter.

Bemærkninger:

Elementer der ligner en fødevarer og anden vildledning

Tobaksindustrien er helt enig i, at tobaksvarer, der fremstår som f.eks. slik eller chokolade, bør forbydes. Det er imidlertid i praksis ganske, ganske få af de eksisterende tobaksprodukter, der på den måde fremstår som noget andet, end de er. Os bekendt er der f.eks. ikke sådanne produkter på det danske marked overhovedet. Forbuddet i direktivforslaget er til gengæld så bredt formuleret, at også et veletableret varemærke som Café Crème, der anvendes for cigarillos, tilsyneladende kan blive forbudt; navnet er jo den franske betegnelse for en drik, kaffe med fløde, og refererer dermed til en fødevarer. Café Crème cigarillos blev lanceret i 1963 og har siden udviklet sig til et af verdens tre største cigarmærker. Produktet sælges i mere end 100 lande verden over og i samtlige EU- lande. Der sælges over 500 millioner Café Crème cigarer i EU om året, og omsætningen i EU er ligeledes over 500 millioner DKK. Mærket, der ejes af Scandinavian Tobacco Group, har naturligvis en betragtelig værdi.

Café Crème cigarillos er ikke tilsat kaffe og smager ikke af kaffe – der er blot tale om et varemærke og måske en oprindelig reference til, at produktet f.eks. kunne nydes til en kop kaffe. Produktet sælges i flade metaldåser, og ingen kan meningsfuldt påstå, at produktet kan misforstås som værende en fødevarer. En meget snæver fortolkning af art. 12, stk. 1 (a) og (b) kunne måske føre til det urimelige resultat, at mærket Café Crème blev anset for ulovligt og vildledende mht. produktets smag og virkning. Men cigarillos-rygere er voksne, helt overvejende mænd. Og pakningen (der jo selvsagt bærer en tydelig advarselstekst) giver ikke indtryk af, at produktet er andet end dét, det er: en cigarillo. Et andet eksempel er varemærket Salsa, som

anvendes for ca. 350 tons rulletobak produceret i Danmark og solgt på flere markeder i EU. Heller ikke her er der nogen risiko for at anse produktet for at være en fødevarer (i dette tilfælde en (krydret tomat-)sovs) eller smage af tomat.

Direktivudkastet rejser tvivl om, hvorvidt mærker som Café Crème og Salsa lovligt kan anvendes – fordi art. 12 er formuleret så bredt som den er.

Hvis brugen af et 50 år gammelt, veletableret og verdenskendt varemærke som Café Crème forbydes, er der formentlig tale om en utilsigtet konsekvens af direktivet, som imidlertid reelt vil svare til en ekspropriation af varemærket. Det siger sig selv, at ejere af mærker som Café Crème og tilsvarende mærker ikke kan acceptere, at de forhindres i at bruge deres varemærker, og de vil i givet fald kræve erstatning for tab af mærket – et tab der selvsagt vil være endog meget stort.

Den nuværende formulering af art. 12, stk. 1 og 2, lægger op til rigide og forskelligartede afgørelser i medlemsstaterne baseret på enkeltelementer som f.eks. en farve eller et navn frem for en vurdering af produktets samlede fremtoning.

Tobaksindustrien finder det helt afgørende, at det præciseres, at der må foretages en *helhedsvurdering* af, om produktet f.eks. indebærer en risiko for forveksling med fødevarer eller kan anses for vildledende. Så et enkelt element – som i de nævnte tilfælde produktets navn – ikke per automatik kan forbydes uden skelen til, om der er nogen reel risiko for misforståelser om produktets karakter og egenskaber. Og at det præciseres, at varemærker, der var i brug ved fremsættelsen af direktivforslaget 19. december 2012, ikke omfattes af artikel 12.

Direktivet må her være helt præcist formuleret, således at spørgsmålet om lovligheden af pakninger generelt – men ikke mindst veletablerede varemærker som f.eks. Café Crème - ikke overlades til hver enkelt medlemsstat med risiko for forskellige fortolkninger – og hindringer for det indre marked.

Henvisninger til produktets smag og aroma

Et forbud mod at anvende betegnelser, der beskriver produktets smag, er et stort indgreb i den frihed, der normalt består for en hvilken som helst producent til over for sine kunder at beskrive et produkts karakteristika.

For både pibetobak og cigarer, hvor adgangen til brugen af en såkaldt ”kendetegnende aroma” i selve produktet i øvrigt fortsat er lovlig, jf. art. 6, er der tradition for at beskrive produktets smag og aroma, fordi netop produkterne traditionelt er uløseligt forbundet med smag og duft. En stor del af de pibetobakker og cigarer, der er på markedet, vil således blive berørt, hvis det måtte blive forbudt at beskrive, at pibetobakken f.eks. smager af whisky, eller hvis det ikke længere bliver muligt at oplyse forbrugerne om, hvorvidt cigaren er med eller uden tilsat smag. Med til billedet hører, at cigarer med smag udgør en betydelig del af det samlede salg af cigarer.

Samtidig er udtrykket ”100 % tobacco” udbredt til at beskrive cigarer, hvor cigaren kun indeholder naturlige tobaksblade i modsætning til cigarer, hvor ét af de lag, der er rullet om cigaren, er såkaldt ”homogeniseret” tobak, dvs. et papirlignende materiale fremstillet af tobaksstøv og cellulose. For cigarrygere giver udtrykket ”100 % tobacco” en vigtig information om cigarens konstruktion og egenskaber. Det er afgørende, at direktivets bredt formulerede forbud i art. 12 mod informationer, der ”henviser til aroma, smag, aromastoffer eller andre tilsætningsstoffer eller oplyser at produktet ikke indeholder sådanne” samt de øvrige bestemmelser i art. 12 ikke giver medlemsstaterne mulighed for at forbyde den helt indarbejdede betegnelse

for visse cigarer, "100 % tobacco". Tobaksindustriens medlemmer sælger årligt ca. 400 millioner cigarer i EU med prædikatet "100 % tobacco".

I betragtning af at forbrugerne af såvel cigarer som pibetobak er voksne og endog modne mennesker, og at det ikke er disse produktkategorier, som tiltrækker helt nye rygere, endsize unge mennesker, er indgrebet i forhold til disse kategorier unødvendigt og uforholdsmæssigt indgribende. Et forbud mod omtale af tobaksproduktets smag eller aroma vil påvirke stort set samtlige pibetobaksprodukter, som vores medlemmer sælger i EU og ca. 170 millioner cigarer solgt i EU - og vil i givet fald kræve redesign af emballager, der skønnes at løbe op i et tocifret millionbeløb i DKK blot for Scandinavian Tobacco Group.

Tobaksindustrien opfordrer af de nævnte grunde til, at cigarer, pibetobak og røgfri tobak undtages fra den foreslåede regel i art. 12, der forbyder omtale af produktets smag og aroma – og at det præciseres, at udtrykket "100 % tobacco" i forhold til cigarer kan opretholdes.

Direktivudkastet introducerer i art. 12, stk. (c), et forbud mod at omtale, at produktet *ikke* indeholder smags- eller tilsætningsstoffer. For en gruppe forbrugere er det relevant at vide, om et produkt indeholder tilsætningsstoffer eller alene tobak, er økologisk dyrket osv., og informationen på disse særlige produkter gives for at imødekomme et forbrugerønske. Et forbud vil således gøre det umuligt for forbrugeren at træffe et valg efter et af de parametre, som måske er afgørende for ham/hende. Tobak uden tilsætningsstoffer er ikke mindre sundhedsskadelig end anden tobak, og det skal ikke være lovligt at antyde det modsatte. På disse produkter på det danske marked står det os bekendt faktisk udtrykkeligt, at de ikke er mindre sundhedsskadelige end andre tobaksprodukter.

Det forekommer formynderisk at fratage forbrugeren muligheden for at få den faktuelle og objektive information om fraværet af tilsætningsstoffer og dermed indskrænke ham/hende i muligheden for at foretage valget mellem forskellige tobaksprodukter. Det er næppe sandsynligt, at forbrugeren med et forbud mod at omtale fraværet af tilsætningsstoffer helt vil undlade at ryge. Tobaksindustrien indstiller på den baggrund, at direktivets forbud mod at omtale fraværet af tilsætningsstoffer fjernes.

Art. 13 – Pakningers størrelse og form

Med direktivet lægges der op til et krav om, at al rulletobak skal sælges i punge, hvormed dåser forbydes.

Der indføres et krav om, at punge med rulletobak skal indeholde mindst 40 gram tobak.

Bemærkninger:

Forbud mod dåser til rulletobak

Der er ikke i direktivet nogen begrundelse for, hvorfor salg af rulletobak i dåser skal forbydes. Det er vanskeligt at se, at pakkens form har nogen betydning for hverken folkesundhed, unges rygning eller det indre marked, og på den baggrund er der tale om et meget kraftigt indgreb. Ca. 33 % af den mængde rulletobak, der produceres i Danmark, er i dåser. Maskiner, der anvendes til påfyldning af tobak på dåser, kan ikke anvendes til punge, og det vil skønmæssigt kræve kassering af maskiner for 20-30 millioner hos vores medlemmer, hvis al rulletobak skal pakkes i punge. Hertil kommer investering i mange nye maskiner til at klare pakningen af små mængder ad gangen i punge frem for dåser. Det anslås, at investeringerne vil beløbe sig til omkring 200 mio. DKK, da en ny pakkemaskine koster ca. 18 mio. DKK.

Forbuddet savner rimelighed. Der indføres ikke med direktivet nogen maksimumstørrelse for tobakspunge, så baggrunden kan næppe være et ønske om at begrænse, hvor store mængder rulletobak, der kan købes ad gangen. Muligvis har det været nødvendigt at forbyde dåser, fordi EU-Kommissionen ikke umiddelbart har

kunnet placere de 4 helbredsadvarsler, som ifølge forslaget skal være på pakninger med rulletobak, på en dåse. Det kan der dog findes en løsning på, og Tobaksindustrien fremviser gerne sit forslag. Eventuelle mindre udfordringer med placeringen af advarselstekster på en rund dåse bør i øvrigt ikke i sig selv kunne føre til et direkte forbud mod en bestemt meget udbredt emballageform.

Tobaksindustrien noterer sig i øvrigt, at forslagets beskrivelse (i art. 9 jf. art. 13) af, hvordan de 4 advarsler skal placeres på den ønskede emballageform, en "pung", ikke teknisk kan lade sig gøre. Det kan, ud over hastværk ved forslagets tilblivelse, måske skyldes, at der anvendes forskellige varianter af samlebetegnelsen "pung", og på mange af dem er der ikke det antal sider på pakningen, som direktivet forudsætter. Bestemmelserne om advarselstekster på punge må gennemgås nøje og revideres.

Minimum 40 gram rulletobak i en pakke

Det fremgår af direktivudkastets art. 13, stk. 1, at der lægges op til en minimumstørrelse på cigaretpakker på 20 styk, mens pakker med rulletobak skal indeholde mindst 40 gram.

De 40 gram forekommer at være arbitrært fastsat og er ikke forklaret i direktivet.

Kravet til størrelsen på en pakke med rulletobak bør hænge sammen med kravet til cigaretpakkernes størrelse, fordi de to typer produkter er sammenlignelige og i øvrigt er i direkte konkurrence med hinanden. Med 40 gram tobak kan der hjemmerulles langt flere end de 20 cigaretter, der er i en pakke med færdigfremstillede cigaretter.

Skal pakningen med rulletobak indeholde mindst 40 gram tobak, vil den blive endog betydeligt dyrere end en pakke cigaretter. De forbrugere, der ønsker at rulle deres cigaretter selv, gør det typisk for at spare penge, og de vil skulle bruge flere penge ad gangen og købe større mængder, end de måske naturligt ville købe uden et krav om minimum 40 gram.

Hertil kommer, at der slet ikke kan være 40 gram af den type rulletobak, der kaldes volumentobak, i en pung – tobakken fylder simpelthen for meget. Direktivet kræver derfor udvikling af en helt ny type pung og dertil hørende nye maskiner. Tobaksindustrien foreslår, at reglen om minimum 40 gram rulletobak i en pakke ændres til minimum 20 g. Det vil nogenlunde ligestille fabriksfremstillede cigaretter og rulletobak.

Såfremt kravet om minimum 40 gram i en pakke måtte skyldes, at pakken skal være stor nok til effektivt at kunne påføres advarselstekster, kunne der i stedet for at fastsætte et vægtminimum på 40 gram stilles krav til helbredsadvarslens minimumsdimensioner, således som det er gjort for cigaretpakninger, jf. art. 9.

Art. 14 - Sporbarhed og sikkerhedsfeatures

Udkastet til direktiv indeholder krav om et meget omfattende system med information på og registrering af data om den enkelte tobaksvarepakning med det formål at begrænse den illegale handel med tobaksvarer. Der forudsættes også indført krav om et ægthedsmærke som f.eks. et hologram på hver enkelt forbrugerpakning.

Bemærkninger:

Helt overordnet er det Tobaksindustriens opfattelse, at tiltag til begrænsning af illegalt salg af tobaksvarer over landegrænser bedst behandles inden for toldsystemet, og at det ikke er hensigtsmæssigt at introducere et sæt nye og meget omfattende og bekostelige regler i tobaksvaredirektivet, der skal fungere parallelt med EU's og medlemslandenes nuværende forsendelses- og kontrolsystem i forhold til forsendelser af afgiftspligtige varer ind i og inden for EU.

Den illegale handel med tobaksvarer berører, så vidt Tobaksindustrien er bekendt, ikke i noget mærkbart omfang hverken cigarer, pibetobak eller røgfri tobak. Det samme gælder problemet med forfalskede varer, som først og fremmest eksisterer i forhold til fabriksfremstillede cigaretter. I denne sammenhæng skal det bemærkes, at cigarer og pibetobak kun udgør 2 % af den samlede mængde tobak, der sælges i EU. Det foreslåede sporbarhedssystem udgør en voldsom og uforholdsmæssig økonomisk og administrativ belastning af de små og mellemstore virksomheder, der fremstiller cigarer, pibetobak og røgfri tobak, uden at systemet tilsyneladende dækker noget reelt behov i forhold til denne type produkter.

Krav om sporbarhed vil øge kompleksiteten i produktionen og fjerne den fleksibilitet, der følger af f.eks. at kunne producere mængder til lager, uden at det er kendt på produktionstidspunktet, hvilken distributør der skal have netop den vare. Ofte kendes de nærmere detaljer om, hvor en produceret vare skal sendes hen og ad hvilken rute ganske enkelt først på et langt senere tidspunkt end når maskinerne kører. Direktivet vil med et krav om, at hver eneste vare skal indeholde oplysninger af den art, fjerne den fleksibilitet i produktionen, der er en forudsætning for en moderne tobaksvirksomheds høje produktivitet.

Det er særdeles vanskeligt at overskue de omkostninger, der vil være forbundet med at introducere de meget omfattende sporingskrav, fordi det er uklart, hvilke tekniske muligheder, der eksisterer, som vil opfylde kravene om sporing helt frem til detailhandleren. De i forvejen store omkostninger forøges i forhold til cigarer, pibetobak og røgfri tobak, fordi antallet af produkttyper, pakninger, mærker og varianter er så stort inden for disse tobakskategorier; bare de nødvendige maskinomygninger, der kan sikre, at de krævede informationer fremgår af hver enkelt pakke, vil løbe op i store to cifrede millionbeløb i DKK. Hertil kommer IT-systemer, licenser, hardware etc.

Et ægthedsmærke kan tjene til at sikre, at forbrugeren ikke fejlagtigt køber et kopiproduct. Igen gælder det for cigarer, pibetobak og røgfri tobak, at der stort set ikke eksisterer falske varer, og der er derfor ikke noget behov for at anvende ægthedsmærker som f.eks. et hologram. Hvis et hologram koster skønsmæssigt 1 kr. pr. pakke, vil de samlede årlige omkostninger for Tobaksindustriens medlemmer blive mere end 50 millioner DKK.

Disse omkostninger til sporbarhedssystem og ægthedscertifikater vil stille de involverede virksomheder, herunder de danske producenter af pibetobak, cigarer og røgfri tobak, betydeligt dårligere i konkurrencen med de største tobaksproducenter, særligt cigaretproducenter, som med langt mere standardiserede produkter og pakninger samt større volumener bedre kan håndtere de detaljerede krav til sporbarhed og ægthedsmærkning.

Sammenfattende mener Tobaksindustrien, at hele afsnittet om sporbarhed og ægthedscertifikater falder uden for det område, som bør reguleres i tobaksvaredirektivet, fordi det vedrører et område, der varetages af toldregler og toldkontrolsystemer.

Subsidiært er det Tobaksindustriens indstilling, at cigarer, pibetobak og røgfri tobak i hvert fald bør undtages fra direktivudkastets art. 14, fordi der ikke er dokumenteret noget behov for de pågældende regler for disse produktgrupper.

Alternativt bør systemet i det mindste ikke gøres mere omfattende end det, der beskrives i WHO's Framework Convention on Tobacco Control (FCTC), og der bør gives produkter ud over cigaretter og rulleto bak ikke 5 men de 10 år, som FCTC foreskriver til at forberede sig på indførelsen af sporbarhedssystemet og drage nytte af de erfaringer, som de største cigaretproducenter har gjort sig i den mellemliggende periode.

Art. 15 - Røgfri tobak

Forslaget indeholder i art. 15 et forbud mod markedsføring af tobak, der indtages oralt. Hermed menes, jf. art. 2, nr. 32 et produkt, som indtages via munden, og som ikke er bestemt til at blive inhaleret eller tygget. I praksis er det "svensk" snus, som forbuddet sigter mod.

Bemærkninger

Tobaksindustrien er forundret over, at Kommissionen til trods for sin viden om, at "svensk snus" er mindst 90 gange mindre sundhedsskadelig end fabriksfremstillede cigaretter, jf. SCENIHR rapportens oplysninger herom, vælger at forbyde salget af "svensk snus". Også sundhedserfaringerne fra Sverige, hvor snusen gennem snart mange år har overtaget cigarettens rolle som førende tobaksnydelsesmiddel blandt mænd, burde veje tungt for, at alle interesserede EU borgere – og ikke kun de svenske – skal have adgang til at vælge et mindre risikofyldt tobaksprodukt. Et produkt, der i øvrigt naturligtvis ikke giver anledning til passiv rygning.

Tobaksindustrien skal derfor opfordre regeringen til at arbejde for en ophævelse af forbuddet i art. 15. Et åbent marked for "svensk snus" i Europa vil i øvrigt også betyde yderligere beskæftigelse hos de tre danske producenter af "svensk snus".

Også på et andet centralt område søger Kommissionen at lægge alvorlige hindringer i vejen for den røgfri tobak: Som noget nyt bestemmes, at de røgfri produkter ikke må indeholde en "kendetegnende aroma" defineret som en karakteristisk duft eller smag af andet end tobak. Dette krav giver ikke mening i lyset af, at den røgfrie tobaks kendetegnende aroma er en helt integreret del af produktet – således som det eksempelvis også er for pibetobakken.

Tobaksindustrien lægger derfor afgørende vægt på, at forbuddet mod kendetegnende aroma – hvis det overhovedet skal gennemføres – begrænses til at omfatte fabriksfremstillede cigaretter og rulletobak.

Art. 25 og 26 - Ikrafttræden

Art. 25 giver Medlemsstaterne 18 måneder til at sætte lovgivning i kraft, der implementerer direktivet. 6 måneder herefter må der ikke sælges produkter, der ikke lever op til direktivets krav.

Bemærkninger:

Tobaksindustrien finder, at der er behov for en længere ikrafttrædelsesperiode end den, der lægges op til i direktivet. Det skyldes såvel produktionstekniske forhold som forhold på afsætningsiden.

Der er mange af bestemmelserne, som vi har omtalt ovenfor, som - hvis de gennemføres uden væsentlige ændringer - forudsætter meget betydelige investeringer i maskiner og andet tekniskudstyr. Hvis ikke de pågældende bestemmelser udgår eller ændres, således som vi foreslår, vil producenterne af tobaksvarer, herunder de danske virksomheder, der fremstiller cigarer, pibetobak og røgfri tobak have behov for flere år til at indrette sig på de nye forhold; de vil skulle ombygge maskiner, kassere dele af maskinparken samt indkøbe nye maskiner. Det er en meget kompleks proces, der foruden betydelig kapital også kræver lang tid til planlægning og praktisk gennemførelse. Leveringstiden på maskiner til fremstilling og pakning af tobaksprodukter er ofte 1-2 år, og da de fleste, hvis ikke alle, producenter af tobaksvarer til salg i EU i givet fald vil være tvunget til at anskaffe nye maskiner, må der forventes endnu længere leveringstider.

Tobaksindustrien opfordrer derfor til, at perioden på 18 måneder til implementering i medlemslandene forlænges til 30 måneder, så de berørte virksomheder får den nødvendige tid fra direktivets vedtagelse til at tilpasse deres produkter og produktionsapparat til det regelsæt, der måtte blive vedtaget.

På afsætningsiden gælder det, at såvel cigarer som pibetobak er produkter, som traditionelt har en lang gennemløbsperiode i handlen. Således er det ikke unormalt for de mindst efterspurgte mærker med 2 år eller mere fra produktion til salg til forbrugeren. Hvis ikke industrien og detailhandlen skal pålægges et betydeligt administrativt besvær samt omkostninger til indsamling af produkter, der allerede befinder sig hos grossister og detailbutikker, er det afgørende, at direktivets overgangsperiode udformes således, at der fastsættes en sidste dato, fra hvilken producenter og importører må udlevere varer, som ikke opfylder de nye regler - men at der ikke fastsættes en sidste dato for detailhandlens salg af deres beholdning af sådanne varer.

Vi står naturligvis til rådighed for en uddybning af de forhold og synspunkter, der fremgår af dette høringssvar.

Det må forventes, at der i forbindelse med den løbende proces med behandlingen af direktivet vil fremkomme nye oplysninger eller på anden måde opstå forhold, som vil kunne give Tobaksindustrien anledning til supplerende kommentarer. Vi ser derfor frem til en løbende dialog i sagen.

Med venlig hilsen
TOBAKSINDUSTRIEN

Jens Hennild
Direktør, cand.jur.